

Blaser

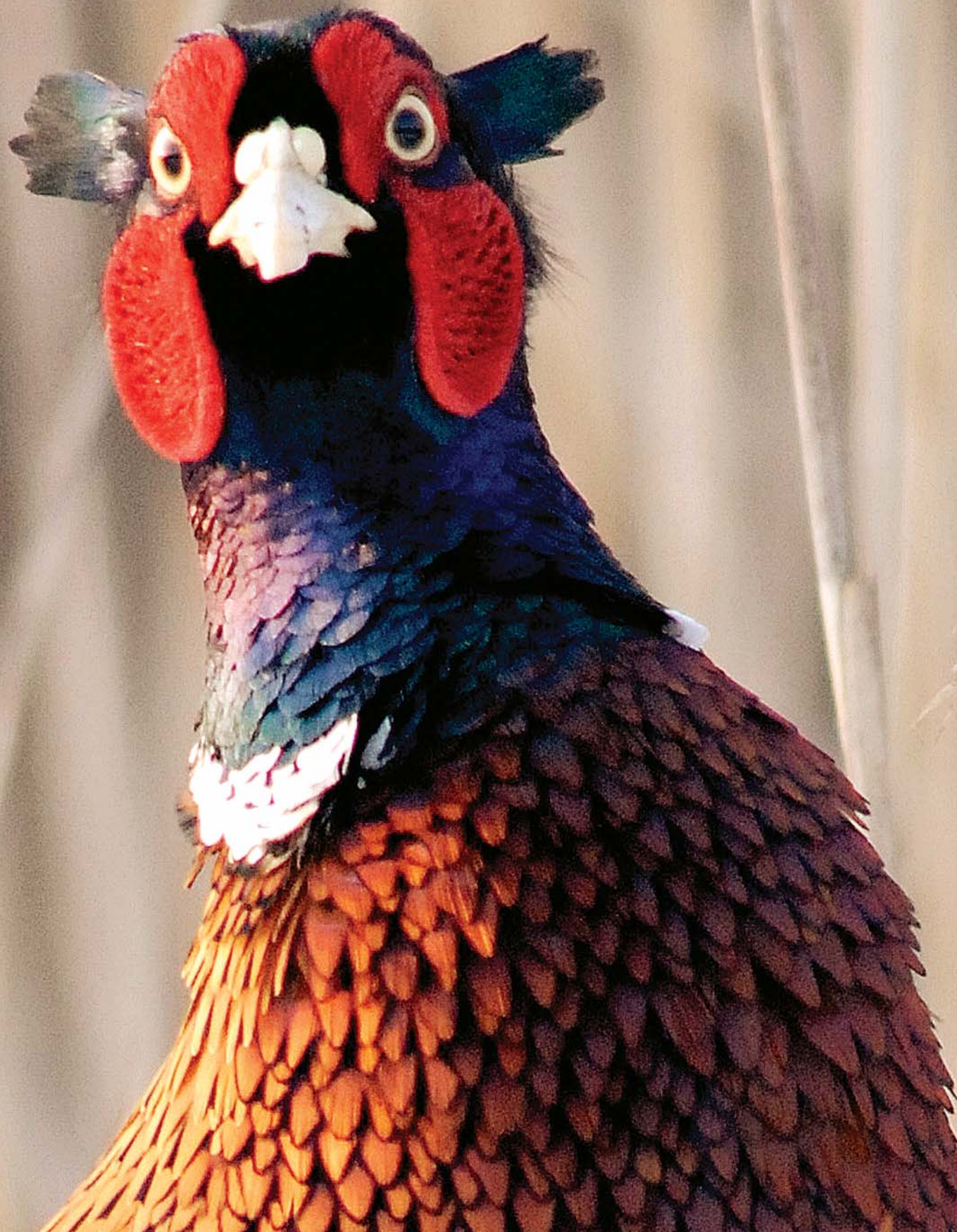

Blaser Magyarország Kft.
4025 Debrecen, Erzsébet u.48. Telefon.: 52/521-092
Mobil: 20/325-7281, 20/262-4278 e-mail: fogarasi.jagd@t-online.hu

Magyar Vadászlap 2011/FEBRUÁR

MAGYAR VADÁSZLAP

CXXXII. (20.) ÉVFOLYAM 2. SZÁM • 2011/FEBRUÁR •
ÁRA: 850 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 750 FT • www.vadaszlap.hu

MAGYAR VADÁSZLAP

A szerkesztőség címe:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
Tel./fax: +36-1/242-0042
Mobil: +36-70/702-5000
e-mail: info@vadaszlap.hu

HU ISSN 1215-6159
1 1002
9 771215 615006

Méltán

Nekem úgy tűnik, ebben az esztendőben talán elérhetjük, hogy hungaricum legyen a magyar vadállomány, a magyar vadászat, a magyar ötös. Azt is elárulom, hogy szerintem miért. A kormány fél évig jócskán el lesz foglalva az EU elnökösködéssel és a második félévben fog rákapcsolni a belügyek ide-oda rendezésére. Van tehát jó fél évünk, hogy előkészítsük a pártoknál, az országgyűlési képviselők körében a hungaricumra minősítést. Ez komoly feladata lehetne a vadászati szervezeteknek, a megyei és az országos vezetésnek.

A legfontosabb, hogy akarjunk elismerést, megbecsülést szerezni az állam által ránk bízott vadállománynak, a magyar vadászatnak és kihasználhatnánk a magyar ötös – gím-, dám-, őz-, muflon-, vaddisznó-trófeák – megszerzésének világraszóló lehetőségét.

Miért lenne jó ez a magyar vadászoknak? Mert erkölcsi és anyagi előnyökkel járna. Mert a közvélemény méltányolhatná azt az energiát és pénzt, amit a vadászatba, a vadállomány kezelésébe fektetünk, könnyebben és jó áron adhatnánk el az értékesítésre szánt sajátos és különleges vadászatainkat, mert értéket mentenénk... és talán a médiumok is kénytelenek lennének a hazai vadászat pozitívumaival foglalkozni. Etetni kell a vadállatot, ha idomítani akarjuk.

Ebben az évben a kormány feladata, hogy számot adjon az Országgyűlésnek a hungaricumok fenntarthatóságáról, hasznosításáról. Ez egy lehetőség, hogy a magyar vadállomány, a vadászat és a magyar ötös, akár – mint a Kárpát-medencéhez kötődő, több száz éves múlttal, kultúrával és hagyományokkal rendelkező érték – a hivatalosan elismert és védett hungaricumok közé kerüljön. Talán egy világranglistás gím- vagy dámbika agancsa ér annyit, van olyan nemzeti érték, mint egy Túró Rudi, vagy egy palack St. Hubertus likőr.

A magyar vizsla, a magyar agár, az erdélyi kopó már hungaricum – ne firtassuk, hogy ebben milyen és mekkora szerepe van(volt) a vadászoknak – méltányos, az igazságot követő és jogos eljárás lenne az egyébként más szempontból nemzeti értéknek minősíthető agancsok-szarvak-agyarak még élő viselőinek megérdemelt megbecsülése. Mennyire emberi, mennyire magyar mentalitás, mennyire méltánytalan, hogy amíg valami, vagy valaki él, lélegzik, táplálkozik, szaporodik, általában nem ismerjük el az értékeit, meg kell halnia, el kell pusztulnia, hogy „értékké” nyilvánítsuk.

Azt írja az Országgyűlés 77/2008. (VI.13.) határozata a hungaricumok védelméről, hogy a hungaricumok számbavétele a mai felgyorsult, globalizálódó életünkben különösen fontossá vált, és „magyarságra jellemző mivoltukkal, különlegességükkel, minőségükkel jelentősen öregbítik hírnevünket, növelhetik megbecsülésünket az Európai Unióban és szerte a világon.”

Úgy gondolom, ne méltázzunk tovább, ne várjunk a felsőbb hatalmak beavatkozására, ideje és helyénvaló lenne a magyar vadállományt és vadászatot a megillető helyen elismertetni. Senki nem fogja helyettünk megtenni!

Nem elég egy-egy megyében partizánakciókkal, országosan itt-ott lobbizgatva, a jóindulatra alapozva szervezkedni; együtt, közösen, a sérelmeket, egyéni érdekeket félretéve, összehangolt, célratörő offenzívát kell indítani a hungaricumra nyilvánítás érdekében. Szerintem ez még abban is segíthetne, hogy ésszerűbb fegyvertartási törvény és rendelet születhetne, pontos tehetnénk az orvosi vizsgálatok körüli hercehurcák végére, nem sarcolnának tovább az állatorvosok, nem cseszegetnék a vadászboltokat és a vadászati médiumokat a reklámtörvény betartatása címen a fegyverhirdetések megjelentéséért, jobb együttműködést alakíthatnánk ki a hivatalokkal, a földek művelőivel, az erdőgazdákkal, a természetvédőkkel... soroljam még?

Igen, fontos ez a hungaricum... csak legyünk túl ezen a csapadékos télen és a még nagyobb veszélyekkel „kecsegtető” tavaszon, sürgősen kezdjük el fölmérni és minden csatornán kommunikáljuk az apróvadban keletkezett közvetlen és közvetett ár-, és belvízkárokat katasztrófális mértékét, harcoljunk ki az állami támogatásokat, hogy ismét legyen mire vadászni az alföldi területek nagy részén... hogy méltán lehessünk büszkéek önmagunkra.

CSEKŐ SÁNDOR
sandorcseko@vadaszlap.hu

Címlapon:
Fácánkakas

Fotó: Blaumann Ödön

A tartalomból:

Aktuális

Árvíz + belvíz =

= totális apróvad-katasztrófa 73–85.

Zárónyilatkozat 121.

Vadgazdálkodás

Hova tűnt az apróvad? 76–77.

Holnap lesz fácán..... 78–79.

Import vagy hazai? 80–71.

Riport

Mágocsi mágia 85–87.

Sas-etető 95–97.

Vadászfegyver

Lövészet luxus kivitelben 88–89.

A hagyományok szellemében 90–92.

Sületlenségek 93.

Sólyom

A rejtőzködő..... 98–99.

Hihető és hihetetlen történetek

Csipkerózsika 114–115.

Utak 116–117.

Hubertus Kereszt 2010

Kitüntetettek listája 118–119.

Hír-kommentár

Láblövés 120.

Egy átgondolatlan rendelet margójára..... 120.

Gyerekeknek

Mese a cinegéről 126.

Az év madara: a széncinege..... 127.

A „zsinóros” bika

2010. november 29-én, a Balaton-felvidéken gazdálkodó Újkúti Vadász-társaság területén magányos, furcsa viselkedésű bikát figyelt meg Pauer Lajos hivatásos vadász és Szegedi László, a vadásztársaság tagja.

A hatalmas agancsú bika az Asztaghelyi erdőből váltott ki a vetésre. Lassan, óvatlanul mozgott és a fejét is mereven tartotta. A kereső távcsőben jól látszott, hogy az állat fejére és az agancsára nagy mennyiségű zsinórszerű anyag tekeredett.

A két vadász úgy döntött, hogy megpróbálják elejteni. A bika addigra már belépett egy telepített gyümölcsösbe és ott a fák hajtásait csipegette.

A 85 méterről leadott lövés után, a találat helyétől nem messze megtalálták a kimúlt bikát. Nagy, 10 kg körüli agancsára több mint 100

méter villanypásztor zsinórt tekert fel még az agancstisztítás előtt. A nyakára tekeredett vezeték a tarkójába is mélyen bevágott, ezért mozgatta a fejét is nehezen. Letisztítani is csak részlegesen tudta, az agancs jó része háncsba száradt. Zsigerelt testsúlya 120 kg volt.

Az agancs a koponya kifőzése és a rengeteg vezeték levágása után 10,3 kg-ot nyomott a mérlegen. A páratlan 18-as trófea a bírálaton 206,61 pontot kapott, korát 10 évesre becsülték.

A történet érdekessége még, hogy a bikát július utolsó hetében őzbakvadászat közben már látták a területen és le is fényképezték. A kinagyított képen jól látszik, hogy már nyáron is viselte a furcsa „dekorációt” az agancsán.

Sz.L.

Kapitális kocakampók

Január 5-én, 22.45 órakor hoztam terítékre a képen látható vaddisznót a Nadler Herbert Vt. területén, ahol mint társasági tag vadászom. (Borsod Abauj Zemplén megye, Borsodnádásd) Az elejtés pontos helye Ózd Várhegy, Szóvölgy. Az elejtés előtt három nappal fedeztem fel magányos nyomait a hóban. A hideg téli éjszakában 7 órát fagyoskodtam érte, mire megjelent, de megérte! A zsigerelésnél vettem észre, hogy egy kanként élő és viselkedő meddő kocát sikerült terítékre hoznom. Az alsó kampók mérete 18,5 és 17 centiméter, a kisagarak mérete 12,9 és 8,5 centiméter. A koca zsigerelt súlya 103 kg volt.

Az elejtés pontos helye Ózd Várhegy, Szóvölgy. Az elejtés előtt három nappal fedeztem fel magányos nyomait a hóban. A hideg téli éjszakában 7 órát fagyoskodtam érte, mire megjelent, de megérte! A zsigerelésnél vettem észre, hogy egy kanként élő és viselkedő meddő kocát sikerült terítékre hoznom. Az alsó kampók mérete 18,5 és 17 centiméter, a kisagarak mérete 12,9 és 8,5 centiméter. A koca zsigerelt súlya 103 kg volt.

Juhász Tamás

„Háromfülű” ravaszdi

A képen látható rókát a siklósi Táncsics Vt. területén kora reggel ejtettem el, azon a helyen, ahol előző nap egy tarvadat zsigereltem. Hogy hova tartott a róka – szájában a szarvasfüllel – csak találgathatjuk, de mindenképpen egy ritka élményben volt részem.

Pataki Gábor

Árvíz + belvíz = totális apróvad-katasztrófa

Mostanra már közhely, hogy a tavalyi év szélsőségesen csapadékos időjárása miatt kialakult, az ország nagy részén megjelenő, és különösen az Alföldet sújtó belvíz soha nem látott károkat okoz az apróvadállományban. Az őszi-téli belvíz által leginkább sújtott vadfaj – az egyébként is tragikusan kicsi állományú fogoly mellett – a fácán és a mezei nyúl, de lassan már az őzet is egyre gyakrabban emlegetik. Ennek ellenére a belvízhelyzet súlyosságáról szólva vajmi keveset foglalkoznak hazánk vadállományával, így szerkesztőségünk – összefogva a Debreceni Egyetem Agrár- és Műszaki Tudományok Centruma Mezőgazdaságtudományi Karának Természetvédelmi Állattani és Vadgazdálkodási Tanszékével szakmai konferenciát szervezett „A belvíz hatása az apróvad-gazdálkodásra” címmel.

Foto: Somfalvi Ervin

Több százezer hektár belvív alatt, a vad elvándorol, a szaporulatok túlélési esélyei drasztikusan lecsökkentek. És még csak néhány hét telt el az évből, előttünk áll az olvadás és a tavaszi esők. A helyzet – minden túlzás nélkül – súlyos. Ennek tudatában kezdtük el a szakmabelieket összehozó konferencia szervezését. A karácsonyi „heteket” figyelembe véve, alig egy hónap után, január 11-én sor került a témát aprólékosan körüljáró, megoldásokat kereső, javaslatokat felvonultató rendezvényre.

A Halápi Erdészet vadászkiirt-együttesének szignáljai után a debreceni előadásban több

mint 70 érdeklődő, köztük – a vizsgaidőszak ellenére – sok hallgató előtt vette kezdetét a konferencia.

A rendezvényt **dr. Juhász Lajos**, egyetemi docens, a tanszék vezetője és **Csekő Sándor**, lapunk főszerkesztője nyitotta meg.

Elsőként **Pordán Boróka**, a Vidékfejlesztési Minisztérium erdészeti, halászati és vadászati főosztályának tanácsosa tájékoztatta a jelenlévőket az agráriumot és ezen belül a vadászatot ért veszteségekről, a szűkös költségvetési támogatásról és a belvív okozta károk kezelésének nehézségeiről. **Arra is felhívta a figyelmet, az államháztartási törvény elfogadása után a vadásztársaságoknak, mint egyesületeknek nem lesz módjuk költségvetési, egyáltalán állami támogatáshoz jutniuk**, ezért a vadászati szervezetekre marad a feladat, hogy az ár-, és belvív okozta károk enyhítésére megoldásokat találjanak.

A második előadást **prof. dr. Tamás János** egyetemi tanár, a Víz- és Környezetgazdálkodási Tanszék vezetője tartotta, témája a belvízgazdálkodás helyzete volt. Mint mondta, jelenleg a katasztrófa elhárítása a megelőzésnél jóval nagyobb figyelmet kap a sajtóban, pedig **a helyes vízgazdálkodással ki lehetne küszöbölni a mostanihoz hasonló állapotokat. Hozzátette: jelenleg „a cső végén szabályozzuk a helyzetet”, miközben a mezőgazdasági vízgazdálkodás romjaiban van.** A megoldás: ki-ki – így a vadászok is – a maga területén tájékozódjon, és tartsa kézben a folyamatokat.

Természetesen a vadgazdálkodási tanszék munkatársai is felszólaltak a konferencián. **Dr. Gyüre Péter** – a **dr. Juhász Lajossal** közösen összeállított előadásában – a kelet-magyarországi, időszakosan vízborított területekről, a vízivad átmeneti előnyös helyzetéről be-

szélt. Mint elmondta, a mélyebb fekvésű, művelésre alkalmatlan területeken később is **célszerű a víz megőrzése, mert nem tudjuk, mikor lesz szükség a következő években ezekre a vizekre.** Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a mérleg másik serpenyőjében ott vannak a vadászat, a vízivad szétszóródásából adódó nehézségeik.

Dr. Szendrei László, egyetemi adjunktus a belvív apróvad-gazdálkodásra gyakorolt hatásáról számolt be. Előadásából kiderült, hogy a csapadék és a belvív a fácánállományban szinte mindenhol óriási kárt tett, a mezei nyulat illetően azonban már nem ilyen egyértelmű a helyzet. Szendrei „provokatív” kérdése: **lehet-e a fácánállomány növelő hatása? Véleménye szerint a válasz igen**, ugyanis a fácánnevelő környéki vadászatok kímélik a törzsállományt.

Szünet után rengeteg hasznos, első kézből származó információt osztottak meg az érdeklődőkkel a megyei vadászati osztályvezetők. **Dr. Szabó Ernő** Hajdú-Bihar megyéből elmondta: az időjárás most egy jó közepesre rontotta az apró-, és nagyvadállomány minőségét. Szerinte **igazságtalan, hogy a vadfölddek után megvonják a terület alapú támogatást**, majd arra figyelmeztetett, a kialakult belvízhelyzet egyik oka, hogy állami tulajdonba került a legtöbb vízvezető csatorna.

Vadász István Borsod-Abaúj-Zemplén megyéből arról szólt, hogy 2010-ben 1019 mm csapadék hullott a megyében, az országos rekordot is itt, Jávorkúton mérték. **Az állomány látható csökkenése miatt január 3-ától leállították a mezei nyúl vadászatát.** A vadászatra jogosultak eddig 4 gímszarvas, 900 őz, 330 vaddisznó, 2360 mezei nyúl, 60 fogoly és 6600 fácán (a törzsállomány 50 százaléka) elpusztulásáról küldtek jelentést. A megyében

Pordán Boróka

FOTÓK: Somfalvi Ervin

a fácánvadászatot nem korlátozták, de a teríték idén bizonyára feleakkora sem lesz, mint tavaly volt.

Fagyas Zoltán, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye kormányhivatalának vadászati osztályvezetője elmondta, hogy **fácánra és mezei nyúlra január 1-től az egész megyében vadászati tilalmat rendeltek el**. 70 ezer hektár a belvíz nagysága, amelyhez 150 ezer hektár átvizesedett terület társul. Átvizsgálták a terveket és megnyugtatónak tartották, hogy a vadászatra jogosultak – látván az állományok drasztikus csökkenését – már decemberben a saját hatáskörükben döntöttek a fácán és a mezei nyúl kimélete mellett, csökkentették a vadászatok számát.

Jász-Nagykun-Szolnok megyében különösen súlyos a helyzet – tájékoztatta a hallgatóságot **Zsíros Tibor**, vadászati osztályvezető. **A Tisza tavaly ötször öntötte el 22 vadászatra jogosult területét, január elején 55 ezer hektár belvízes és 180 ezer hektár a károsan átvizesedett terület nagysága**, ami sok vadászterületet érint. A fácán és a mezei nyúl számának csökkenése mellett, itt már az őz szaporulatával

is gondok vannak. Mivel nem lehet a felázott, vízes területeken közlekedni, a tervezett 8800 mezei nyúl befogása sem sikerült, csak 1937 darabot tudtak lehálózni. 22 vadászatra jogosult foglalkozik a megyében fácánneveléssel és tavaly 90 ezer madarat tettek ki a vadászterületekre, amiből mindössze 48 ezer madarat sikerült elejteni. Azoknál a vadásztársaságoknál, **akik nem bocsátottak ki fácánt, felére csökkentették az eljethető madarak számát és január végéig csak két napon engedélyeztek vadászatot**. Az árvizes területeken teljes a vadászati tilalom.

Négy vadásztársaság érintett a megye két nagy víztározója elárasztásában, amivel számoltak. De azzal nem, hogy a vadászokat még a gátra sem engedik fel, mielőtt megkezdik az árasztást. A megyében most csak a vaddisznó érzi jól magát, elgondolkodtató, hogy 2010-ben 700-nál több vaddisznó került terítékre a kimondottan apróvadász megyében.

◀ **Zsíros Tibor** összefogott hozzászólásában javaslatot tett a ragadozók kontrolljára, a fácánnevelés ösztönzésére, a mezei nyúl vadászati időnyének év végi befejezésé-

sére, a hivatásos vadászok lődíjának emelésére, a pályázati-rendszer visszaállítására.

Csongrád megyéből **Szél István** osztályvezető – kis csongrádi „különítménnyel” – érkezett a konferenciára. Egy grafikonon mutatta be az elmúlt évek havi lehullott csapadék mennyiségét, valamint a mezei nyúl és a fácán terítékének összefüggéseit. A fácán esetében a meghatározó az április-májusi szaporodási időszak, ami tavaly – az időjárás és a sok eső miatt – a dél-alföldi részekben is elmaradt a várakozástól és bár még nincsenek végleges adatai, **negatív rekordokkal lehet számolni. Csongrádban egyébként 60 ezer hektár, a megye területének 16 százaléka van víz alatt, ezért már decemberben is bevezették, hogy vadászatonként 1 fácán és 1 nyúl volt a lehető és januárban leállították a vadászatot**.

Weidinger István Fejér megyéből egy interneten elküldött prezentációval mutatta be a megyéjében uralkodó állapotokat.

A konferencia résztvevői végül megvitták **a szervezők által előkészített zárónyilatkozatot, melyet lapunk 121. oldalán teszünk közzé**.

A konferencia előadásairól készült videótudósításunkat a www.vadaszlap-online.eu honlapunkon tekinthetik meg az érdeklődők.

FÖLDVÁRI ATTILA

attila.foldvari@vadaszlap.hu

Szél István korreferátumát tartja ✓

Hová tűnt az apróvad?

Talán nem szentségtörés azt állítanom, hogy ennek a kérdésnek részletes boncolgatásához igen kevesen fognak hozzá még az igazán erre hivatottak közül is.

Ennek a vidéknek – benne a Nagykunságnak – mindig az apróvad volt a büszkesége, ami bőséges vadászati lehetőséget nyújtott az itt vadászóknak. Ebbe a csoportba tartozik a fogoly, a fácán és a mezei nyúl, aminek a létszáma olyan drasztikus mértéken lecsökkent, hogy természetes szaporulatuk nem teszi lehetővé az igazi klasszikus mezei vadászatot. Mezei nyúl pár frekvenciált területen még fellelhető, de csak ott. Maradt a vízivad, a maga rapszodikus megjelenésével.

A 2009-ben megjelent könyvemben, a „Hortobágy széli parasztpuskások”-ban próbáltam ízelítőt adni az itteni táj és természet változásairól, vadászati, vadgazdálkodási szokásairól jó száz évre visszatekintve. Örömmel nyugtáztam több vajt fülű olvasótól, hogy ezt az „üzenetet” megkapták. Mi történt azokkal, akikhez az üzenet nem jutott el? Semmi, ha csak az nem, hogy ez a rész őket nem érdekli. Csak az a baj, hogy azt se érdekli, aki valamit tehetne is érte. A hasznos apróvad sorsával igazából senki sem törődik.

Akár a szűkebb körű, akár magasabb fórumokon órákat tudunk beszélni a semmiről, vagyis konkrétumok nélkül és ezt ismétel-

getjük folyamatosan évről-évre. Mindenre rutinszerű választ kapunk. Az időjárást okoljuk a szaporulat elmaradásáért, a gazdasági válságot a bevételek kieséséért. Igazából a tudományos eredmények egyetlen példáját sem látom a gyakorlatban. A megváltozott világ, a környezet és ezek bonyolult összetevői vezettek oda, hogy sem mezei nyúlra, sem természetes szaporulatból származó fácánra nem tudunk már vadászni. A nevelt fácánokra pedig sok helyen nem tudnak eredményesen és etikusan vadászni. Nem vagyok vadászati szakember, csak a természetet gyermekkorom óta járó, figyelő, sok ok-okozati összefüggést meglátó vadász, akinek nem mindegy,

hogy hová züllik a vadászetika, hogy mi lesz az alföldi apróvaddal, hogy mit hagyunk az utódainkra, hogy büszkén vagy szégyenkezve kell majd unokáink szemébe nézni.

Próbálok csokorba szedni a drasztikus apróvadfogyás okait úgy, hogy ezt a hozzáértőknek vagy annak titulált szakembereknek tovább lehessen gondolni és olyan anyagot letenni a kormány vagy a szaktárca asztalára, amely megoldást jelenthet országosan vagy legalább csak régiós szinten is.

Az apróvad élőhelye, élettere megváltozott, akarom mondani tönkretettük. A Nagykunságra egyáltalán nem jellemző az új erdők telepítése, vagy akár 20-30 méter széles, többszintű erdősávok kialakítása. A meglévők is egyre fognak, a felkopaszodott, agonizáló erdősávok csak imitt-amott törik meg a végtelen rónát. A szántóföldeken a vetésszerkezet a végtelenségig leegyszerűsödött. Vetünk búzát, kukoricát, napraforgót és repcét, alternatív növénykultúrákkal alig találkozunk. A szarvasmarha és juh eltűnésével eltűnt a lucerna szinte minden település határából. Pedig ez egykor mindenütt a szántóterület 5-15 százalékát tette ki. A lucerna vagy a vörös here a nyúlak, őzök a legfontosabb fehérjeforrása, a rovarevő fajoknak, mint a fogoly, fácán a legsokoldalúbb rovarláplálékot biztosította. Eltűnt a cukorrépa – elvitte a globalizált unió –,

ami nyáron bűvőhelyet, üde vízforrást nyújtott a harmaton keresztül. Gazdag rovarkártevőivel élelemként, télen a répa farkok energiaforrásként szolgálta a nyulat és őzet.

Megszűntek a rizsföldek, csak Karcag környékén évente 3-5000 hektáron díszlett, ami táp- és lecsapoló csatornáin keresztül az egész határra pozitívan hatott. Az itt fellelhető gazdag rovarvilág, halak, békák, kétélűek a ragadozóknak biztos élőhelyet adtak, télen a fácánnak élelmet és bűvőhelyet biztosítottak. Országosan preferált növény az őszi káposztarepce. Pedig az igazság az, hogy ez a növényfaj több kárt okoz a hazai vadállományban, mint amennyi hasznot hajt. A kelés után nem sokkal, még ősszel, rovarölőszerezellel kell kezelni, majd az egész tenyészidejében még öt alkalommal kell különböző vegyszerekkel permetezni. Iparszerűen termeljük növényeinket, így a vegyszeres beavatkozásokra feltétlen szükség van. Ezek hatása pedig egyértelműen káros az apróvadra. A nagy táblák vegyszerezett kultúrnövényei eltüntették a gyomokat, amelyek egy része táplálékul szolgált a vadnak. Megszűnt a rovarvilág, megszűnt a társult gyomflóra, csökkent a szegélyek mennyisége, táblák szélén, a csatornák partjain. Kimutatott tény, hogy egyes vegyszerek a fácán meddőségét okozzák, mások a nyulak tüdejének nyálkahártyáját teszik tönkre, de lehetne még sorolni...

A termelő abban érdekelt, hogy földjének minden részletét művelje, mert így kapja a földalapú támogatást. A földje végében levő lapost, – amit művelésből kivett – feltárcsázza, nehogy az MVH (Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal) ellenőrei nagyobbban találják, mint az a papíron szerepel. A termelők egy része nem tűri földjén a vadat, azokat a technológiai hibákat, melyek hozzáértés-, vagy eszközhiányból erednek, a vad kártételének tekintik. Sajnos hallottam olyanról, hogy a hatóság adott a nyúlövésre tavasszal engedélyt, pedig nem is túlszaporodott állományú területről volt szó.

Így a vadkár-elhárítás meg volt oldva, a termelő megnyugodott. Erre is igaz a régi mondás, hogy „Vakulj magyar, ne láss tőt!” A vadrejtő sűrűk eltűntek, egy-egy településen nem győzzük sorolni azokat a helyeket, melyek 10-20 éve még álltak. Ezek megszűnésével nincs már menedéke a vadnak. Jó lenne kiharcolni, hogy ezek újra létezzenek, hogy érdekelve legyen a termelő a vadrejtők létrehozásában.

Környezetünkben rengeteg a szárnyas ragadozó. Sajnos a természetvédelem nem lát méltánytalan aránytalanságot számuk nagyságában. Érzelmi alapon fontosnak, szépnek, nemesnek, büszkének, védtelennek mutatják be őket. Pedig egyik sem füvet eszik. Nyilván védeni kell őket, a természetben szükség van

rájuk, csak a maga helyén kellene kezelni a ragadozó madár kérdést is. Azt sem fogadom el, hogy bizonyos körökben a fácánt és a nyulat tekintik prédaállatnak. A rizstelepek megszűnésével, ahol ezek a ragadozók élelmük java részét megtalálták, alkalmazkodtak a szántóföldi körülményekhez és kénytelenek hasznos vadból táplálkozni. Sok a héja, az ölyv, a nagykovács, ami bizonyítottan sok kisnyulat és fácáncsibét pusztít abból a kevésből, ami esetleg meglátja a napvilágot. Új fajként megjelent az Alföldön is a holló.

Nem hallom a vadászati szakemberektől, hogy a hasznos vad védelmében érveltek volna. Lehet, hogy nem illik felhúzni a kesztyűt és harcos kiáltással bizonyítani, hogy igenis a hasznos apróvad része a természetnek. A természetvédelmi őr hatósági ember, a vadórt csak hivatásos vadásznak nevezik, jogkörük szinte semmi, munkájukból jó, ha a harmada a szakmai munka. Keveset tud a területen lenni, a hasznos vad védelmét csak korlátozva tudja ellátni. A halászok már elfogadtatták, hogy a védett kormorán a halgazdaságok gazdaságosságát veszélyezteti. Ehhez hasonló megfogalmazást nem hallottam nagyjainktól, sem a tudományos élet igazi szakemberei-

től az apróvad védelmében. Ütközések nélküli harcos kiállítás hiányában tovább devalválódik (hanyatlak) az alföldi apróvadállomány.

A fácánnevelés mindenütt ráfizetéses, jó lenne az erre szánt összeg legalább felét állandó élőhely-fejlesztésére fordítani. Csak kinek a földjén? Például az állami földeken. Még pár év és marad a flancos puska, a drága, membrános ruha, a nyakát nyújtogató szaladó fácán meglövése, a terület túlterhelése a nagy vadászati nyomás miatt, de ennek már semmi köze az etikus vadászathoz. Tanulni kellene a múlt kudarcaiból, eredményeiből, mert mindkettőből volt elég. Össze kellene fogni legalább régiós szinten.

Építő, tényfeltáró, gondolatébresztő megállapításokként került mindez papírra, amin tudom, sokan felhördülnek, de sokan vannak, akik egyetértenek velem. Csodát nem várok, hisz kis hazánkban másban sincs teljes egyetértés és rend, miért lenne pont ebben, amikor ez a nagy többségnek századrangú probléma. Csak induljon el már valami az apróvad megmentése érdekében!

KUN LAJOS

lalapama@citromail.hu

Fotók: Blaumann Ödön

Holnap lesz fácán...

Szándékosan választottam gondolatébresztő írásomnak ezt a címet. Sára Sándor vadásztársunk Páskándi Géza írásai alapján 1974-ben rendezte az akkori gulyáskommunizmust ostromzó filmjét, de csak a címet kölcsönöztem. Nekünk, vadászoknak azonban a mondat végére tett írásjelek a legfontosabbak. Kérdőjelet, vagy felkiáltójelet tehetünk?

Kiürültek a fácános vadászterületek. Még szinte el sem kezdődött az apróvad vadászata, máris szembesülnünk kellett egy kíméletlen igazsággal: elfogyott, vagy csak mutatóban van, illetve egyáltalán nincs fácán a vadászterületeink nagy részén.

Az őszi fácánállomány nem hasznosítható mennyiségű, létszáma még törzsállománynak sem elegendő. Ez az állapot a végállomása egy hosszan tartó, csendes agonizálásnak. Most már lehet kongatni a vészharangokat, kapkodni, szaladgálni fűhöz-fához. Lehet keresni az okokat, felelősöket, hogy hová és mivé lett a magyar fácán törzsállomány?

Tény, ahol ősszel nincs fácán, nem is remélhetjük, hogy jövő tavasszal fácán törzsállományunk lesz, aminek szaporulatára jó esetben vadászni lehetne.

Röviden, a semmiből csak semmi lehet.

Az apróvad-gazdálkodás zászlóshajói, az alföldi megyék vadászai hiába járják naphosszat a legígéretesebb csallitokat. Az egész napi kutyagolás eredménye mindössze néhány kakas. Pedig a puskások számával nem lenne baj. Van, amikor 50 vadász is összegyűlik, még vendégeket is hívnak...

De nem jobb a helyzet a Dunántúlon sem. Ott is megcsappant az ígéretesnek mondott vadfácán-állomány. Estére üresen maradnak a gallyazófák.

Csak azokon a területeken van vadászható mennyiségű fácán, ahol szorgalommal – nem törődve a gazdasági, politikai változásokkal – kitartóan nevelnek és/vagy helyeznek ki fácánokat. Persze ők sincsenek könnyű helyzetben. A kis területekre koncentráldott állomány fokozott veszélynek van kitéve. Egyrészt ide összpontosulnak a környék szárnyas és szőrmés ragadozói. Másrészt a szomszédok mohón várják, hogy átlépjék a határt és megérkezzenek a nevelt madarak. Bizonyára jó szórakozás a szomszéd madarait vadásztatni. De ezek elenyésző problémák a nagy egészhez képest.

Mi okozhatta a napjainkra kialakult kritikus helyzetet?

Természetesen jó néhány összetevője van. Néhányat a teljesség igénye nélkül hadd említsék meg az általam fontosnak vélt okok közül.

1. A mindenki által ismert mezőgazdasági- vagy agrár-ökoszisztémák apróvad számára kedvezőtlen megváltozása. Ez a klasszikusan lerágott csont.

Sajnos a vadgazdálkodók kezében minimális földterület van, így pedig élőhelyet javítani, kialakítani nagyon nehéz feladat.

2. A természetvédelem megerősödése. Ez is ismert tényező. Közismert a szárnyas ragadozók vadászati-, valamint a fészekrablók tavaszi vadászatának tilalma.

De van más is. Kevesen tudják, hogy az alföldi megyékben eleinte csak a védett és fo-

kozottan védett területeken, később a Natura 2000 területek 200 méteres védőkörzettel ellátott élőhelyein tiltott tevékenységnek minősül a szárnyas apróvad nevelése, kihelyezése, mind a mai napig. (Lásd szakhatósági hozzájárulások a hosszú távú vadgazdálkodási ütemtervekhez.) A természetvédelemnek ez az intézkedése is sokat rontott a hazai fácán-gazdálkodás helyzetén.

3. De ne mutogassunk másra! Bennünk is akad hiba bőven. Elkényelmesedtek a vadásztársaságok. Eleinte a napos fácán nevelését – hiszen azzal csak gond van – fölváltotta az előnevelt fácánok vásárlása. Úgy vélték, ezzel kevesebb lesz a gond. De még az utóneveléssel is sok volt a baj. A madarak elvándoroltak, elpusztultak, keveset vadásztunk vissza belőlük. Ha bezártunk őket, rossz lett a tollazatuk, rövid lett a farkuk. Nevetség tárgyai lettünk.

Kézenfekvő lett a „legjobb megoldás”. Beszüntették a nevelést, nem kell nevelőház, nem kell közép- és utónevelő, jöhet a „kész fácán”. Lehetőleg a vadászat napján kiengedve! Ugyanannyi pénzt költünk rá és csodálatos százalékkal hasznosítunk. Ami marad, azt a ragadozók úgyis megeszik. Nos, nem tudom, hogy lehet-e ezt még fokozni!

4. Nagyvad-centrikusak lettünk. Az apróvadás területeken megjelent a nagyvad. Sorolhatnám a példákat. Szabolcs, Hajdú, Bácskiskun, Csongrád, Szolnok, Békés megye. Már szinte nincs olyan vadászterület, ahol vadászni ne kerülné terítékre!

Eleinte érdekes és izgalmas sport volt az alföldi vaddisznóvadászat, de 15-20 év elteltével már alig érdekel valakit. Fáradtságos, sok időt pazarló tevékenység. Így aztán a vaddisznó szépen föl is szaporodhatott.

5. Csak hab a tortán, hogy a nemzeti agrártámogatások vadgazdálkodást fejlesztő forrásai is elapadtak. Mert: „apróvad az van, ez nem kérdés! Nyúl, fácán mindig akad, ha egyre kevesebb is. Majd jövőre több lesz. Tudjuk ez a ciklikusság! Úgyse fog kipusztulni!” Vagy: A fácán nem „vörös könyves” faj. Tenyésztését, nevelését az Európai Unió irányelvek alapján nem lehet támogatni!

Mi a megoldás?

Mindezek alapján úgy gondolom, ideje volna hozzálátni kedves vadászmadarunk sorsának javításához. Ez nem kis feladat, de soha nem reménytelen. A fő cél: a fácán természetes törzsállományának megtartása, az állomány számszerű növelése legalább a 90-es évek szintjére. Szakirodalmi adatok bizonyítják, hogy a fácánterítékek csak azokban az években voltak jók, amikor nagy létszámú volt a természetes törzsállomány.

A fácán törzsállomány megtartására és növelésére különböző módszerek vannak. Ezek közül – amit ajánlani szeretnék – a legcélravezetőbb a félvadnevelés és kihelyezés, valamint a tavaszi törzsállománypótlás együttes alkalmazása! A mesterséges tenyésztésnek, nevelésnek és utónevelésnek csak hosszú távon van eredménye. A folyamatosan, szorgalmasan, minden évben végzett nevelés, kihelyezés és az őszi állomány nagyságához igazított vadászati hasznosítás jelenthet meg-

oldást. Csak akkor remélhetünk eredményt hosszú távon, ha minden érdekelt vadászatra jogosult részt vesz benne.

Az általam javasolt teendők a következők:

1. A vadászati érdekképviseltek feladata:

- a/ Stratégia kidolgozása a fácánnevelés, kihelyezés helyzetének megújítására, megreformálására,
- b/ Anyagi források felkutatása (pályázatok, támogatások).

2. A vadászati hatóság feladata:

A fácánnevelés, kihelyezés és vadásztatás helyzetét segítő jogszabályi háttér megteremtése.

3. A természetvédelem feladata:

- a/ Ésszerűsíteni a védettségi státuszok kialakítását, lehetővé tenni az apróvadra és a védett fajokra veszélyes ragadozók állományának gyérítését.
- b/ Az apróvadnevelés céljából a kibocsájtás elől elzárt területek (Natura 2000) felszabadítása. Megoldást csak az jelenthet, ha nem egymás ellen, hanem egymás mellett, egymás érdekeit kölcsönösen figyelembe véve oldjuk meg ezeket a nehéz kérdéseket.

4. Vadászatra jogosultak feladata:

Suszter! Vissza a kaptafához!

Vannak még fácánmestereink az országban. Vannak még elhagyott, üresen álló fácánnevelőházak és sok fiatal szakemberünk keresi a munkát! Gondosan mérlegeljük a lehetőségeinket, számoljunk ki mindent, mi mennyibe kerül. Mindannyian tudjuk előre, hogy a fácánnevelésből, kihelyezésből meggazdagodni nem fogunk, de a cél nem is ez. Legfontosabb, hogy a fácán megmaradjon, és munkát adjunk a sok elhivatott szakembernek és végül, de nem utolsó sorban tovább tudjunk vadászni. Ha ezeket jól csináljuk, – szerencsére erre is vannak jó példák az országban – a fácánnevelés, kihelyezés és vadásztatás még jövedelmező tevékenység is lehet. Ne várjunk azonban állami, vagy uniós támogatásokra. Ezek az idők elmúltak, ha tenni akarunk valamit, csak magunkra számíthatunk.

Hogy holnap lesz-e fácán, ez egyedül és kizárólag rajtunk múlik. Ha folytatjuk az eddigi gyakorlatot, fácánállományunk is a fogoly sorsára jut – és akkor kérdőjel lesz a mondat végén. Ha visszatérünk a „kaptafához” és megfelelő szakmai tudással, kitartással újra elkezdjük a fácánnevelést és kihelyezést, akkor a mondat végére még felkiáltójel is kerülhet!

PÁSKAI SÁNDOR
vadker@vadker.hu

Import vagy hazai?

Új utak keresése a magyarországi fácántenyésztés területén

Baj van a fácánnal. Ennek megállapításához nem kell különösebb szakmai felkészültség, ezt minden vadász látja a területen, ez jól látszik a terítékadatokban. A vadon élő fácánállomány megfogatkozásának okait már többen vizsgálták és vizsgálni is fogják. Ennek a problémának a megoldásához az akaraton kívül rengeteg időre és még több pénzre lesz szükség.

Az egyre növekvő vadászati igények kielégítésére hosszú távon csak a nevelésből származó fácánállomány lesz képes, mert természetes állomány már szinte nincs. Akár tetszik, akár nem, csak az fog fácánra vadászni, aki maga nevel, vagy pedig nevelt fácánt vásárol és helyezi ki a területére. Igen ám, de milyen legyen ez a fácán és ez menyibe kerül?

Magyarországon éves viszonylatban közel 1 millió fácán kerül forgalomba. Ez nem több mint egy tucat törzsállományból, illetve keltető üzeméből származik. Nem kívánok senkit megbántani, de ki kell jelteni, hogy a magyarországi fácántenyésztés csupán csak fáciánzaporítás volt az elmúlt évtizedekben. Sem a rendelkezésre álló alfajok tiszta vérvonalú szaporítása, sem pedig valamilyen tenyészcél szerinti szelektálása nem történt meg. Sajnálatos módon a rendelkezésre álló alfajok „keresztése”, összekeverése történt.

Mongol fácánok ▾

Igy alakult ki az a rendkívül heterogén állomány, amelyben az egyedi színek, testtömegek, repülési képességek jelentősen eltérnek. Általános vélemény volt korábban, hogy ez a magyar vadászoknak megfelel, ez a heterogén állomány „színesíti a terítéket”. Nem kívánom elemezni, hogy a magyar vadászoknak ez megfelel, vagy nem, de az biztos, hogy az egyre jobban terjedő, a külföldi (igényes) vadászcsoporthoz szervezett nagyterítékű vadászatokon nem felel meg. Láttam olyan esetet, amikor fácánvadászaton (hajtáson) a vadászok csak a fejük felett magasan elrepülő madarakra lőttek, az alacsonyan vagy félmagasan evickelő kétkilós kakasokra fel sem emelték a puskát. A tervezett teríték fele sem lett meg, pedig volt fácán bőségesen és a vadászok is jól lőttek. Ettől kezdve viszont óriási gazdasági jelentősége van a homogén, egységesen kiválóan repülő vadászfácán nevelésének és hasznosításának.

Közel 15 éve a MAVAD Rt. behozta a kínai fácánt azzal a céllal, hogy egy rendkívül jó

röptű vadászfácán-állományt hozzon létre. Először a tiszta vérvonalat tenyésztették, majd a meglévő állományokba bekeverték. Mivel kicsi testtömege miatt a hazai vadászok gasztronómiai igényeit nem tudta kielégíteni, valamint gyorsasága és magas röpte miatt a terítékadatok sem az elvártaknak megfelelően alakultak, nem vált népszerűvé. Viszont a magyarországi törzsállományokba bekeveredve, a mongol fácánnal és az angol vadászfácánnal együtt létrejött a mai vegyes állomány, melyben szinte mindenféle színváltozat előfordul, a kakasok egyedi súlya 1,3–2,5 kg között változik.

2010-ben a MIZSEVAD Zrt. az EUOHAREX Kft.-vel együttműködve, közös fácánprogramjuk keretében, összesen 64 ezer darab napos fácánt hozott be Franciaországból, az ottani két legnagyobb tenyésztő cégtől. Próbaként behoztunk úgynevezett „tradicionális” mongol fácánt, a mongol fácánnak egy szelektált kistestű vonalat (Basanty) és ezek kínai fácánal keresztezett F1-es hibridjét. Már a nevelés

Kínai fácánok ▲

közben nagyon kedvező tapasztalatokra tettünk szert. Az első csoport hathetes kori elhullása 1,7, a második csoporté pedig 3,6 százalék volt. Az utónevelés ideje alatti elhullás sem haladta meg a 6 százalékot. A vadászati eredmények is igen biztatóak. A kistestű kínai fácán-hibridek beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. Kiváló röpképességükkel nagyon jól szerepeltek a nagyterítékű vadászatokon. Két héttel hamarabb elkészültek, mint a „hagyományos” fácán és kisebb volt a fajlagos takarmányfogyasztásuk is. A nagytestű mongol fácán inkább a hazai vadásztársaságok körében volt népszerű. Meglepő módon a nagy testű mongol fácánkakasok is rendkívül jól repültek.

Összegezve a tapasztalatokat, a francia importból származó állományok egységesek, jól nevelhetők, kiváló röpképességűek. Az összehasonlításnál nem kerülhető ki az ár sem. Az importból származó fácán ára a szállítási költséget is figyelembe véve mintegy 15 százalékkal volt alacsonyabb, mint a magyarországi árak. Ez a kinti alacsonyabb önköltséggel magyarázható.

A következő években folytatni kívánjuk a már kipróbált mongol fácán és a mongol X kínai F1 hibrid, esetleg tiszta vérű kínai fácán behozatalát és különböző korcsoportokban történő forgalmazását. Vevőinket igényük szerinti alfajokhoz tartozó (vagy hibrid) homogén

FOTÓK: Urbán Miklós

Basanty

állományokkal tudjuk kiszolgálni, versenyképes árakon. Annak érdekében, hogy azért ne csak az importra kelljen hagyatkoznunk, a kis testű mongol fácánból jelentős nagyságú törzsállományt telepítettünk Kecelre, a Perjési

és Társa Kft.-hez, megalapozva a magyarországi fácánállományok átalakítását.

URBÁN MIKLÓS
MIZSEVAD Zrt., Lajosmizse

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

MEGFIGYELŐK (VETÉSI VARJAK)

FOTÓ: SÁRI BALÁZS

Nemzeti kincs vagy dúvad?

Magam is meglepődöm, hogy nagyon régóta vajdó gondolataimat e címmel fogalmazom meg. Remélem, hogy a T. Olvasó is megdöbben rajta és többé-kevésbé egyetért velem. Részben kapcsolódom jeles utódom, Kemenszky Péter „Gimes aggodalmak” című cikkéhez (Magyar VADÁSZLAP 2010/4.) és azt továbbgondolva ki is egészítem. Nem lep meg, hogy a vadászati idények megállapításánál a jogalkotó éppúgy nem vette figyelembe a szakma véleményét, mint ahogy más kérdésekben sem. Ezért a cikkben említett, Budakeszin megtartott országos tanácskozás is csak arra volt jó, hogy lehessen hivatkozni az előzetes egyeztetésre.

Azután az előterjesztést változatlanul fogadták el. Gyenge érdeképviselet még csak van (alapfok), de érdekvédelem (ez már több lenne) és főleg érdekérvényesítés (ez volna a cél) már nincsen...

A tárgyra térve: a szarvastehén február végéig löhető, a szakma egyhangú elhatárolódása ellenére! Vészegény indoklás az, hogy ez lehetőség és nem kötelezettség, azaz: a vadászra bizza, hogy él vele, vagy sem!

Ritkán tapasztalt bizalom, de nem kérünk belőle! Ez a vadászati idények – tilalmi idők – évszázadot meghaladó korú „intézményének” következtlen aláásása.

Ha a vadászati lehetőséget következetesen(!) a helyi viszonyokra és a vadászok megítélésére (erkölcsére is) bízánk, az egész rendelkezésre nem volna szükség! Ad absurdum: az idények kihirdetése helyett a jogszabályba beépülhetne egy mondat: „a vadászat időbeni korlátait a vadászatra jogosult a helyi viszonyok alapján állapítja meg.” Ebből lenne még csak komoly anarchia, vadgazdálkodásunk és vadászati kultúránk vége!

A vadászati idények betartása viszonylag elfogadhatónak tekinthető. Ha elkezdődik és folytatódna ennek „legfeljebb nem élnék a lehetőséggel” szemléletű lazítása, úgy elképzelhető, hogy a szeptember 1-jével induló szarvasbika-vadászat például augusztus derekán megindulna, hiszen öreg bikáink ilyenkor már kész agancscsal pompáznak és Szent István nap táján az „előbögés” sem rendhagyó. Továbbá: miért szűkül a „golyóérett” szarvasbika vadászata az ősz első két hónapjára, hisz’ az agancshullatás még több mint két hónap múlva indul? Ha az őzbak-vadászat április 15-ei felszabadításának egyik oka a takarás hiánya miatti eredményesebb bérvadásztatás volt, úgy a szarvasnál ez a lombhullás után következik be.

Hangsúlyozom (ezer felkiáltó jellel), hogy a leírt „lehetőségek” egy rémálom szüleményei, előzetes tiltakozás egy „soha be ne következzen” intézkedéssel szemben. A szarvastehén februári szabályos, de szakszerűtlen és etikátlan vadászatának logikája szerint akár be is következhet. Meggyőződés, hogy nem ütközne ellenállásba bizonyos, a „vadászati gyerekszobát” nélkülöző körök részéről például gazdasági nehézségekre hivatkozva.

Kemenszky Péter helyesen állapítja meg, hogy a szarvastehén ősszel épp úgy vemhes, mint télutón, akár februárban. Tiltakozását a félidős-

vemhes tehén zsigerelesének érzelmi aggályaival, erkölcsi oldalról közelíti meg. Egyetérték vele és továbbgondolom: január közepétől(!) semmilyen(!) vadra nem szabadna vadászni, mint ahogy ezen időpont után vadászkoromban még vaddisznóhajtásra sem mentem el. Miért? Mert a tehének, suták, kocák ekkor már a magzatok fejlődése, a bikák az agancsváltás, a bakok az agancsépítés miatt fokozott nyugalmat kívánnak.

Ez nem csupán etikai, hanem keményen vadgazdálkodási szempont! Milyen alapon tiltakozunk a drasztikus agancsgyűjtés (azaz lopás) ellen, ha a vadászok épp úgy hajtják a területet, mint azok? (Köztudott, hogy több neves szakember is a hajtást tartja a leghatékonyabb és egyben állománykímélő(!) vadászati módnak...)

Borzalmas és következtelen a szarvasbikák szabados vadászata:

a felszabadult ujjongás a mínusz pontok szankcionálásának eltörlése miatt. A hírhedt „táblázatok” ma már szakmatörténeti dokumentumok – ezek alapján a megállapíthatatlan évjáratokra vetítve pár centiméter vagy kilogramm tévedés miatt kellett komoly pénzeket fizetni, megválni a vadászjegytől. Ez jó. De sajnálatos, hogy egyidejűleg elveszett a szakmai elmarasztalás erkölcsi súlya, azaz:

Semmi sem büntetés, ami nem anyagilag érint!

Szélsőséges esetekben azonban a jogalkalmazó élhetne egy hatályos jogosítványával, ami a következő:

A vadász a vadászati idény szerinti fajú, nemű, minőségű (gím, dám) vadat ejtheti el. A jogszabály a „golyóra érett” és „selejt” kategóriát állítja fel és tekinti löhetőnek, ami rendben is van. De löhető-e a fiatal, középkorú, kiváló képességű bika? (Az őzbakot így már nem védi a jog.) Tehát: szabálysértést követ el, aki

ilyet – ismétlődően – elejt, illetve lövet. Ezt a minőségvédelmi lehetőséget nem szüntette meg semminemű jogszabály-módosítás.

Az említett kor- és minőségcsoportba tartozó „vetőmag” minőségű bikák vadászati megítélése azonos kéne legyen pl. az erdei szalonkával: tehát ha nincs vadászati idénye, akkor nem löhető. Ha egy vadásztól bebizonyosodna, hogy szalonkát lőtt, a vadászati hatóság eljárását indítaná. Szarvasbikáink nevezett, vadászidénnyel nem bíró csoportja közben felelőtlenül löhető... Szemet huny, tehát hallgatólagosan pártolja, hogy „reggelire megegyük a vacsoránkat”!

Mindezek után egyetértésemet fejezem ki utódom véleményével, mely szerint a gimszarvas a futószalagon kiadott idényhosszabbító határozatok figyelembevételével az év 52 hetéből 50 héten löhető!

Személyesen már nem érint a jelenlegi rossz jogszabályokra alapozott és nem megfelelő jogalkalmazással támogatott állapot: én 1993. október 16-án meglőttem életem utolsó szarvasbikáját. De a mai és következő vadászgeneráció érdekében újra megfogalmazom a címben feltett kérdést: Nemzeti kincs, vagy dúvad a magyar szarvas?

A választ a vadászok, jogalkotók és a jogalkalmazók legjobb belátására bízom!

DR. BOD LAJOS

nyugalmozott megyei fővadász

**„semmi sem
büntetés,
ami nem anyagilag
érint!”**

18. alkalommal

FeHoVa

2011. március 17–20. között ismét jó néhány újdonsággal és felejthetetlen programokkal fűszerezve lesz megrendezve a FEHOVA 18. Fegyver, horgászat, vadászat nemzetközi kiállítás a HUNGEXPO Budapesti Vásárcsopontban.

A Kárpát-medence vadászáinak és horgászainak nagyszabású találkozóján, a már hagyományosnak mondható programok mellett számos közönségcsalogató és kiállítóknak szóló újdonságot tervezünk, melyekkel nem csak a hazai, de a külföldi vadász- és horgász társadalom kegyeit is szeretnénk elnyerni.

A FeHoVa-hoz hűséges cégeknek **speciális törzskiállítói kedvezményeket és újdonság-bemutató akciókat** ajánlunk, valamint minden kiállító csatlakozhat a levásárolható jegyakkcióhoz, ezzel is kedveskedve a látogatóknak. Az a kiállító, aki elküldi a kitöltött jelentkezési lapot (letölthető a <http://www.fehova.hu/kiallittoi-informacio-jelentkezes-oldalrol>), egyből **kiválaszthatja helyét a pavilonban**.

A kiállítást a Vásárcsopont legnagyobb, bruttó 20 ezer m² területű pavilonjában szervezzük, melynek december végére a 70 százalékát már lefoglalták a kiállítók. Több mint 120 kiállító tette le eddig voksát a vadászok, horgászok és természetbarátok lehangulatossabb rendezvénye mellett, közülük 8 külföldi. Aki kilátogat a kiállításra, az megcsodálhatja a piacvezető termékeit, szolgáltatásait, újdonságait, és természetesen találkozhat a Magyar VADÁSZLAP szerkesztőivel, újságíróival.

Látogatóink számára is sok érdekességet, izgalmat tartogatunk, hiszen trófeákból és versenyekből 2011-ben sem lesz hiány.

Az előző évekhez képest új külsővel, új standokkal jelenik meg a FeHoVa-n a **23 állami erdészet** az MFB és a HM Budapesti Erdőgazdaság összefogásával. Az erdészeteket, mint tisztát határoló erdőt, láthatja majd a nagyközönség.

A legnagyobb szenzációnak a Magyarországon soha nem látott trófeák ígérkeznek:

A „**Magyarok Ázsia vadászósvényein**” című trófea-bemutató és a **2009-2010-es vadászidény legjobb magyar nagyvadtrófeáiból összeállított**, szemet gyönyörködtető **Nadler-kiállítás** mellett, melyek keretében 700 m²-en 23 gyönyörű ázsiai vadásztrófea és 25 kiváló magyar nagyvadtrófea tekinthető majd meg, sok újdonságra számíthat az, aki kiállítóként vagy látogatóként részt vesz a rendezvényen.

Először a FeHoVa történelmében, nyílt korongvadász versenyt hirdet a Hungexpo Zrt.!

Az **I. HUNGEXPO KUPA Koronglövészeti Versenyre** minden olyan hazai és külföldi koronglövő jelentkezését várjuk, aki rendelkezik saját jogon fegyvertartási engedéllyel, és aki kedvet érez a szakmai és nagyközönség előtt versenyezni. A rendezvény fővédnökei az Országos Magyar Vadász Kamara és az Országos Magyar Vadászati Védegylet.

Ha valaki szeretné megmérettetni magát a nemzetközi mezőnyben, küldjön egy e-mailt a hunsporting@t-email.hu címre! Aki csak szurkolni szeretne, az a korongvadászat mellett bepillanthat az **Íjász IFAA Európa-bajnokságba** és az **Eleven Open** elnevezésű vadászíjász-3D versenybe. Az íjász programot bemutató és íjász talált – nem talált kiseséses párbaj teszi majd színesebbé.

Kevésbé „harcias” feladat is lesz a FeHoVa-n, melyen a nevetés a mérőeszköz. Az Országos Magyar Vadászati Védegylet és a Nimród Vadászujság „**Görbe tükörben a vad és a vadász**” címmel humoros próbatételre hívja a vállalkozó kedűeket (bővebb információ: www.fehova.hu)

2011-ben is, a már hagyományosnak mondható **vadászkutya szépségversenyen** bebizonyítják a négylábúak, hogy nem csak az eszükért és az ügyességükért szeretjük őket, hanem szépségük is elbűvöl mindenkit! A megmérettetést vadászkutya bemutatók, agárfuttatás és sólyomröptetés kíséri majd, melynek szervezésében és lebonyolításában a Vadászkutya magazin segít minket.

A hölgyeknek is kínálunk programot: **vadászruha bemutatón** gyönyörködhetnek a legújabb ruhakölteményekben.

De nem csak a vadászatról és a fegyverekről szól a FeHoVa.

A horgászokat többek között **akciók, virtuális horgászat, ír kocsmá és új programok** várják.

A látogatók kivetítón nézhetik, hogy hogyan készülnek a **műlegyek**, gyönyörködhetnek horgászati témájú **festményekben**, és a MOHOSZ jóvoltából belemerülhetnek a történelem rejtelmeibe a **Horgászbót Múzeumban**.

A FeHoVa alatt adják át a szervezők a díjakat az „**Az év hala, az év fogása!**” verseny győzteseinek. (A versenyre jelentkezni lehet a www.horgaszok.hu oldalon)

Akit érdekel a sütés-főzés eme speciális szelete, az betérhet a **horgász-vadász étterembe**, és megkóstolhatja a **helyben készített finomságokat**.

Aki kedvet kapott a szurkolásra, nézelődésre, régi barátokkal való találkozásra, már most kedvezményesen megvásárolhatja belépőjét a honlapon: http://www.fehova.hu/online_jegyvasarlas

Érdemes lesz tehát 2011 márciusában is kilátogatni a HUNGEXPO Budapesti Vásárcsopontba.

Bővebb információ és kiállítói jelentkezés: www.fehova.hu

a FeHoVa csapat

Több meghívott vendég száz kilométernél is messzebről indult a kora hajnali hóföregtetegben, mégis mind a 25 vadász időben megérkezett a fogadásra. Az éttermi színvonalon megterített svédasztal mellett speciális „fogásként” szerepelt a társasvadászat beírókönyve, amihez ifjabb Kubik István, a Mágocsi Nimród Vadásztársaság elnöke invitálta az érkezőket. A baráti ölelések, parolázások után asztalhoz ültették a társaságot, s a reggeli alatt Kiss Ferenc vadászmeister olyan precíz, részletekbe menő eligazítást tartott a tervezett vadászat részleteiről, amitől az először ide érkezett vadászok még területismeret nélkül is „képbe kerültek”.

A településszéli halastónál gyülekeztek a segítők, köztük az évek óta visszajáró 15 fős bérhajtó csoport 10 összeszokott, rutinos disznós kutyával. Akik korábban érkeztek, azokat félig már fehér lepelbe burkolta a folyamatosan kavargó hó. A hajtók és a kutyások felkapaszkodtak a két hatalmas traktor vontatta pótkocsikra, miközben az országúton

hosszú sorra álltak össze a terepjárók. Gyalázatosan szétvágott földúton kínlódtak el az erdő széléig a „mindentudó” vadászautók, katonai G-Mercedesek, Nivák, Suzukik és az ilyen utakhoz nemigen szoktatott luxusterepjárók. A traktorok érkezéséig a vadászmeister tartott egy második eligazítást és bemutatta a felvezetőket, majd a vadászok helyet cseréltek a pótkocsikról leszálló hajtókkal.

Amíg a nagy traktorokat is próbára tevő kátyús utakon zötykölődünk, volt időnk beszélgetni Kiss Ferenc vadászmeisterrel a vadásztársaságról.

- A régi, nagynevű, 50 fős Mágocsi Petőfi Vt. 13 ezer hektárjából 4300 maradt, a területtel együtt kivált tagokkal és néhány nagy földtulajdonossal most 14 főből áll a csapat. Nem tulajdonosi alapon alakultunk, a régiek közül 5-6-nak nincs földje a területen, mégis jó hangulatú, egy irányba húzó társaság vagyunk. Jó adottságú és jól kezelt a terület, aránylag sok a lucerna és a repce, erős törzsállományunk van, így

Bán Béla vendégvadász kikészülődik a szűkös Suzuki Samuraiból

Az elálló puszkások útban a lőállások felé

FOTÓK: Somfalvi Ervin

mindenkinek bőséggel jut vadászati lehetőség, mivel évi átlagban 260 nagyvad a terítékünk. Ez a nagy vadlétszám azonban csak sok munkával és költséggel tartható fenn, 11 helyen, több mint 15 kilométernyi hosszban védjük a gazdák földjeit saját villanypásztorainkkal, ezzel a túráskárt szinte teljesen meg tudjuk akadályozni. Persze, így is fizetünk évente mintegy 3 milliós vadkárt, igaz, minden kárbecslésnél jelen van az IB valamelyik tagja, így általában 50 százalékos kármegosztást tudunk elérni a védekezésünk eredményeképpen. Három disznóhajtásunk közül az elsőt mindig a földtulajdonosoknak rendezzük, akik területük és vadkaruk arányában hívhatnak vendégeket, míg a karácsony előtti és a januári hajtás a tagságé és vendégeiké. Mivel az erdőben a tagok nem vadásznak, a heti kétszeri folyamatos etetés és a hajtások előtt műtrágyaszórával terítve kijuttatott majd száz mázsa kukorica helyben tartja a disznót. Tíz évre visszamenőleg a teríték 20-40 közötti, ritka az olyan vadász, akinek nincs lövési lehetősége. A napi két hajtásban ideális terepviszonyok várnak a vadászokra, a szalagokkal kijelölt lőállások többsége egy-egy völgy alján sorjázik, ahonnan mind a hajtás felőli hegyoldal, mind a mögöttük elterülő szálerdő átlátható és jól belőhető. Természetesen nincsenek egyforma esélyek, a jó lőtudáson kívül szerencsés kézre is szükség van a sorszámhúzáskor – mondta mosolyogva.

A még mindig intenzív hulló, vizes havat erőteljes szél sodorta, így a régi, sokszor feltört és kirabolt vadászháztól gyalog felálló vadászok közül sokan tokban vitték a puskájukat, ami később jó döntésnek bizonyult. A lőállásokon eligazított elállókat percekben belül fehér lepel borította, így messziről csak piros kalapszalagjuk rítt ki a havas környezetből. A hajtás kezdetét jelző lövés után nem sokkal, már az egyik oldali elálló felől egyes lövések hallatszottak, s – erdei hajtásra egyáltalán nem jellemző módon – később is alig-alig volt egy-egy „kitárazás”, pedig félszáznál többször törték meg a csendet a puskák. Nem a disznókon múlt, azok ugyanúgy futottak, mint máskor, de a szembe fújó szél sokszor már az első lövés előtt is telehordta hóval a céltávcsövet, így sok sórtés átjutott a lövonalon anélkül, hogy rá tudtak volna löni. Előnyben volt, aki a lövés előtti pillanatokig tokban tudta tartani a puskát, vagy levette a céltávcsövet, így azért az első hajtás végére 20 körüli disznó fejezte be földi pályafutását és került a fehér ravatalra.

A második hajtás előtt hosszúúra nyúlt az uzsonnaszünet, mivel az egyik traktor hátsó kereke pont a legnagyobb kátyúban kapott durrdefektet, így egy pótkocsival kellett megoldani a nép mozgását. Ráadásul itt még kutyább útviszonyok voltak, le kellett szállni a vadászoknak, hogy a felborulás ellen oldalról támasszák a pótkocsit, amíg a kifordult kerékkel araszoló traktort át tudta vonszolni a legkritikusabb szakaszon. Ez elég időt adott a disznóknak is a továbbállásra, ezért már csak szórványosan szólt a puska, s a megcsendesült szélben pilinckező hatalmas hópelyhek némán hullottak a vadászokra.

Mire mindenki visszajutott a vadászházhoz, besötétedett, már majdnem készen volt a teríték, csak az utolsó fordulóját kellett megvárni a vadszállító kistraktornak. A hajtók jókora máglyánál száríttgatták átázott ruháikat, a vadászok csoportokba verődve beszélgettek. A társaság „pénzügyminisztere”, Lakatos József ez idő alatt végigkérdezte a tagokat, hogy kinek mennyi kompetenciaigénye van, s vadóri segédlettel megjelölte azokat a „konyhára kerülő”, azaz a fejbe lőtt süldőket, amelyet a teríték megbontása után majd elosztanak.

Végül is a jó arasznyi frissen esett hóban 28 disznó feküdt a terítéken. A máglyák és a traktor reflektorának fényében szólt a vadászkiért, majd az elnök, ifjabb Kubik Zoltán vette át a terítéket és köszönte meg a hajtók fáradságos munkáját, valamint gratulált a sikeres vadászoknak.

A visszaút sem volt rövidebb és jobb, de ez alatt az elnök elmesélte, hogy a mai hajtáshoz hasonlatos módon zajlik több mint 10 éve a ceremónia, reggelivel, vacsorával, így is megtisztelve a vendégeket és a tagokat. Minden évben vannak a vadászattól független programjaik

Egy „szerencsés számú” lőállás – három disznót adott

A kisebb malacok szinte eltűntek a friss hóban

is, ahol a vadászok családostól vesznek részt, például borkóstoló-túra Villányban, vagy közös színházlátogatás a fővárosban – ezek is erősítik a közösséget.

Végül is mindenki beért a „kultúrba”, ahol a jó hangulat mellett remek, sokfogásos vacsora várta a vadászcsapatot, s azok a szerencsések, akiknek volt hova elzárni a puskát, már koccinthatnak is a közeli új évre.

SOMFALVI ERVIN
somfalvi@vadaszlap.hu

Lövészet luxus kivitelben

Sok remek lőtér van Németországban fedett lőállásokkal, lőállásonként zsinórpályával, amely a céltáblákat a lőállásba hozza. Minden – vadászok által használt – lőtér elmaradhatatlan attrakciója a nyiladékon átfutó falemez-vadkan. A vadászjelölt itt teszi meg vadászélete kezdő lövéseit. Egy valamire való egyesületi lőtér fontos tartozéka még a bárpult és az egyesületi élet keretében szolgáló, kocsmára emlékeztető ivó.

Ilyen több éves lőtéri tapasztalatok után az edzett látogató földbegyökerezett lábakkal áll és nézi az ulmi Müller Lövészeti Központ főbejáratát. Az összkép inkább egy jól menő, csúcstechnológiával dolgozó üzemre emlékezteti. A lövészközpont tulajdonosa és vezetője Müller úr, aki készségesen, egy kávé mellett fogadva kimerítően ismerteti a lövészközpont rövid, de tartalmas történetét. Mint olyan sok vadász Németországban, ő is sportlövészként kezdte, majd édesapja unszolására részt vett egy vadászaton. Ezután már rövid út vezetett a „zöld érettségizés”, azaz a vadászvizsgához és a „szenvedélybetegség” tartósnak bizonyult. Müller úr vadászott Magyarországon is és elismeréssel nyilatkozott a magyar vadászati kultúra magas fokáról. A lövészközpont-hoz egy minden igényt kielégítő vadászárúház is tartozik, ahová a tő-

mött pénztárcával érkező vadász minden felszerelést megvásárolhat minden földrészhöz, éghajlathoz és évszakhoz, a puskától a jégérsón át a kutyapóróig. Az árúház elengedhetlen tartozéka a puskaműves műhely, itt a vevő igénye szerinti agyazást is méret után lehet megrendelni. A magas színvonalú kiszolgálást biztosítja, hogy valamen-

nyen itt dolgozó munkatárs – beléve a titkárnőt is – rendelkezik vadászvizsgával. A gazda szeme hízlalja a jószágot, ezért a tulajdonos minden újabb árucikket saját maga is kipróbál, legyen az egy új lövedék vagy egy vízhatlan vadász kabát. Ezért vadászatra menet néha a terepjárója úgy néz ki, mint egy vándorkereskedő.

A lőtér legizgalmasabb mősorszáma az unalomig ismert és lyuggatott falemez-vaddisznó kiváltó lövészmozsi. Egy 25 és egy 100 méteres fedett pálya áll a lövések rendelkezé-

sére, amely első látásra nem sokban különbözik egy vetítőteremtől. Itt a falakat különleges hangelnyelő burkolat fedi, amely egyben az esetleges gellert kapott lövedéket is megfogja. A vetítősávon egy szokványos mozi ellenében nem egyéb, mint két, egymáson elhelyezett, alul-felül egy-egy hengerre felcsavart hosszú, széles papírsáv.

Lövészet szinte laboratóriumi körülmények között

A „vászon” mögött természetesen egy golyófogó van, amely lehetővé teszi akár 7500 Joule torkolati energiájú fegyverek használatát is. Mint napjainkban sok mindennek, ennek a „mozinak” is a számítógép a lelke. A lövésznek a „vászonon” egy, a természetben felvett tiszta átszaladó vaddisznóra kell lőnie. A vadat egy kivetítő jeleníti meg, a vászon előtt kellően védetten kamerák vannak elhelyezve, míg a „vászon” mögött egy emberi szem számára nem, de a kamerák számára érzékelhető fényforrás van. Így ezt a golyó ütötte lyukat „látják” ezután a kamerák, amelyek számítógéppel összekötve pontosan „megjegyzik”, illetve összevetik a golyó becsapódását a vetített képpel. A számítógép közel 2000 lyukat képes regisztrálni, ezután egy automatika az egyik papírsávot néhány centivel továbbcsavarja a következő 2000 lövésig.

A találatot a vad testén a kiértékeléskor egy piros pont jelzi. A lövész többféle üzemmód között választhat: a kép a lövés pillanatában azonnal megáll és jelzi a találatot, vagy a film pereg tovább és jön az egész konda. Ilyenkor lehet lázasan ismételni! A jelenet végén pedig egyesével lehet értékelni a virtuális vadászat terítékét. Természetesen unalmas és egy idő után már könnyen kiszámítható mindig ugyanabban a jelenetben látható vadra lövöldözni, ezért több tucat vadászciklus van a számítógép memóriájában, minden közép-európai vadfaj, különböző vegetációk, év- és napszakok szerepelnek. A haladók jövőre már megpróbálkozhatnak afrikai vadfajokkal is, a nagyságuknak megfelelő kaliberű fegyverekkel!

Ezenfelül még változatosabb a 3D-nek nevezett üzemmód. Itt – a természetben felvett jelenetek helyett – számítógéppel animált három dimenziós, virtuális vadra kell lőni. Egyes jeleneteknél azonban az animáció nem tökéletes és a vaddisznók úgy mozognak a vásznon, mint a Csillagok háborújából ismert birodalmi lépegetők. A lövész dolgát tovább nehezíti, hogy a jelenet már nem kiszámítható, hiszen a számítógép véletlenszerűen generálja a konda mozgását a vásznon és minden próbálkozás más és más, mint egy valódi vadászat. A virtuális vad mozgását megfelelő térhatású zajok egészítik ki. Ezzel az üzemmóddal lehetővé válik a vad testébe lőtt lövedék vizsgálata. Azonnal értékelhető a belső szerveket ért találat hatása. A szoftverből jelenleg már csak a virtuális teríték készítése hiányzik, lobogó máglyával és az obligát kúrtösökkel...

A 25 és 100 méteres pályán kívül van még egy 300 méteres pálya is haladó vadászoknak. Az összes pálya a hangszigetelt és elszívóval ellátott pincében kapott helyet, ezzel csökkentve a környéken lakók zajterhelését.

A lövészcentrum másik nagy mősorszáma a fedett, sörétes „lőcsarnok”. Itt az összes sörétes versenyszám gyakorolható a skeettől a trapig. A csarnokban környezetvédelmi okokból csak lágysörét használható. Az előírt dobógépeken kívül további gépeket helyeztek el a csarnok szinte minden sarkába, így már élethűen lehet az összes létező apróvad vadászatára felkészülni, hiszen a korongok az edző szélei szerint bárhol, bármikor indíthatók. Itt a napszaktól és az időjárási viszonyoktól függetlenül lehet lőni, jóllehet egyes kritikusok az oldalszél meglétét hiányolják, de ezen szélgépek beállításával még lehet segíteni.

A lövészközpont mai formájában 2009 óta működik, közel 250 kilométeres körzetből járnak ide előzetes bejelentés után gyakorolni a vadászok és a sportlövészek. A többieknek marad továbbra is a már jól ismert és megunt papír vaddisznó.

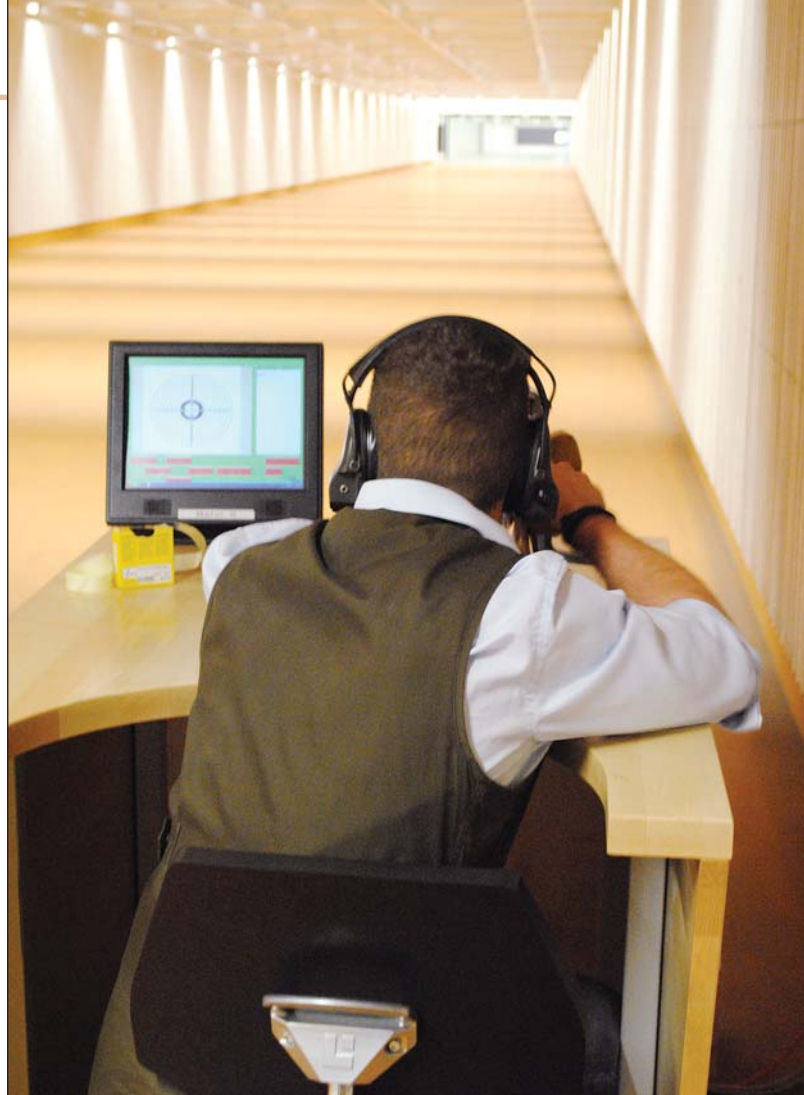

BÁLINT ELEMÉR
balint-elemer@t-online.de

A 300 méteres pálya haladóknak

Szóráskép 300 méteren

Az M 03 ízlés szerinti tárakkal és sátorvasakkal

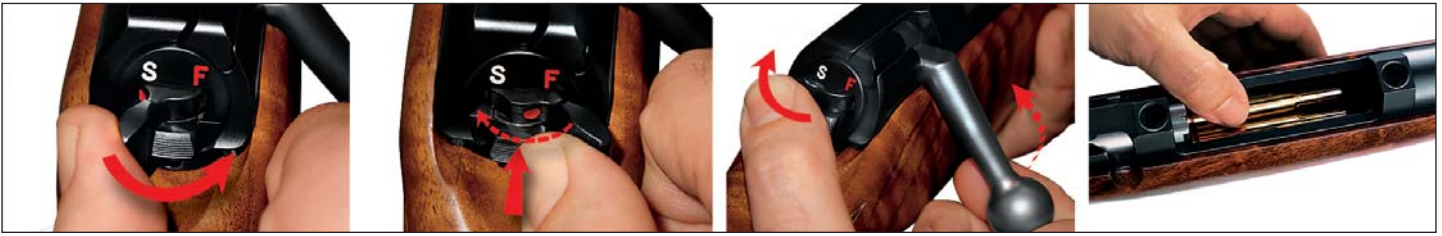
A hagyományok szellemében

A 2003-ban bemutatott Mauser M 03-as ismétlőpuskát először kézbe véve azonnal feltűnik – a sok „pehelysúlyú” fegyver után – a Mauser fajsúlyosabb volta. Korunk fegyvergyártási divatozásaival ellentétben, az M 03 tokja jófajta békebeli acélból készül a hagyományokat

kedvelő vadászoknak. A nagyobb súly okozta kényelmetlenséget azonban a fegyver kisebb „rúgása” jótékonyan kiegyenlíti, ami nagyobb, vagy magnum kaliberek lövésénél jótékonyan kíméli a lövész vállát. A Mauser korát jóval megelőzve, már a múlt század hatvanas

éveiben bevezette a piacra a cserélhető csővű puska. Ami a XXI. századi igényes, felső árkategóriájú ismétlőpuskák esetében szinte már magától értetődő, az M 03 is az építőszekrény elvén alapul. Az előagy alján elhelyezett, belső kulcsnyílású, elveszíthetetlen

A lövőkész hüvelykujjával könnyedén kezelhető az ütőszegrugó feszítése-fesztelenítése. A tár felülről is tölthető

csavarok rögzítik a csövet, ezek a fegyverhez mellékelt (T30 torx fejű) imbuszkulccsal könnyedén kilazíthatók. A szétszedett fegyver a Mauser címerrel ellátott elegáns kofferben már könnyen és feltűnésmentesen szállítható, ismételt összeszerelésnél nem kell tartani a célpont megváltozásától, így bátran nevezhetjük az M 03-t egy „Take Down” elven alapuló puskának. Az M 03 balkezes változata mindenben a jobbos változat pontos tükörképe. A zárdugattyú – mint általában a váltócsöves puskáknál szokásos – a csőfarban zár, két sorban elrendezett hat reteszelőszemölccsel és ennek köszönhetően, a zárdugattyú fogantyújának 60 fokos elforgatásával nyitható. A zárfej egy erőteljes mozdulattal oldalirányba lehúzható a zárttestről és a kívánt kaliber csoportnak megfelelően cserélhető. A zárfej eltávolításával a fegyver ideiglenesen hatástalanítva is van! Külön zárfej tartozik a .222, .223 Rem. kaliberekhez (MI), a standard kaliber csoporthoz (ST), a magnum (MA) patronokhoz és egy külön típus a .404 Jeffery kaliberű töltényekhez.

A zárdugattyú végén található a régmódi bilenős villanykapcsolóra emlékeztető biztosító karocskája, amely a régi, kattogós villanykapcsolókkal ellentétben, hangtalanul helyezi tüzelésre kész állapotba a puskát, vagy ugyanúgy hangtalanul biztosítja. A biztosító karocskája bal

állásba kapcsolás automatikusan feszteleníti. Ez a megoldás külön hitviták tárgya lehetne, hogy biztonságosabb megoldás-e a biztosított, vagy a már tüzkész puskánál beélesíteni a gyorsítót. A biztosító kar előnye a fegyver tusanyakán vagy a zárdugattyú végén elhelyezett tolokával szemben könnyen belátható: a vadásznak a lövés leadása előtti „vadászlázás” másodpercekben, vagy sötétben nem kell „kitapogatni” a biztosító tolóka végálláspontját. A feszítetlen

A gyári Mauser Double Square Montage

ütőszegrugójú puskák még csőre töltve is biztonságosan viselhető, biztosított állásban a zárdugattyú nem nyitható ki. Ürítéshez a biztosító karocskája (jobbkezes puskánál balra, balkezesnél jobbra) megnyomásával a zárdugattyú blokkolása feloldható, így a fegyver feszítetlen ütőszegrugóval, biztonságosan üríthető!

oldali állásában az ütőszeg rugója feszítetlen, a kapcsolót hüvelykujjával jobbra billentve, könnyen, kis erővel, szinte magától értetődően lehet az ütőszeg rugóját megfeszíteni és a puskát tüzkész állapotba hozni. (Balkezes változatnál ugyanez ellenkező irányban működik.) A lövéshez felhúzott gyorsítót a biztosított

Talán a régi hagyományokra való tekintettel, az M 03 tárkapacitása standard kaliberek esetében öt töltény, a tár az előgyon elhelyezett gomb megnyomásával kivehető. Felárral rendelhető a Mag Safe változat, ahol a kioldó gomb 90 fokkal elfordítva rögzíthető, így a tárat nem lehet kivenni és így elveszíteni sem. A tölténytár rögzített állásban felülről tölthető. Bizonyos helyzetekben nem jelent hátrányt, ha a sebzetten támadó vaddisznót nem üres

A XXI.századi igények szerint az építőszekrény-elvén alapuló vadászfegyver

A visszarúgást csökkentő hasítékok a csőtorkolatnál

A csőtorkolatot hatékonyan védő és akár ki is löhető dugó

puskával kénytelen várni a vadász! A tárat – kerülve a könnyűszerkezeti anyagok csábítását – a régi idők szokásai szerint acéllemezről sajtolják. Külön említést érdemel az M 03 elsütése, itt a megrendelő ízlése szerint választhat az 1500 grammra beállított közvetlen elsütés, vagy a kombinált elsütés (1050 gramm közvetlen/ 100-200 gramm gyorsító) között. A zárdugattyú kinyitására a gyorsító automatikusan kikapcsol. A lőtér a direkt elsütés minden „kúszástól” mentesen, precízen „hozta a formáját”. A tokra természetesen valamennyi távcsőszerelék felrakható, de itt érdemes a gyártó tanácsát megfogadni és a „Mauser Double Square Montage” gyári szerelék választani, amely lehetővé teszi a céltávcsőnek a cső hossz tengelyéhez lehető legközelebbi elhelyezését. Ez a szerelék a lábain elhelyezett, a véletlen kioldás ellen biztosított karokkal

Az M 03 alapkivitele

A tár a kioldó gomb elfordításával biztosítható

a többszöri fel- és leszerelés ellenére is garantálja a célpont állandóságát. A gyári mozi lőtér a 308 Win. kaliberű M 03-assal a vetített vaddisznókra löve kellemes benyomást keltett és már nem tűnt zavarónak a kezdetben nagyobbnak érzékelt súly.

Egy Mauser M 03 után sóvárgó érdeklődő a gyár honlapján minden extrát megtalál, ami szem-szájnak és vadásznak ingere. A sok kiegészítőből említést érdemel a „Muzzle-Safe”-nek keresztelt csőtorkolat-kialakítás az utánkereséshez készült változatnál, amelynél egy körkörös horony könnyíti meg a csőszájban a torkolatot védő narancssárga műanyag dugó elhelyezését. A dugó szükség esetén a csőből minden veszély nélkül kilőhető! Ne feledjük, a csőszáj épsége döntően befolyásolja a fegyver pontosságát és mivel a cső szennyeződése is kerülendő, így jó szolgálatot tesz havazásban, esőben is! Az M 03 tervezői gondoltak a gyengébb fizikumú vadászokra is, ezért a cső megrendelhető magnum kaliberekhez az ún. „Magnaport”-tal. Itt a csőszáj közelében belemart négy hasíték 20 százalékkal csökkenti a visszarúgást – viszont közel ugyanannyival növeli a „hangtűneményt”.

Az M 03 „Extreme” kiadósabb kipróbálására 9,3x62 (18,8 g) és .300 WM (11,9 g) RWS-Evolution töltényekkel, Zeiss Victory Diavari 2,5–10x50, ASV céltávcsővel felszerelve egy namibiai szafarin került sor.

A vadászat során közel 25 vadat (oryx, kudu, vándorantilop) ejtettek el 60–270 méteres lőtávolságból. A 9,3x62-es kaliberű puskával a céltáblára 300 méterről leadott lövések pontossága – az oldalszél ellenére is – vadászati szempontból értékelhető volt. Legvégül egy 80x80 centiméteres lólapon, 516 méterről is értékelhető

találatokat lehetett elérni, mind a 9,3x62, mind pedig .300 WM kaliberrel. A meglehetősen „görcült” röppályával rendelkező 9,3x62-es kaliber – a Zeiss céltávcső ballisztikai korrekciós lehetőségének köszönhetően – alkalmassá vált távoli lövések leadására is. A kedvező tapasztalatok ellenére, a gyakorlatban nem ajánlatos 500 méteres lövésekkel a vadon próbálkozni!

Az M 03 – nagynevű elődeihez méltóan – kiállta a próbát és mindenkinek ajánlható, aki ugyanazzal a fegyverrel szeretne vadászni több vadfajra, több földrészen.

Walter Schulz a DWJ főszerkesztője és Bálint Elemér

Sületlenségek

Évek óta ostorozzuk a hazai szaksajtóban, médiában és a vadászati kiadványokban unos-untalan megjelenő, néha csak megmosolyogtató, de sokszor felháborító tudatlanságra, esetleg oda-nemfigyelésre utaló szakmai hibákat – úgy tűnik, hiába.

Az a felelős(?) szerkesztő vagy kiadó, aki nem ért hozzá, ne sajnálja a pénzt a szakmai lektorra, a szakfordítóra, ha pedig érti a szakmát, legalább annyi fáradságot vegyen, hogy nyomdába kerülés előtt nézze át a saját újságját/adását/könyvét, hogy ne maradjanak

benne olyan hibák, amiktől a hozzáértő fogyasztók zsebében kinyílik a bicska. Legutóbb egyik nagyon látványos külsejű, de tartalmában a francia eredetiből „ferdített”, az olvasónak sokszor találós kérdéseket feladó írásokat közlő magazin csapta ki a biztosítékot a vadászpuskákhoz értőknél. Különösen érzékenyen érintette ez a Blaser cég hazai forgalmazóit, akik a helyreigazítási kérelem mellett jogi lépéseket is tettek a leírt bődületes marhaságok, tévinformációk és valótlanosságok okozta károk miatt.

Az ember csak belenéz egy franciából fordított vadászújságba, elolvassa a 2010-es nürnbergi IWA-t ismertető tudósítást és égre emelt tekintettel csodálkozik. A cikket gondosan végigbogarászva az a benyomása, hogy a gall cikkíró, vagy magyar „ferdítője” sok esetben szupertitikos katonai laboratóriumok fejlesztéseit osztja meg a nagyközönséggel. Reméljük, nem jut a WikiLeaks alapítójának sorsára és nem vádolják meg kiskorú lányok megrontásával a fiúvéceben! Nem szeretnék a bőrében lenni!

Az első mellbevágó új információ szerint a Merkel 15 éve uralja az egyenes zármozgatású puskák piacát. Ez határozottan új, eddig a szakirodalom úgy tudta, hogy ezt a rendszert a Blaser támasztotta fel 1983-ban és a suhli Merkel 2010-ben mutatta be saját változatát. További sokkoló újdonság, hogy mindkét fegyvernél a cső és a töltényúr is cserélhető! Ezek szerint az izléses kis fegyverköffer tartozéka lehet egy flex vagy a csövet a töltényúrral együtt úgy kell összeszerelni, mint a fuvolát vagy a fagottot! A cikkben az optikák terén is találunk világrengető újdonságokat, mint a Schmidt&Bender „**nagyon fényes, új csöves lézercélzója 1-8 x 24-es nagytávval**”. Tehát a szerkesztő „**fényes**”, mint Salamon király bölcsessége! A „**csöves lézercélzó**” fogalma azonban zavarbaejtő! Ezzel céloznak a csövesek vagy ami még rosszabb, csak hajléktalanokra vadásznak vele? További optikai újdonság a lap szerint – „**a Bushnell cég elhajlasmérő látcsöve**”. Ez igen! Annak idején mit nem adott volna Sztálin, ha rendelkezik egy „elhajlasmérő látcsövel”. Ezzel kitekintve a Kreml ablakán, azonnal megállapíthatta volna az elvtársak pártvonalától való elhajlásának mértékét. A hanyag gyártó azonban nem mellékelte kalibrációs görbét, amely megadná, hogy hány fok elhajlás, hány évi szibériai mun-

katábornak felel meg! Szintén nagy meglepetést ígér a Chapuis fegyvergyár legújabb, „**vízszintes elrendezésű, 28-as kaliberű, kétsövű karabély csappantyúját használta fel gyorsasági, finom, elegáns és könnyed célokra**”. (sic!) A magyar és sok más nyelvben a karabély szó eredetileg rövid lovassági golyós ismétlőpuskát jelentett. A szakirodalom számontart egy fantáziadús arab olajsejk által rendelt, egyedi gyártású Blaser R 93-on alapuló duplacsövű golyós ismétlőpuskát, de az nem karabély! Igen érdekes műszaki megoldás a csappantyú beépítése az ütőszegbe. Kicsit körülményes lehet az ismétlés! A „**pihesúlyú**” fegyver 9,3x74 R kaliberben mazochistáknak különösen ajánlott! A nagy hagyományokkal rendelkező Verney-Carron is kiállította a „**függőleges elrendezésű kétsövű, áltéstű**” (sic) **karabélyt, elsütő vassal**”. Ez már döfi! Ezt a fegyvert már nem kell körülményesen álcázó mintával ellátni, mert láthatatlan, hiszen „álteste” van! Terozrelhárítók, jó lesz vigyázni! Az „elsütő vas” használata újabb lépés az innováció rögös útján a kanócos puska irányába, napjaink vadásza „elsütő vas” helyett használhat elektromos fűtésű hajsütő vasat is. Egy stéphanoisi gyártó is érdekes megoldással állt elő: „**egy új szürkített, azaz, savval feltárt, márványozott kivitel egészíti ki a** (puska) **kínálatot**.” Tehát, savas feltárással vízben oldhatóvá tették a nemes fegyvert! Puskák vízben oldhatóvá tételét vegyész-mérnökhangulat koromban nem említették a szerves kémia előadásokon! Visszakérem az iskolapénzt! A cikk képaláírásainak böngészése újabb fegyvertechnikai ismeretekkel gazdagítja a kíváncsi olvasót. A Browning X-Bolt modellnek van egy „**hagyományos alsóágú változata**”, azaz létezik egy modern katonai fegyverekhez hasonlatos változata, ahol a golyós cső alatt egy nagyobb

kaliberű, gránát kilövésére alkalmas cső van. Ez lehet az a bizonyos „alsóágú”. Micsoda lehetőségek! A szórón időző kondába elegendő beledurrantani egy gránátot és már jöhet a hűtőkocsi. Említést érdemel a Sellier & Bellot forradalmi kezdeményezése, „**ezentúl beépíti a Nosler Partitont a legerjedtebb karabélyokba**”. A vadász elküldi a gyárba a puskáját, ahol beépítik a lövedéket a fegyverbe. Itt már csak az a kérdés, hogy a lövedéket előlről vagy hátulról építik be a puskába és ezek után hogyan lehet ezzel a fegyverrel löni? Balesetvédelmi szempontból verhetetlen megoldás! De van más újdonság is az S&B tarsolyában, mint például az Exergy lövedék, amely „**egy ballisztikai bevonatnak köszönhetően kinyílik, és a robbanás indító szerepét tölti be**”. Itt már biztosra lehet menni, így már gyárilag garantált a puska hátrafelé elsülése! Állatvédők figyelem! Érdekes egészségvédelmi megoldással rukkolt elő – a cikk szerint – az amerikai Remington is, az új 700-as XCR II modelljét „**kamilla puskatussal, öntvényfogással**” látta el. Talán a tusba egy kamillatea adagoló szerkezet van beépítve, amely magnum kaliberek lövésekor gyógyteát adagol a vadász megviselt vállára. Lehet, hogy a lövés okozta hőfejlődést a kamillatea főzéséhez használja fel? Milyen praktikus!

És mindez így folytatódik hat hosszú, színes oldalon keresztül. Az IWA Európa egyik legjelentősebb vadászati, sportlövészeti, rendvédelmi és természetjáró szakvására szakmai közönség számára, ahová csak kereskedők, újságírók és rendvédelmi szervek munkatársai nyerne beocsátást. A kiállítás meglátogatása minden közép-európai mezei közvadász álma, de a vásárról csak a sajtóból tájékozódhat. Ez az izgalmas szakmai bemutató egy jobb cikkel is megért volna!

Bálint Elemér

Visszapillantó

Rovatunkban a VADÁSZLAP 15 és 10 évvel ezelőtti, februárban megjelent írásai-ból szemezgetünk, amelyek aktualitásukkal, különlegességükkel, mondanivalójukkal talán még ma is érdekesek lehetnek.

Elkészült a legújabb törvényjavaslat

(...) A vad állami tulajdonának fenntartása mellett, a javaslat a vadászati jogot a földtulajdon elválaszthatatlan részévé teszi, hivatkozva arra, hogy az Európai Unió tagállamainak túlnyomó többségében is így van. Az említett időpontban az állam vadászati joga megszűnik mindazokon a vadászterületeken, amelyeknek az nem tulajdonosa, és ezzel az átengedéssel engedélyek, a haszonbérleti szerződések, az üzemi kezeléssel szóló határozatok egy csapásra érvényüket veszítik. A földtulajdonosok számára – ha fennállnak az előírt feltételek – önállóan vagy társult formában döntenek majd a vadászati jogosultságról. A vadászterület nagyságának alsó határa 3000 hektár, a vadászterület tulajdonosa, vagy a tulajdonosok közössége határozhat majd arról, hogy a jogosultságot haszonbérleti díj fejében bérlőknek adják. Az állam új, megváltozott szerepében a jogi szabályozás keretében határozza meg a vadászati jog gyakorlásához, illetve a vadgazdálkodáshoz, vadászathoz kapcsolódó felelősségi szabályokat és a vadászati hatósági ellenőrzés eszközeivel érvényesíti a vadon élő állatfajok védelmére, a vadgazdálkodás szakszerűségére és a vadászat biztonságára vonatkozó előírások betartását. Az FM a vadászati felügyelőségeken keresztül meghatározza az egyes térségek vadgazdálkodásának tendenciáit, az ott élő vadászható állatfajok populációinak és élőhelyének kezelésével kapcsolatos feladatokat, és erdő esetében összehangolja a tervet a térségre vonatkozó erdőtervekkel is. (...) Ami első olvasatban hatalmas kérdőjeleket hagy és óhatatlan hiányérzetet szül: egyetlen szó sem esik a vadászati kultúráról, az etikáról, az érdekvédelmi szervezetek szerepéről, a sokat emlegetett köztestületről. (...)

Magyar VADÁSZLAP 1996/2. szám 1. oldal

Vadászújságírók szakosztálya

A MÚOSZ elnöksége jóváhagyta, hogy megalakuljon az Erdészeti, Vadászati Természetvédelmi Szakosztály.

A szakosztály célja, hogy a MÚOSZ erdészettel, vadászattal, természetvédelemmel foglalkozó tagjai részére elősegítse a szakmai információ áramlását, biztosítsa a témával foglalkozó újságírók alkalmi és rendszeres továbbképzését, valamint a speciális érdekek védelmét. A szakosztály székhelye – valószínűleg először a szövetség történetében – nem Budapesten lesz, hanem vidéken, nevezetesen Pécsen, a MÚOSZ regionális irodájában.

Magyar VADÁSZLAP 2001/2. szám 19. oldal

Derült égből nyúlzárlat

Igazi villámcsapásként érte a hír az élőnyúl-befogásra szerződött vadászárságokat az olaszországi állategészségügyi szervek Magyarországot sújtó, azonnal végrehajtott beviteli tilalma karácsony előtt. Sajnálatos módon több szállítmány esetében ez ott, a határon derült ki és mivel senki, semmiféle rendeletről nem tudott, leállítottak több szállítmányt is. Több-kevesebb várakozás után a kamionok visszafordultak, de volt olyan is, ahol halomra dőglött a nyúl. (Állatvédelem!)

A szerződött olasz importőr cégek „vis major”-ra hivatkozva, megtárgyalták az exportőrök kártalanítását.

A hírek szerint az eddigi rettegett betegség az idén nem, vagy alig-alig jelentkezett, most azonban egy új vírusos nyavalya – állítólag – a gondok oka.

Egy azonban bizonyos: amint híre ment a magyar beviteli tilalomnak, a románok azonnal bő egyharmaddal emelték az eladási áraikat. Január elején ezután földoldották az olasz beviteli tilalmat, és az év első hónapjára szerződött társaságok megkezdték újra a hálózást.

Magyar VADÁSZLAP 2001/2. szám 19. oldal

Magyarország 1914-ben

A közelmúltban jelent meg a Remetei Kóváry János által szerkesztett 1914-es Vadásznaptár hasonmás kiadása. Ebben találtuk az alábbi, módfelett időtálló részletet:

„A nemes szarvas vadászata, illetve ennek tropheái iránti vágyakozás hazánkban manapság már nemcsak vadászati szempontból, hanem elég sajnós, igen sok helyen üzleti szempontból is – igen figyelembe veendő körülmény. Évenként számtalan külföldi vadász keresi fel erdőinket e nemes vad tropheái miatt. Igaz, hogy e réven sok márka, frank és líra gurul be az ország határain, csakhogy sajnós nem jó helyre, hanem többnyire spekuláns kis és nagy bérlők telhetetlen zsebibe, kik az így befolyt pénzből soha egy fillért sem áldoznak a vad ok- és célszerű tenyésztésére, hanem csak lövetik nyakra-főre természetesen a legszebb agancsokat, anélkül, hogy csak előre, legalább két évre is gondolnának. (...) A fővadunk állománya jelenleg szaporodást mutat, de egyúttal korcsosodást is. A szaporodás sohasem baj, azt mindig lehet a lelövésével ok- és célszerűen szabályozni. (...) Igen sok, vagyis majdnem minden területen mindig a legerősebb bikák lövethetnek, s így a kitűnő tenyészanyag természetesen successive mindig fogy. (...) Ennek megértéséhez nem kell valami nagy zoológusnak lenni, minden józanul gondolkodó vadász megértheti, aki mégis így cselekszik, szándékosan tesz rosszat, úgy maga, mint vadállománya rovására.

Magyar VADÁSZLAP 1996/2. szám 8. oldal

Új fajok a vadászható állatok listáján

Két új fajjal bővült a vadászható állatfajok listája, melyekről néhány érdekes információt oszthatunk meg önökkel.

Aranszakál: A múlt században elsősorban az Alföld nádasaiban élt. Minden bizonnyal aranszakálok lehettek azok, amelyekkel Toldi Miklós küzdött Arany János feledhetetlen művében.

Kerceréce: A vízről könnyebben felszáll, mint a többi bukórécefaj. Szárnyaláskor sajátos „csilingelő” hang hallható. Tavak közelében, általában faodvakban, üregekben költ, de találtak már nádasban is kerce-rece fészket.

Magyar VADÁSZLAP 1996/2. szám 4. oldal

MÉSZÁROS JUDIT
mjudit@vadaszlap.hu

Sas-etető

A vadászok – amióta a vad elejtésén kívül vadgazdálkodással is foglalkoznak – az őszi időkben etetik a vadat. Ennek a célja a vadászható fajok helyben tartása, túlélésének, jó kondíciójának biztosítása a majdani sikeres vadászatok érdekében. Más kérdés, hogy ennek periferiáján számtalan más állatfaj egyedei is „jól járnak”, hiszen ez által könnyen megszerezhető, nagy energiát adó táplálékhoz jutnak abból, ami a vadnak lett kitéve. Ugyancsak etetik a madarászok is télen a befagyott vizek miatt táplálékban szűkölködő rétisasokat, állományuk megővására, egészségük megőrzésére – s az etetőhelyek egyúttal megfigyelésre, számlálásra, fotózásra-filmezésre is jó lehetőséget adnak.

1

2

Mikor a természet ajtaján bekopog a tél és jégvirág virít az ablakon, nekilát a serény ember, hogy etessen a havon. Mint minden évben, idén télen is a vadmadarak táplálása visz számomra szint az egyhangú és behavazott, néma határba. Ilyenkor, amikor csak tehetem, takarmánnyal megrakva térek útra és változatos étellel, elsősorban olajos magvakkal töltöm fel az etetőket. A magevő „tollas barátaink” mellett a ragadozó madarainkra is gondolnunk, ügyelnünk kell! A disznóvágások során keletkezett és fel nem használt belsőség, a nagyvad-vadászatok után hátrahagyott zsiger, vagy épp a feleslegessé vált konyhai nyese-dék értékes és életmentő fehérjeforrás lehet az itthon maradt, nélkülözhető madárvilágnak.

Legfőképp igaz ez az ónos esőzések idején, amikor a tar ágakon dermedten „dídereg a dér” és hó kérge alatt „szunnyad a határ”, talán csak egy nádlevél zizeg a fülemben, semmi sem mozdul már. Ilyenkor roppant törekeny minden, még az állati élet is, és nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy etessük őket otthon is!

A Dombóvár szomszédságában elterülő halastavak jeges felülete óriási „üvegasztal-ként” szolgál az óvatos és kiéhezett égi vendégseregnek. A vastag páncélra etetve ritka madárfajokkal is „összefújhat” minket a hideg északi szél. Így az egerészölyvek, dolmányos varjak és szarkák után megjelenhet a hazánkban csak téli vendégként ismert kékes rétihéja, a rendkívül óvatos és nagyon értelmes holló, de a kiváló látású, fokozottan védett rétisas is. Ragadozóink többsége ilyenkor nem veti meg a dögöt sem, sőt némelyik kifejezetten a könnyű prédát jelentő „mirelit árut” keresi.

A legkedvezőbb helyzet számomra akkor adódott, amikor a kirakott tetem estére belefagyott a tó jegébe, így a rókák nem tudták azt elhordani az éj leple alatt, s a sasoknak legalább egy hétre ott maradt táplálékul. A fotókat környezetbe illő, álcázott leskunyhóból, változó kitarással készítettem egy 300 mm-es objektívvel felszerelt, digitális tükörreflexes fényképezőgéppel. Az etetéssel tehát nem csak színesíthetjük életünket, hanem közelebről tanulmányozhatjuk viselkedésüket és ezzel szárnyas barátainkkal is csak jót teszünk.

Tóth István Zsolt

(www.termeszetfotoim.gportal.hu)

3

1, 2, 4, 7: Öreg rétisas érkezett az etetésre, a szarkák és varjak illő távolságból nézik amíg jóllakik, hogy utána ők is sorra kerüljenek

3: Két dolmányos varjú próbálja elzavarni az egerészölyvet...

5, 6: ...ami sikerül is, de amikor többen vannak, ők győznek

8: Kékes rétihéja tojó igyekszik megfélemlíteni a táplálkozó egerészölyvet, hogy ehessen a kirakott húsból

A rejtőzködő

130 éve született Láng Rudolf, a magyar vadászsajtó egyik legnagyobb alakja

Sokan azért adóznak tisztelettel az emlékének, mert nála nagyobb szószólója nem volt a magyar vadászetikának. Mások a polihisztor vadász-publicistát látják benne, akinek a múlt század elején a Nimródban, 10 rovatban, több mint 1000 oldalon, mintegy 500 írása jelent meg. És van, akit – miként első „találkozásunkkor” e sorok íróját is – a minden sorát átszövő, ízes, tiszta magyar nyelv ragadtat el, amiért a vadászatban járatlanok is élvezettel lapozhatják Kittenberger Kálmán egykori, ma már klasszikus lapját. Békés Sándor – tavalyi lapszámainkban megjelent Súlyom-sorozata után – szerkesztőségünk ehelyütt tiszteleg a magyar vadászat kiemelkedő alakja előtt.

Kittenberger Kálmán, Széchenyi Zsigmond, Fekete István, Csathó Kálmán – vadászirodalmunk, sőt „a magyar vadászirodalom” nagyjai. A sort kétségtelenül sok névvel lehetne folytatni. Eggyel pedig kellene: közös barátjuk, támogatójuk és támogattjuk, Láng Rudolf nevével. Ez azonban sokkal ritkábban történik meg, mint illene. Talán a barátok egyike, Rózsahelyi Kálmán fogalmazta meg a legjobban a keserű igazságot Lángról: „nemzeti kincs, akinek már régen a vadászati osztály élén lenne a helye, de mi, magyarok soha nem tudtuk megbecsülni az igazi értékeinket.”

Ám legnagyobb szerencsénkre, a '30-as évek vége és a '40-es évek eleje meglepő kivételt képzett a szabály alól. Ebben az időszakban Láng Rudolf a Nimród szerkesztőségének oszlopos tagja, szakírói véleménye etalonná női ki magát. Nevezett kortársai és még sokan mások méltatták sokrétű tudását, munkáját. Kittenberger Kálmánnak nem csak munkatársa, de közeli barátja is volt. Hasonló módon Fekete Istvánnak is, akinek regényein immár nemzedékek nőttek fel és akit Láng Rudolf indított el pályáján; az ő noszogatására született meg Zsellérek című, pályázatnyertes regénye. Fekete így dedikálta barátjának a kötetet: „Súlyomnak, aki előbb hitt ebben a könyvben, mint én – igaz szeretettel”. A legkimerítőbb értékelést is Fekete István írta Lángról a Kittenberger Kálmán élete című könyvében: „Súlyom a vadászok és a vadászat lelkiismerete, aki sohasem beszélt szószékről, sohasem nyilatkozott ki semmit, sohasem csúszott le a gorombaság eleve hibás vagdosásába. Súlyom volt a mértékletesség, a Nívó, az egyenes út, amelyről soha nem tért le. Ő volt a Stílus, a vadászpolitika mérlegtartója, a dolgok látója és tudója, az európai hang és a vadász kultúra tévedhetetlen harcosa. Súlyom egyet jelentett Kittenberger Kálmán-

nal, egyet Újságjával, és nélküle nem képzelhető el egyik sem.”

Cikkei közt rendszeresen felbukkantak az elvontabb témák, mint a vadászember számára kötelező erkölcsi normák; az íratlan szabályok, az etika és ezek vitathatatlan jelentősége, vagy éppen kézzelfogható gondok, így például a vadászbalesetek és ezek megelőzése. Láng mindről egyformán írt: olvasmányosan, szívből és lélekkel, ugyanakkor közérthetően, határozottan, kikezdzhetetlen logikával és mérhetetlen szaktudással felvértezve. Miként 2003-ban az Erdélyi Nimród cikkében írodott: „a vadászat szerzteágazó kérdéseiben mindenki Súlyom ítélőszéke elé járult, az ő tanácsát kérte az országgyűlési felszólalására készülő felsőházi képviselő csakúgy, mint az egyszerű vadór”. Munkáját 1938 márciusában a Nemzeti Vadászati Védegyelet igazgatóválasztmány a egyhangúlag ezüst emlékszerleggel tüntette ki, amelyet „a tiszta erkölcsű felfogásától és igazságérzetétől irányított kitűnő tollával, mint a magyar vadászok érdekeinek és a magyar vadászat ügyének hivatott védelmezője, éber őre és fáradhatatlan harcosa” nyert el.

Láng Rudolf ezekben az években ért pályája csúcsára. 1938-ig – tehát munkásságának csak egy kis részét kitevő idő alatt – több mint 300 vadászati elbeszélést, tanulmányt, tárcát írt. Ám – miként korábban többször – a XX. század zivataros történelme közbeszólt, és ezúttal véglegesen kerékbe törte életútját.

A II. világháború után nem vadászhatott és íróként is háttérbe szorult. Folyamatosan immár csak egy rovatban, a Vadásziskolában publikált: 1946-47-ben a Kezdő vadászok ABC-je, majd '48-ban Egy öreg vadász levelei öccséhez címmel jelentek meg írásai – ez utóbbi hattuyúdként. Élete utolsó másfél évtizedében csak barátai révén kapcsolódhatott a vadászatba: rendszeresen

váltott levelet Csathó Kálmánnal és Fekete Istvánnal, Kittenberger Kálmánnal pedig szinte naponta írtak egymásnak. Jóllehet Láng Rudolf hagyatékának egyik legfontosabb részéről van szó, talán a maga teljességében sosem tudhatjuk meg, mi mindent vetettek papírra barátaival. A baljós '50-es években nem voltak a rendszer kegyeltjei és a hírhedt ÁVH miatt már egyikük sem kockáztatta meg, hogy megőrizze a leveleket. És ez is sok mindent elárul azok tartalmáról.

Minden egyéb téma mellett, amelyekről Láng Rudolf az évek során írt – sőt talán mindezek előtt – ha egy-egy elejtett félmondat erejéig is, de mindig ott lebeg cikkeiben a jövő, az ifjú nemzedék kérdése. Hol reménnyel, hol kétséggel, aggodalommal. Egész pályafutása alatt ugyanis megmaradt tanítónak - és nem csak a gimnáziumi katedrán. Talán legnagyobb erénye, hogy látta a lehetőséget az őt követő nemzedékekben és az építő kritika mellett irányt mutatott, nem hagyta magukra az ifjakat, kitarított mellettük, amíg lehetett. „Vágyó szemmel nézek előre, amerre a hajtók vonala kígyózik. Ott megy a fiatalág. És engem itt hagyott. Öregnek...” – írta 1941 novemberében a Nimródban a „Fiatalkok, előre!” című cikkében, amelyet – sok más írásával együtt – az OMVV Győr-Moson-Sopron megyei Területi Szervezetének hírlevele is rendre közölt. Láng Rudolf így látta 1941-ben:

„...Ti vagytok a jövő. Ti lesztek azoknak az eszméknek a hordozói, amelyeket ennek a lapnak a hasábjain felvetettünk, megbeszéltünk, helyeseltünk, vagy elkarhozottunk. Megőriztük számotokra a nemes hagyományokat, megőriztünk mindent, ami megérdemli, hogy megmaradjon. Nem azért írtam le, amit most írtam, mintha Titeket akarnálak korholni. A talmiak nem azokból kerülnek ki, akik olvasnak is. Egészen másért írtam.

Az élet megmásíthatatlan törvénye szerint Ti jöttök helyünkbe, „miképp a fán letolja az ifjú lomb a tavalyit”. Remélem Istenemtől, hogy még jó néhány évig betölthetem azt a szerepet, amelyet vállaltam, de addig is segítek a munkában, hogy mire egészen Reátok marad, tudjatok már tudatosan építeni. Csak a rombolást nem kell tanulni. Olyan lesz a jövő vadászat, amilyenné Ti teszitek. Ha azt akarjátok, hogy ne veszítse el szépségeit, segítek azokat megőrizni. Ti még fiatalok vagytok, több Bennetek az erélyesség. Ebből adjatok kölcsön nekünk, kiket a kor már elnézőbbé tett. Amikor mi azt mondjuk: így kellene lennie, így volna szép, akkor ti mondjátok: így kell lennie, így lesz szép. Cselekedjétek. Neveljétek egymást. Csiszoljátok azokat a kristályokat, amelyeken karcot láttok. Nyúljatok a hóra alá annak, aki nem nevelkedett olyan környezetben, hogy a vadászat nemesveretű hagyományait megtanulhatta volna. Üldözzetek mindent, ami úri érzések szerint helytelen. Ha lehet, szép szóval, kedélyes csipkelődéssel, ha kell, korholással, maró gúnyal, de ápoljátok a nemes növényt és irtsátok a gazt.

Nehéz munka lesz. Fiatal erőnek való. De megéri a fáradságot, mert a magatok életét teszitek vele szebbé.”

Ez az igazi Láng-hagyaték. Nem véletlenül Békés Sándor asszociációi, az általa meglett párhuzamok: írásaiból tisztán látszik, hogy a vadászat örömei, nyavalyái és aggasztó kérdései vajmi keveset változtak a múlt század óta. Láng Rudolf szavai pontosan ugyanolyan súllyal esnek a latba, mint hetven éve, csak az akkori „ti” az elmúlt évtizedek alatt „mi” lettünk. Azt hiszem, az idősebb nemzedék helyesen követte az iránymutatást, most újra a fiatalokon a sor.

Földvári Attila

Láng Rudolf

1881. január 7-én született egy „vidékerdész” fiaként Fejér megyében, a ma természetvédelmi területen fekvő Vérteskozsmán. Középiskolai tanulmányait a győri Bencés Főgimnáziumban fejezte be, majd az egyetemi évek után Lőcsén állt munkába magyar-latin szakos tanárként. Az első világháború Láng Rudolf életét is megtépázta: megsebesült a fronton, hazaengedték, de felépülését követően visszavezényelték. Csak 1920 karácsonyán tért haza, Szibérián keresztül. S mintha a háború nem lett volna elég, Trianon egy újabb akadályt gördített elé: Lőcsére már nem mehetett vissza. Így került Magyaróvárra (a mai Mosonmagyaróvár északi része), ahonnan már nem is költözött tovább; a piarista gimnáziumban kapott állást civil tanárként.

A múlt század első felében Kittenberger Kálmán Nimród Vadászújságjában Sólyom írói néven rendkívül sokoldalú publicistaként alkotott maradandót. A szakma és az olvasók elismerése ellenére azonban a második világháborút követő rendszer háttérbe szorította és elhallgattatta, 1948 – a „fordulat éve” – után már nem publikálhatott.

1963. május 25-én, 82 évesen hunyt el.

Jeles elődök lábnyomába lépve...

A Hosszúcser Vadászegylet névadója a Hosszú-cser nevű erdőtömb, mely valahol félúton terül el Mánfa és Orfű között, a Nyugati-Mecsek centrumában. Az erdő közelében zubognak a mésztufa-gáttal szabdaltságot Melegmányi völgy apró vízesései. Néhai Turós László erdőmérnök Erdei kincseskönyv című, értéktelítő művében mini Plitvicének nevezte ezt a csodás tájat...

Tél van, egyik nap havazik, a másikon hideg széllel kísért eső esik. Most is fenséges az erdő, a hegyvonulatok, a patakmedrek látványa megérinti az ember lelkét – a kidőlt fákon átbukó kristálytisza víz csobogása sokkal messzebbre hallatszik, mint nyáron –, az összhatás mégis távolságtartó. Most nagyon nem illik bele az ember.

A Nyugati-Mecsek – benne a Hosszúcser Vadászegylet teljes területe – 2009 óta tájvédelmi körzet, s egyben a Natura 2000 hálózathoz is tartozik. A több mint tízezer hektáros védett övezet egyebek mellett a Misina-Tubes hegyvonulatot, a babás szerköveket rejtő Jakab-hegyet, az Abaliget barlang felszíni területeit, a Mecseki Parkerdőt, a Kőszegi forrás erdőrezervátumot – és természetesen a Melegmányi völgyet is magába foglalja. Az erdő és völgyek mélye növényritkaságok (mint például az orchideák, a pécsi zergevirág és a havasi tisztessű), ritka madarak (haris, hegyi billegető, kis légykapó) és számos denevérfaj (köztük a csonkafülű és a patkósorrú denevér) élőhelye. Itt található Vágotpuszta is, mely Baranya megye legmagasabban fekvő települése.

A 2010. évi vadásznapon Nádasy- emléklappal kitüntetett, 5700 hektáron gazdálkodó Hosszúcser Vadászegylet 2006-ban alakult. A kezelésükben lévő, százszázalékosan erdőszült vadászterületet a vadászati hatóság 2010 áprilisában természetvédelmi célú, különleges rendeltetésű vadászterületté nyilvánította. Ritka cím, kivételes státusz. Dr. Jelenszky Márton elnök büszke is erre a címre.

- A cél és a feladat egy mondatban is összefoglalható – mondja. A természetvédelmi érdekek az elsődlegesek. Az erdészet a vágásos erdőgazdálkodásról áttért a folyamatos erdőborítást biztosító természet közeli erdőművelésre, a vadászoknak pedig az a feladatuk, hogy a vadállományt olyan szinten tartsák, ami nem veszélyezteti az erdő természetes úton történő megújulását.

A szarvas tekintetében ez már sikerült. A vaddisznókkal azonban nehezebb dolguk van. A helyi sajtó számára újabban visszatérő témát jelent a lakóterületi „vaddisznó-invázió”. Mánfán beszakították a kerítéseket, feltúrták a kerteket és – állítólag – gyakran csapatosan vonulnak végig az utcán. Pécs hegyre kapaszkodó településrészein hasonló a helyzet. Egy konda az egyik külterületi művelődési ház közvetlen közelében vert tanyát. A vaddisznók lakott területeket, sőt városokat is érintő térhódítása Európa-szerte megfigyelhető, amihez dr. Jelenszky Márton azt teszi hozzá, hogy végső soron ennek a jelenségnek is az ember az oka. Az erdők egyre zajosabbak a turisták, a lovasok, a kerékpárosok és

A lóri vadászház

a terepmotorosok terhelése által, a települések szélein ugyanakkor egyre több az elhanyagolt, műveletlen telek, melyek „dzsungelében” élelmet és viszonylagos nyugalmat is talál a vad.

A természetvédelmi szempontok hangsúlyosabbá válása, előtérbe kerülése egyre több vadászterületet érint, érdemes tehát a vadlétszám „kézbentartása” mellett egyéb kööttségeket, illetve feladatokat is számba venni. A vadföldművelést érintő elvárás a kemikáliák alkalmazásának visszaszorítása, bizonyos helyeken (például az erdőrezervátumban) tilos a vad etetése és vadászati létesítmények elhelyezése, a vadtakarmányozás helyszíneinek kiválasztása csak a természeti értékek fokozott kíméletével valósulhat meg. Jövőbe mutató vállalás az is, hogy a hivatásos vadászok munkaköri köteletségként szorosan együttműködnek a természeti értékek és a vad hatékonyabb védelme érdekében a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságának és az erdészetnek a szak- és őrszemélyzetével...

- És mi az ellentételezése, a hozadéka mindezen megkötöttségeknek és vállalásoknak? – fogalmazódik meg joggal a kérdés. Dr. Jelenszky Márton egyetlen szóval válaszol.

A bizalom! Egy ilyen értékű terület megszerzésének és távlatos megtartásának a bizalom és az azon alapuló partneri viszony az előfeltétele – mondja -, majd rövid hallgatás után hozzáteszi, hogy ez a terület egyébként számára érzelmi kérdés is...

A Hosszúcsér Vadászegylet érzelmi- és jogelődje az egykori Jószerencsét Vadásztársaság, mely az 1950-es évektől 1997-ig gazdálkodott a Mecsek-hegység tizenhatezer hektárján, s melynek dr. Jelenszky Márton

édesapja, sőt ő maga is tagja volt, az egylet több, mai tagjával egyetemben. A baranyai vadászok legendáriuma a bányász vadásztársaság számos tagjának a nevét őrzi. Bánusz József, Farkas János, idősb Jelenszky Márton, Pataki Mihály, dr. Rada György, dr. Schadt György, Sopronfalvi Hugó neve és emléke ma is gyakran szóba kerül, ha két-három idősebb vadász a fehér asztal mellett összehajol. Jelképes nyomuk még nem enyészett el a Mecsek avar borította kaptatóin.

A Hosszúcsér Vadászegyletnek három kis vadászháza van, melyek közül az Orfű feletti erdőségben megbúvó lóri vadászház őrzi a legtöbb emléket a múltból. Ezért is került 2008 októberében ennek a falára az a fekete márványtábla, melyen a „Jószerencsét” huzsonhét elhunyt, egykori tagjának a neve olvasható. A nevek fölét azt írták: „A Közép-Mecsek igaz vadásza”. Dr. Jelenszky Márton gyakran látja kisgyerekként magát, amint apja társaságában az öreg fenyők alatt álló, fehér falú kis ház felé baktatnak.

- Egy szólás szerint az erdő megőrzi az igaz vadászok emlékét – mondja – ám az ember viszonylag gyorsan felejt. Meg újak is jönnek, akik számára önmaguk színre lépésével kez-

dődik a történelem. A vadászháznak tehát emlékhelynek is kell lennie, ahol a múlttal is találkozhat és elmerülhet az emlékekben...

A vadászházak, a vadászatok előtti és utáni együttlétek ürügyén az emberi kapcsolatokról, a vadászetikáról beszélgetünk. Dr. Jelenszky Márton ötvenhárom éves, és immár huszonnyolc éve a bűnüldözés szolgálatában tevékenykedik. Rendőrségi vizsgálóként kezdte, tizenhat éve ügyész, a szigetvári városi ügyészség vezetője. (Ám a hivatalból egy lezseren öltözött, mosolygós, személyisége egészével egyszerűséget, közvetlenséget és bizalmat árasztó ember lép ki nap-nap után...) A Vadászkamara Baranya megyei és országos etikai bizottságának tagja, de ez utóbbi tisztségeiben nem sok dolga akadt eddig.

- Sok oka van ennek – mondja –, a két legalapvetőbb ok azonban egyértelmű. Tulajdonképpen nincs kamarai etikai kódex és a legsúlyosabb kamarai etikai elmarasztalás, a kizárás, pedig hatástalan. Az önkéntes kamarai tagság elvesztése nem valós büntetés, visszatartó ereje legfeljebb a vadászati hatóság szankcióinak van. De nem is a köztestületi szint a hatékony erkölcsi nevelés és számonkérés színtere – szögezi le. – A közösségekben, a vadásztársaságokban kell megfogalmazni az elvárásokat és azok betartását is ott kell, kellene számon kérni. Az etikai követelmények rangsora, fontossága egyébként a változó étellel együtt változik. Mostanság például a természet feltétlen tisztelete és védelme, illetve a vadászati gyakorlat és az emberi kapcsolatok terén gyakorolt önmérséklet tűnik a jövő szempontjából a két legfontosabb etikai kívánalomnak... ❖

Erdész, vadász, madarász...

Három az egyben

No, ez nem a népszerű kávépótló, hanem a vadászat–erdészet–természetvédelem közös gyökerű és – minden lát-szólagos különbség ellenére – a közös cél, a környezettudatos gazdálkodás hívének, Lázár Attilának, a Zala megyei MgSzH vadászati osztályvezetőjének szakmai- és életfelfogása.

Az 1971-ben született fiú apai ágon több generációs erdészcsaládból származik, 9 éves korában már minden vágya az volt, hogy a soproni Roth Gyula erdészeti szakközépiskolába mehessen majd tanulni. Édesapja ugyan nem vadászott, de vadászó nagybátyja gyerekként is sokszor magával vitte, sok élményt kapott ezeken a kirándulásokon, így a családból kapta ezt a „fertőzést” is. Természetesen a „Rothba” felvételizett, ahol erdésztechnikusként végzett. Nagyon sokat adott neki az iskola és a felejthetetlen, kiváló tanárok, akiknek mind szakmai, mind emberi kvalitásai a mai napig is példaképként állnak előtte – ha újra választana, hogy hol tanulna szívesen, ma is oda menne. Szenvedélye lett az erdészeti szakma, más jellegű hivatali munkája mellett mindig végzett erdészeti szakirányú tevékenységet is, s ez nagyon sokat segít a vadász-erdész konfliktusok megoldásá-

ban. Meggyőződése, hogy egy 32 százalékos erdőszültségű megyében csak úgy lehet vadászati hatósági feladatokat ellátni, ha az erdészek is elfogadják a véleményét, látva hozzáértését.

A továbbtanuláshoz is egyenes volt az út Sopronba, ahol vadgazda mérnöki oklevelet szerzett. Első munkahelye, a Balatonfelvidéki Erdőgazdaság hivatásos vadászként alkalmazta, 1990-től négy évig dolgozott a területen. Ezt követően újabb négy esztendőre az akkor még a keszthelyi Helikonnál működő – s nyugodtan állítható, hogy nemzetközi hírnevet szerzett – trófeabíró bizottságnak lett a munkatársa, Füle Szilveszter vezetése alatt. 1998-ban megalakultak a vadászati felügyelőségek, akkor került át a vadászati hatósághoz. Egészen 2008-ig – Süle Lajos nyugdíjba vonulásáig – felügyelői munkakört látott el, s ekkor kapta meg – 37 évesen – az osztályvezetői megbízatást.

- Nem volt könnyű – s még ma sem az – elfogadtatni magát néhány vadásztársasági vezetővel, melyből adódóan konfliktushelyzetek keletkeztek, amit tudni kell kezelni, nem szabad megbántani az embereket, de a hivatali feladatokat akkor is végre kell hajtani. Különösen a területvitáknál nehéz igazságot tenni, a vesztes fél szinten garantáltan megsértődik. Szerencsére mindig sikerült megoldást találni, egyszer sem jelentették fel – szemben néhány más megyében tapasztaltakkal – határozathozatalai miatt. Nem a vaddal, a vadászattal, hanem az emberekkel való foglalkozás okozza az időnkénti nehézségeket. Ami viszont nehezíti a folyamatos munkát, az a rendszertelenül változó hivatali szervezet, ez kedvezőtlen háttérrel ad és hátráltatja a problémák megoldását.

Kiváló munkakapcsolatban van a természetvédelmi hatósággal és a nemzeti park szakembereivel, ami onnan is ered, hogy szemléletmódjuk közös. 1983 óta tagja a Magyar Madártani Egyesületnek, s 2001-ben megszerezte a természetvédelmi szakmérnöki végzettséget is, így könnyebb a három szakág gondjaival való szembesülése.

Lázár Attila 1990 óta vadászik, kedvence az őz. Szabadságából minden évben 10 napot az őzhívásra tartogat, akkor csak ezzel foglalkozik, igaz, több a kudarc, mint a siker, mert míg a zsenge korú bakok könnyen ugranak a sípra, az érett, öreg, kitanult egyedek becsapása nem mindig sikerül. 2007-ben jutott a Tapolcai medencében lévő Raposkán területi tagsághoz, s mivel ez már Veszprém megye, így a hivatali munkával való összeférhetlenség (felügyelő nem folytathat vizsgálatot saját megyéjében ott, ahol egy éven belül vadászott) veszélye sem áll fenn. Idén a területén, szép vadászaton, bronzérmes bakot sikerült terítékre hoznia. Másik hobbija az utazás, barátnőjével szívesen látogatnak meg ismeretlen tájakat, ilyenkor nem a vadászat az úti cél. Szabad idejében sajátos sportnak hódol: terepkerékpározik, azonban kínosan ügyel arra, hogy a reggeli és esti vadászidőben nem rója bringájával az erdei utakat... - S.E.

Megyecsere

Mindig falun szerettem élni

Heves megye vadászati osztályvezetője volt 2007-ig Hercegfalviné Demeter Zsóka, amikor áthelyezését kérte Somogyba, egy megüresedett felügyelői állásba. Milyen ok lehet az, ami miatt valaki egy magasabb beosztást önként alacsonyabbra cserél az ország másik végében? Például a szerelem... Zsóka szó szerint „férjhez” ment fiastól-kutyástól-lovastól egy bájos somogyi falucskába.

Nevezetes vadászcsalád egyetlen leánygyermekéként sorsszerű volt, hogy a vadászat legyen gyermek- és majdani felnőttkorának meghatározó motívuma. Édesapja, Demeter István évtizedekig hivatásos-, majd fővadásza volt a vadbőségéről híres Füzesabonyi Állami Gazdaságnak, ma 82 éves, ugyan már tíz éve letette a puskát, de bármilyen szakmai probléma megoldásában ma is partnere lányának. Két fia természetesen szintén vadász, mint ahogy unokája – Zsóka első házasságából született Dani fia – is a hivatásos vadász szakmát választotta.

A gimnázium után a gödöllői agráregyetem következett, majd a szakmérnöki Hódmezővásárhelyen. Első munkahelye a Kiskunhalasi ÁG. volt, majd 1995-től 2000-ig apja korábbi munkahelyén, az akkorra már Fauna Rt.-vé átalakult, 30 ezer hektáros vadászterületen lett fővadász. Nőként és vadászként duplán kellett megfelelni a szakmai kihívásoknak, amiben nem volt hiány.

Kemény munka volt, 12 hivatásos vadászt kellett irányítani, évente 25 ezer fácánt bocsátottak ki, vadkacsatelep, a Tisza-tó szövevényes árterén és a nádvilágban kialakított vízivadlesek és disznós kert jelentettek napi gondot, folyamatos, nemegyszer 24 órás szolgálatot. Öt évig csinálta, de ez a munka nincs tekintettel a családra. Fizikailag nem bírta mindkettőt, ezért megpályázta a megyei vadászati hatóságnál kiírt felügyelői állást Egerben. Két év után megbízott, majd sikeres pályázat után kinevezett osztályvezető lett 2007-ig, amikor jött a megyeváltás, s új férje lovas farmjára költöztek le – melyben nem kis szerepet játszott a másik szerelem, a lovaglás. Karácsonyi ajándékként kapott Kaktusz nevű hannoveri kancája 4 másik „családi” ló mellé került, s mivel férje lovas oktató, így mindig van néhány „vendég” paripa is az istállóban.

Simon Pál nyugdíjba vonulásával 2009-ben megbízták az osztályvezetői feladatok ellátásával, s 2010. január elsejével véglegesítették kinevezését. Sok megismerni valója van még, Somogy nagy megye, sok területre máig sem jutott el. Heti egy-két

nap tud „terepre” menni, de sokszor megy ellenőrizni hétvégeken is. Mivel az országban itt a legtöbb a nagyvad, a velük kapcsolatos gondok is átlagon felüliek. Az utóbbi öt évben a területek már teljesítik a hatóság által előírt lelövési terveket, a vadkár mégsem csökken jelentősen, annak ellenére, hogy igyekeznek a jogszabályi kereteken belül minden lehetőséget megadni a vadászatra jogosultaknak. Egész évben engedélyezett a lámpahasználat a megyében, nincs időben korlátozva az üdő- és borjúlelövés, terven felül engedik lőni a fiatal, gombos, csapos bakokat, bikákat – úgy tűnik, ez mégsem elég. Egyedül az őzlelövési tervet nem emeli a hatóság, az egyre növekvő sakálpopuláció komolyan veszélyezteti az őzállományt, ezért a sakálra megszüntették itt a tilalmi időt.

Hivatali beosztásánál fogva nem vadászik a megye területén, bérvadászatokra megy el máshová, vagy puska nélkül megy ki a fiával annak szolgálati területére, Csökölyre. Természetesen hiányzik a területes tagság adta szabadság, reméli, ez is belátható időn belül megoldódik. Kedvenc vadjai a disznó és a róka, utóbbit télen-nyáron egyforma lelkesedéssel hívja cincogással, nyúlásról sípjal. Nagyon szereti az őzhívást, mint vadászati módot, mint minden olyat, ahol nem csak a véletlen, de a vadász tudása is nagymértékben meghatározza az eredményességet. Meggyőződése, hogy a vadászatban az egyes vadfajokhoz „fel kell nőni”.

Harminc éves elmúlt, mire első bikáját meglátta, bár lehetősége lett volna sokszor, mégis úgy érezte, akkor vált éretté rá. Ugyanez a filozófiája szakmai téren is: nem lenne szabad terepi gyakorlat nélküli, iskolából frissen kikerült fiatalokat felügyelői állással megbízni. Az elméleti tudás ebben a szakmában nem helyettesítheti a gyakorlatban megszerzetteket.

- som

CD-k, DVD-k

Vadászat

Balogh István: Vértelen vadászat DVD..... 4680,-
 Blumann Ödön: Ózbak bírálát I-II. DVD..... 2500/db
 Vad és vadászat DVD..... 2500,-
 Vaddisznóhajtások akciójelenetei I-V. DVD... 2500/db
 Halmágyi T. I.: Vadászatok idegen tájakon CD... 3200,-
 Hunting Video: Traumtrophäen in Ungarn DVD... 8900,-
 Ignácz M.: Nagyvad társas vadászata DVD..... 3800,-
 Szalonkától vadlibáig dupla DVD..... 6500,-
 Magyar Közlöny: Trófea CD..... 2857,-
 Sáfrány József: Az én Afrikám I-II. DVD..... 2100/db

Horgászat

Koós Ferenc: A harcsázás rejtelmei DVD..... 1570,-
 Oggolder G.: Így horgásszunk folyóvizén DVD... 1699,-
 A ponty horgászata DVD..... 1699,-

Ijászat

Szabadi Attila: Robin Hood sehol... DVD..... 3000,-
 Vadászat Magyarországon reflexijjal DVD..... 3000,-
 Takács: A vadásziás DVD 1-2..... 4900/db

Kutya

Vérebvezetőnk nyomában dupla DVD..... 6250,-

Művészet

Csergező Pál vadvilága..... 6240,-

Solymászat

A solymászat Magyarországon DVD..... 3125,-

Természet

A csodás Észak DVD..... 1570,-
 A fagyos oázis DVD..... 1990,-
 A háztűzörző DVD..... 1990,-
 A nagy cápák nyomában DVD..... 1570,-
 Magyarország Nemzeti parkjai I-II DVD..... 2100/db
 Rácz Gábor: Tizenkét hónap... I-XII DVD..... 2890,-

Zene

Baranya Vadászkürt Együttes: Vadászúdv CD... 3150,-
 ConcertoBoldog: Vadász-zene CD..... 3100,-

KÖNYVEK

Klasszikus vadászirodalom

Avarffy Elek: Hej! Vadászok!..... 3500,-
 Bársony István: Fekete vér..... 2000,-
 Magányos órák..... 2100,-
 Nyomról nyomra..... 2730,-
 Vadászhangok, hangulatok..... 2100,-
 Degenfeld-Schonburg: A vadászszenvedélyről... 3980,-
 Fekete István: A magam erdeiben..... 950,-
 Első uhuzásom..... 2600,-
 Éjfél után..... 2600,-
 Őszi számadás..... 1990,-
 Tűz mellett..... 2200,-
 Vadászok..... 2500,-
 Justh Ödön: Vadásznapló-töredékek..... 3700,-
 K. Rhédey Zoltán: Verébtől a szarvasbikáig... 2700,-
 Kittenberger Kálmán: Az első elefantom..... 2600,-
 Maderspach Viktor: Medve..... 2400,-
 Makay Gyula: Hegyen-völgyön..... 2900,-
 N. Nozdroviczky Lajos: Vadász emlékeim..... 3200,-
 Nadler Herbert: A Keleti- és Déli-Kárpátokban... 2500,-
 Vadásznapok, vadászévek..... 2500,-
 Reminczy Károly: Kassai vadász történetek..... 2700,-
 Selous: Természetrajzi megfigyelések Afrikában... 3100,-
 Széchenyi Zsigmond: Afrikai táborozások..... 2698,-
 Alaszkában vadásztam..... 2350,-
 Csui..... 3499,-
 Wass Albert: A titokzatos ózbak..... 1180,-

Kortárs irodalom

Ambrózy Árpád: Nimród csillaga alatt..... 2400,-
 Apatóczy István: Ettünk falombot..... 850,-
 Balogh Gábor: Véges vadászmezők..... 450,-
 Bán István: Harc az elemekkel..... 2200,-
 Békés Sándor: A természetek bűvöletében..... 1590,-
 Bornemissa Péter: Varázslatos vadászatok..... 3990,-
 Capstick Hathaway, Peter: Halál a magas fűben... 5400,-
 Czifferszky István: Vava..... 1990,-
 Deák I.: Az apróvad és vadászata Erdélyben... 2980,-
 Dinich László: Gazi bácsi a törzsasztalnál..... 1970,-
 Dúcz László: A közöttünk élő Turulmadár..... 1995,-
 Evancs Béla: Ibolyától hóviráig..... 650,-
 Fácányi Ödön: A népiszólóktól az Akadémiáig... 3500,-
 Farkas Csamangó Zoltán: Murphy horgászik... 1970,-
 Földi László: Új vadregény..... 2490,-

Fuchs Antal: Dicsértessék a Bakony..... 2300,-
 Gánti Tibor, dr.: A természet kebelén..... 5240,-
 Gazdag József: Csallóközi vadászatok..... 1280,-
 Halmágyi T. I.: Vadászatok idegen tájakon..... 6400,-
 Háromy Gy.: Kurgánok között a Hortobágyon... 1500,-
 Hangay György: A kacagó koponyák földjén... 2400,-
 Hidvégi Béla: Vadászként a csúcsokon..... 7500,-
 Horváth József: Fekete István bibliográfia..... 4500,-
 Hunyadi Csaba Zsolt: A szarvasok háreme..... 2200,-
 Igal M. József: A hal, a horog és az ember..... 3100,-
 Iglói Pál: Perőcsényben puskával és fakanállal... 2480,-
 Ignácz Magdolna, dr.: Vadásznapló..... 5500,-
 Kovács M. Dóra: Az én Namíbiában..... 4950,-
 Lovász Sándor: A vadászat lábában..... 750,-
 Márk Tamás: A képzelet vadászmezején..... 2700,-
 Márton Imre, dr.: A vadon hívó szava..... 3900,-
 Pető János: Mitől hízik a vadász..... 1200,-
 Rácz G.: Majdnem megmászta Everestet..... 3200,-
 Rakk Tamás: Göröngyös égi és földi utakon... 3850,-
 Schwartz B.: Siketfajd ketyegés és zergefütyü... 2200,-
 Sipos Endre: Erdei barangolások..... 1860,-
 Steige, Brad: Csodálatos elbeszélések kutyákról... 1299,-
 Sterbetz István: Puskával a Nagypusztán..... 3000,-
 Szy Ferenc: Vadászéletem Kanadában..... 2200,-
 Tálósi István: A természet és én 3..... 1200,-
 Tanos Pál: Erdőzűgás..... 2900,-
 Végh Endre, dr.: Murphy és a beteg vadász..... 1790,-
 Vedeck Ferenc: Tucatersek..... 1400,-
 Zoltán János, dr.: Vadászok életveszélyben... 3200,-
 Zsigárcsik Gyula: Diana másként akarta..... 3200,-

Szakkönyvek

Ádámfi Tamás, dr.: Vadászati bibliográfia..... 750,-
 Ambrózy Árpád: Amit a vadásziás vizsgán..... 1500,-
 Andrácsiné-Andrés: Az erdészemester könyve... 2960,-
 Angyán: Védett és érzékeny természeti területek... 6500,-
 Balogh K. Csaba: Viselkedjünk erdőn-mezőn... 590,-
 Bérczy Károly: Vadász műszótár..... 2980,-
 Bertóti István: Őzhívás..... 1900,-
 Bicsérdy-Egri-Sugár-Vladov: Vadbetegségek..... 3200,-
 Bozsik-Hartman-Perce: Környezetvédelem..... 1100,-
 Czibulyás-Tóth: A japánfűj és tenyésztése..... 1680,-
 Csányi Sándor: Vadbiológia..... 2900,-
 Draskovitch Iván: Szarvasgazdálkodás..... 3900,-
 Durantel, Pascal: A vadászat enciklopédiája..... 6990,-
 Elek B.: A vadászszenvedély bűncselekményei... 3213,-
 Faragó Sándor, dr.: Vadászati állattan..... 5200,-
 Farkas Dénes: Nézd és lásd..... 3200,-
 Fehér György: Állatpreparátumok készítése..... 4900,-
 Ferjentsik, Koloman: Hatnyelvű vadászműtár... 2550,-
 Fuchs Antal: Trilógia..... 9500,-
 Hartman: Mezőgazdaság a term. szolgálatában... 1500,-
 Heltay-Rácz Fodor: Vadásztársaság, etika..... 4600,-
 Hespeler-Kreuer: Fialat vagy idős?..... 3200,-
 Horváth László: Halbiológia és haltenyésztés... 5400,-
 Lanszki: A korszerű prémesállat-tenyésztés gyak... 2780,-
 Larousse: Vadászkönyv..... 8990,-
 Magda-Marselek: Növénytermesztés..... 1710,-
 Pataki T.: Erdőszegélyek létesítése és ápolása... 900,-

Fegyverek

Fowler: Puskák és sorozatlövő kézi lőfegyverek... 7990,-
 Hartink: Pisztolysok és revolverek enciklopédiája... 4990,-
 Hogg, Ian V.: Kézifegyver határozó..... 6500,-
 Kovács D.: Billenőcsövű golyós vadászfegyverek... 4800,-
 McNab, Chris: A fegyverek nagykönyve..... 11 980,-
 Szajkó István: Sörétlövés..... 2200,-
 Székely Dénes: A lőpor és a töltény..... 2180,-
 Szűts Balázs: 1000 lőfegyver..... 5999,-
 Vass Gábor: Nagy gázfegyver határozó..... 4990,-

Kutyák

Bába Károly: A magyarvizsla..... 1085,-
 Baumann, Doris: Kölyökkutya..... 600,-
 Bíró Andor: Kutyaképzők kézikönyve..... 3200,-
 Böhm István: A hannoveri véreb..... 1480,-
 Füzesiné: A magyar vizsla..... 1950,-
 Gécsi Zoltán: Kutyakönyv..... 2980,-
 Horváth Z.: A kutya és a macska betegségei... 4900,-
 Király Klára, dr.: Jagdterrier..... 1490,-
 Krámer, Eva-Maria: Boxer..... 1750,-
 Kubulei és tsi.: A szolgálati kutyák tenyésztése... 2730,-
 Mészáros-Lánger-Szabó: Puli, Pumi, Mudi..... 1950,-
 Nerpel Andrea: A Csivava..... 840,-
 Nickl, Andreas: Kutyáink tanítása és nevelése... 1990,-

Növények

Aichele-Bechtel: Mi virít itt?..... 3500,-
 Alberts-Mullen: Fák, bokrok gyógyító ereje..... 2980,-

Aschenbrenner, Eva: Gyógynövénypatika..... 2800,-
 Babulka Péter: Vadon termő gyógynövények... 1450,-
 Képes gyógynövénykalauz..... 1890,-
 Beffa, Maria Della: Vadvirágok..... 2300,-
 Bollinger-Erben-Grau-Heubl: Cserjék..... 2499,-
 Boros-Ilyés: Nagy díszfa és cserje lexikon..... 5000,-
 Bördős János: Gyógynövényeink..... 550,-
 Bremness, Lesley: Fűszer- és gyógynövények... 2800,-
 Buday Andrea: Gyógynövények..... 2630,-
 Csörgő Anikó: Mondd el virággal..... 1950,-
 Csurgó S.: Gyógynövény embernek, állatnak... 1900,-
 Dreyer: Vadnövények, bogycok és gombák..... 2850,-
 Virágok és évszakok..... 2980,-
 Fehér S.: Hazai gyógynövényeink ismertetése... 650,-
 Galambosi B.: Fűszer- és gyógynövények..... 2500,-
 Horváth: Zöldség- és fűszerkülönlegességek term... 2980,-
 Humphries, Christopher: Vadvirágok..... 1200,-
 Kampfer, Dieter: Pálmák a lakásban..... 1590,-

Gombák

Albert: Ismerjük fel a gombákat I-2..... 2490/db
 Bertók-Brúgós: Növény- és gombakalauz..... 1350,-
 Carluccio: Gombák könyve 103 recepttel..... 5500,-
 Chevalier: A európai fekete szarvasgomba..... 5000,-
 Gminder: Melyik ez a gomba?..... 3999,-
 Gombalexikon..... 1999,-
 Gulázi Aurélia: Kis Gomba ABC receptekkel... 1498,-
 Györfi Júlia: Csiperketermesztés..... 2350,-
 Zoltán János: Gombafélék..... 950,-
 Montag, Karin: Gombák..... 2680,-
 Oetker, dr.: Gombák..... 1890,-
 Rimóczi Imre, dr.: Gombaválogató 1-9..... 2890/db
 Magyarország leggyakoribb gombái..... 2500,-
 Szili István: Gombatermesztők könyve..... 4900,-

Természet

Alexay Zoltán: Évszakok..... 3980,-
 Altmann, Horst: Mégező növények, -állatok... 1440,-
 Attenborough, David: Az emlősök élete..... 5990,-
 Bauer, Peggy-Bauer, Erwin A.: Medvék..... 4200,-
 Bentsik, Michael J.: Emlősök..... 2980,-
 Bodor János: Kerti károsítók..... 2500,-
 Borhidi Attila: Vörös könyv..... 3400,-
 Brehm, Alfred: Ragadozók..... 4400,-
 Buday Andrea: Az emlősök különleges világa... 2990,-
 Clutton-Brock: Emlősök..... 2800,-
 Dolder, Ursula-Willi: Emlősök szárazon..... 1350,-
 Dosztányi Imre: Perzselő napsütésben..... 3990,-

Madarak

Bezzel-König: Madarak földön, vízen, levegőben... 3990,-
 Böhm András: Úszó- és gázlómadarak..... 2200,-
 Haraszthy L.: Énekesmadarak..... 2200,-
 Harrison-Greensmith: A világ madarai..... 3200,-
 Hume, Rob: Madárlesen..... 5890,-
 Juhász Lajos: Kertek, parkok madarai..... 2500,-
 Khan, Sarah: Madarak kiskönyve..... 1040,-
 Koczká A. Krisztián: Magyarország madarai... 2990,-
 Lederer, Roger: Csodálatos madarak..... 2990,-
 Schmidt Egon: Legszébb éneklő madaraink... 450,-

Szakácskönyvek

Verhóczki István: Vendéglő falatok..... 550,-
 Williams-Sonoma: Évszakok konyhája..... 6990,-

Solymászat

Solymász évkönyvek 2001-2009..... 3300/db

Mindenféle

Técsi Zoltán Illés: Örök Erdély..... 4500,-
 Varga T.: Barangolás az őslények világában... 4000,-

Egyéb termékeink

Kalapszalag..... 1100,-
 Vadriasztó..... 980,-

**Webáruházunk teljes kínálata
 a www.vadaszlap.hu honlapon található!**

Valamennyi árucikk megrendelhető:

Vadászlap Kft.

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

Telefon: +36-70/702-5000.

Tel./fax: +36-1/242-0042

e-mail: info@vadaszlap.hu

**Megrendelését
 postai utánvétellel szállítjuk.**

Spotter's Guide: Ragadozó madarak**600 Ft**

A gazdagon illusztrált könyv az európai és a brit-szigetek ragadozó madarait mutatja be úgy, hogy az állatok felismerését színes képek és a róluk szóló leírások segítik. Megtudható, hogy milyen jellegzetességei, azonosítási pontjai vannak az adott madárnak, mekkora a szárnyfeszávolsága, hol él, mivel táplálkozik, stb...

Minden oldalon található térkép, amely a madarak elterjedési területét jelöli meg, valamint kis grafikák illusztrálják, hogy milyen az állatok habitusa. A könyv végén a madarak röpképét bemutató illusztrációk láthatók, valamint egy szójegyzék, amely a könyvben található kifejezéseket magyarázza meg. A minden oldalon színes könyvecske elsősorban a gyerekeknek szól, de a felnőttek is haszonnal forgathatják.

M. J. ★★★★★

Takács Viktor: Egy vérből való vagyunk 1-2 DVD**2850 Ft/db**

Kipling „A dzsungel könyve” című művéből találoan idézett jelmondat lett Takács Viktor DVD-jeinek címe, amelyben azokat a „vajt fülűeket” szólítja meg, akik a vadászélményeket nem kilóban, gramm-ban, vagy centiben mérik. Itt sokkal többről van szó, mert az egykor népszerű, de ma már csak meglehetősen ritkán gyakorolt vadászati módok során szereshető izgalmakat oszt meg nézőivel. Ilyen például a jelenleg betiltott tavaszi szalonkavarázs, a mű- és élő uhos szárnyaskártevő-apasztás, a vadászgörénnyel való üregi nyúl- és kazlas rókaugratás, a kotorékozás, vagy a ma már hungarikumnak is hivatalosan elismert solymászat akciójelenetei. Persze nem maradhatnak ki a disznóhajtások izgalmi, vagy a szarvasbögés ritka jelenetei sem. A film különös erénye az a sajátos „láttatási mód”, amely során a néző szinte kísérővadásznak érezheti magát az izgalmas jelenetek alatt.

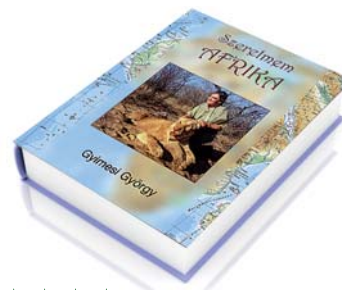
-y ★★★★★

Gyimesi György: Szerelmem Afrika**7500 Ft, bőrkötésben 9000 Ft**

A Dénes Natur Műhely gondozásában jelent meg a 2010-ben Gyimesi György legújabb kötete, melynek borítóját Boros Zoltán grafikus készítette.

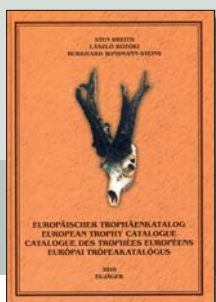
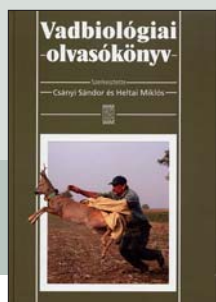
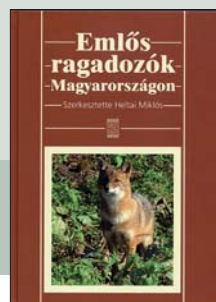
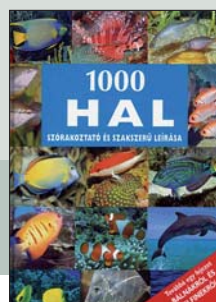
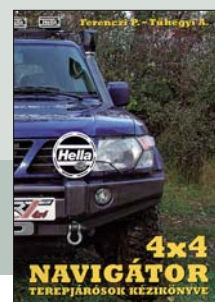
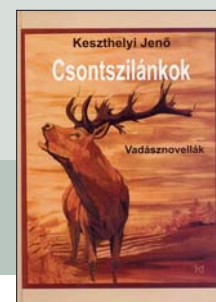
„Nagyon régen, a feledhetetlen Nagy Endre vendégeként vadászhattam először Afrikában. Majdnem otthagytam a fogam, mégis akkor szerettem bele a Fekete Földrészbbe” – írja sokadik könyvének bevezetőjében Gyimesi György, a felvidéki orvos és közismert vadászíró. Hetedik afrikai útja után foglalja össze a vadászalmok eme csodálatos világában szerzett élményeit. A fényképekkel bőven illusztrált kötet a közel negyven vadfajt számláló gyűjtemény megszerzésének naplószerű pontossággal leírt történetét tartalmazza, miközben nem feledkezik meg az utazások közben érintett tájak, városok, s a vadászaton megismert emberek bemutatásáról sem.

-S.E. ★★★★★

Kászoni Zoltán: Wass Albert szülőföldje, vadászatai**4000 Ft**

A fél évszázados tiltás után újra felfedezett Wass Albert ma egyik legnépszerűbb írónk. Regényeinek, elbeszéléseinek világát tárja elénk Kászoni Zoltán igényes, gazdagon illusztrált könyve. Mindent megtudhatunk – egyebek mellett – Válaszútról, a szülőfaluról, Szamosújvárról, az Erdélyi Mezőségről, az udvarházakról, a Cegei-tóról, a szentgotthárdi „Wass-sasfészekről”, az író kolozsvári éveiről. Mind ezt átszöve a történelemmel, részletes életrajzi adatokkal, és gazdagítva a költőként is tisztelt Wass Albert verseivel. Az utolsó 20 oldal az író vadászterületeiről, vadászatairól mesél az olvasónak. A most 83 éves Kászoni Zoltán a műgygytem elvégzése után került az Erdélyi Mezőségre, ahol bejárta az író életművéből ismert tájakat, helyszíneket, és saját gyűjtése mellett lehetősége nyílt Wass Albertet személyesen is ismerő helyekkel beszélnie.

F. A. ★★★★★

Bozók László:
Európai trófeakatalógus **6000,-**Csányi-Heltai:
Vadbiológiai olvasókönyv **4200,-**Heltai Miklós:
Emlős ragadozók Magyarországon **3500,-**Vilcinskas, Andras:
1000 hal **5999,-**Ferenczi-Tühegyi:
4x4 Navigátor **2490,-**Keszthelyi Jenő:
Csontszilánkok **3300,-**

Szibériai-Magyar Vadásztató Kft.

Tabasztól újra velünk...
...Fehova 206 J stand

2016 Leányfalu, Móricz Zs. u. 165/b.

Telefon: +36 26 580078

Fax: +36 26 580083

e-mail: info2@sziberiaivadaszat.hu • Honlap: www.sziberiaivadaszat.hu

Ápolt és puha bőr

Avagy hogyan tudjuk a membrános bakancsainkat „örök éltűvé” tenni

A felfázás egyik forrása lehet az egész nap nyirkos, vizes lábbeli. Ha már megvettük a kiszemelt bakancsunkat, nyilván sokáig akarjuk használni, ezért érdemes rendszeresen vagy esetenként karbantartani. A nem megfelelő „pucolás” tönkretelheti a több tízezer forint értékű lábbelinket, ezért tanuljuk meg, hogyan bánjunk a méregdrága cipőnkkel.

1. Gore-Tex® cipőtisztító
2. Gore-Tex® Nubuk és bőr cipőimpregnáló
3. Gore-Tex® bőrkondicionáló

sugárzó hőtől távol tartva szárítsuk meg, majd kezeljük a lábbelinket bakancsimpregnálóval vagy kondicionálóval.

Ha csak felfrissíteni, kondicionálni szeretnénk, akkor erre a legalkalmasabb a kizárólag vízhatlan cipőkre gyártott bőrbalzsam, illetve bőrviasz.

A különböző szereket ajánlatos egy kevésbé látható felületen kipróbálni, így meggyőződhetünk a bőr szintartóságáról. Az ápolószerek piacán spray, „dezodor”, illetve téglébe töltve, kenhető formában kaphatunk impregnálószert. Bármelyiket is választjuk, a bakancsból kezelés előtt vegyük ki a fűzőt.

Ha időt szeretnénk megtakarítani, akkor mindenképpen célszerű a könnyen és gyorsan felvihető spray-t, vagy a „dezodoros” formát választanunk.

A kenhető változathoz szükségünk van egy szivacsra vagy egy rongyra, amivel fel tudjuk vinni, beledörzsölni bakancsunkba a pasztát. Ne lepődjünk meg, ha a cipőnk az első használatnál kifehéredik, ez természetes jelenség az ilyen anyaggal kezelt bakancsoknál.

Ne feledjük: ápolni, impregnálni, csak tiszta cipőt lehet, csak így lesz hosszú évekig hű „társunk” a vadászatnál, természetjárásnál!

A bakancs felsőrésze lehet hasított vagy fényezett bőr, textil, gyöngyvászon, illetőleg ezek kombinációja, de a XXI. század kutatásainak eredményeit is felhasználják a hiperszuper cipők készítésénél. Ez alatt azt értem, hogy különböző kompozit anyagokat is használnak (poliuretán hőszigetelő anyag, üvegszál, karbon, kevlár). A minőségi, membrános, légáteresztő bakancsok a Gore-Tex® vagy a legújabb fejlesztésű Gore-Tex® XCR anyagú rétegekkel vannak „felturbóztatva”, de léteznek vízhatlanságot ígérő más márkák is, mint például a Novadry, a Keendry, a Sympatex®.

A teljesen bőr anyagú bakancsok sokkal tartósabbak, mint a textil-bőr lábbelik, de nehezebbek és nyáron kevésbé szellőznek. A bőrbakancsokat használat előtt „be kell járattatni”, az ápolására, vízhatlanítására időt kell fordítani, de sokkal jobban védik a lábat, mint a textil-bőr cipők, persze ezek közül is forgalmaznak vízhatlan bakancsokat.

A membrános (izzadság- és légáteresztő) lábbelink tisztításához és ápolásához ne használjunk hagyományos tisztítószereket, szappant, mosóport, stb., mert a meglévő

impregnáló (vízlepergető) réteget teljesen tönkreteszi, leoldja és a külső felületet nedvszívóvá teszi!

A vizes bázisú szerek nem mérgezőek, nem tűzveszélyesek, nem párolognak, nincs bennük oldószer vagy hajtógáz, a vizes felületen is kifejtik hatásukat és csak ott szívódnak az anyagba, ahol szükséges, tehát környezetbarátnak tekinthetők. Tisztításkor fontos, hogy mindenképpen száraz legyen a cipőn a kosz, mivel ha nedves, akkor a szennyeződések beledörzsölnék a felületi rétegbe.

Hagyjuk tehát a szennyeződést megszáradni, majd bőr esetén egy sárkefével vagy gumikefével eltávolíthatjuk a ráakódott anyagot. Ha mindez megtörtént, a bakancsot öblítsük le vízzel, majd a külön vízhatlan cipőkre gyártott cipőtisztító spray-vel körülbelül 10 centiméter távolságból vékonyan permetezzük be. Puha kefével vagy ronggyal gyengéden dörzsöljük be a keletkezett habot, majd alaposan öblítsük le, de a bakancsunkat ne áztassuk! Ha úgy ítéljük meg, hogy nem volt elegendő a tisztítás, a folyamatot pár perc után még egyszer elvégezzük! Szobahőmérsékleten,

FARKAS BERTRAM
farkasb@vadaszlap.hu

„A jól képzett vadászkutya a kultúránk része”

Vizslás ügyeink

A hír, miszerint ismét hölgyet választott elnökül a Magyar Vizsla Klub, úgy tűnik, sokkolta a kutyás vadászokat. A napokban többen is megkerestek, hogy hallottam-e, milyen szégyen ért bennünket. Mi lesz így a szeretett magyar vizslánkkal, ha ismét csak a kiállításon és az agility versenyeken láthatjuk viszont ezt az ősi magyar vadászkutyát. Kiállítási kutyát csinálnak ebből a remek vadászkutyából, gyenge idegrendszerű, lövésfélő és mindenféle gyenge fizikumú kutya bekerülhet a tenyésztésbe, elég annyi, hogy a kiállítási ringben jól mozogjon. Szóval sírtak a vadászok, hogy már megint a magyar vizsla, így meg úgy. A nagy sírdogálás és kéztördelés közben megkérdeztem, van-e kutyájuk?

Az nincs – jött az egyáltalán nem meglepő válasz. Hát akkor ki tehet arról, hogy ide jutott a magyar vizsla? Leginkább a vadászok tehetnek arról, hogy a fajtát ma már leginkább a kiállítási és az „agility” kutyák fémjelzik. Be kell vallani, hogy a vadászok nem sokat, sőt szinte semmit sem tesznek a fajta érdekében. Igaz, a vadászati törvények sem kedveznek a vizslatartásnak. Ma már a Dunántúlon, természetes körülmények között szinte lehetetlen bevadászni egy vizslát. Aki betartja

a szigorú vadászati törvényeket, az igencsak ritkán juthat ki kutyájával gyakorolni természetes körülmények közé.

A kacsázás szeptemberben kezdődik, így a bögés és a későbbi, őszi nagyvad-vadászatok miatt ez az idény szinte kiesik. A szalonkázás bizonytalan, aki eddig nagyvadász területen legalább a szalonkavadászat miatt tartott vizslát, most már az is feladja. A nyári fűrj- és fogolyvadászatokról ne is beszéljünk. A vadászati szervezetek átengedték az irányítást a sok vihart és kétes ügyleteket megélt Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületének (MEOE).

Jól tudjuk, hogy a MEOE az egyetlen nemzetközileg is elismert tenyésztői szervezet Magyarországon és ezt a pozíciót alaposan ki is használja, talán ezért érthető, hogy a fajtaklubok szívesen szabadulnának a „szerető” ölelésből. Nyilván ehhez a vadászati szervezetek nagyobb támogatására volna szükség. De nem csak a hivatalokon múlik a vadászkutya ügye, bár az biztos, hogy elsősorban kutyás, kutyabarát vadászati törvények kellenek.

Azt beszéljük, ismét lesznek változások a vadászati törvényben és ez ügyben is biztosan lenne mit helyrerakni. A vadászkutyákért

mégis maguk a vadászok tehetnék a legtöbbet. Annál is inkább, mert a mai civilizált világban a jól képzett, pedigrés vadászkutya (legyen az bármilyen fajta) ugyanúgy a vadászati kultúra része, mint a terítékkészítés, a töret átadása vagy éppen a vadászkiáltás bűgő hangja. Hiába jelenik meg a vadász a vadászatban a legelegánsabb angol vadászöltönyben, ha a kutyája nevetlen, csaholó bestia, mert akkor mindenki láthatja, hogy az illető csupán egy „sonstagsjager”. De amennyiben a vizslája jól dolgozik, szépen apportíroz és megoldja a legnehezebb feladatokat is, az nagy dicsőség a gazdájának. Bizton állítható, hogy a jól képzett vadászkutya a kultúránk része és ugyanolyan pontos információkat ad rólunk a külvilág felé, mint egy neves angol vadászpuska, egy elegáns vadászöltöny, vagy éppen egy méregdrága, csillogó terepjáró.

Ezek után egyértelmű, hogy a vadászokat fel kellene ébreszteni, a jogszabályok élethez igazításával is elősegíteni a kutyatartást – és végre szakavatott kézbe venni kutyás ügyeinket.

AGYAKI GÁBOR
agabor@digistar.hu

Fotók: Somfalvi Ervin

Vérebesek Lengyelországban

Az Magyar Véreb Egylet meghívót kapott a lengyel vérebesektől a november 5-8. között, Kluczdork környékén, a lengyel véreb egyesület alapítójáról, Benedikt Gierszewski-ről elnevezett emlékversenyre. A meghívó egy magyar bíró és egy vérebvezető részére szólt. Meghívtak voltak még a német, a cseh és a szlovák vérebesekek képviselői is. A házigazdák 5 vérebvezetővel és 5 bíróval voltak jelen. A magyar bíró Radó Zoltán fővadász kollégám volt, akit aligha kell külön bemutatnom. A hosszú út jól telt, mert folyamatosan akadt közös téma, főleg a vérebek. A modern technika találmányát, a GPS-t mi is vittük magunkkal. Hát...okozott is időnként meglepetést. A legjobb talán az volt, amikor egy sorompóval lezárt, gyárszerű területre akart benavigálni minket. Jöttek is azonnal a rendőrök és a biztonsági őrök. Igyekeztünk megmagyarázni, hogy bennünket ez a kutyü vezetett ide, mire ők elnéző mosollyal mutatták meg a pár száz méterrel arrébb lévő utat.

Az első estén a megbeszélésre és a sorsolásra került sor. Másnap reggel egy szép erdei tisztáson sorakozott fel kilenc véreb a vezetőikkel együtt. A vérebek közül csak kettő volt hannoveri. A megnyitó után a munkák kisorsolása következett, majd irány a helyszín. A környéken nyolc körzetben szerveztek társasvadászatonkat, ebből adódtak a feladatok. Gyönyörű erdőkben jártunk, bár az időjárás nem kedvezett,

mivel mind a két nap esett az eső. Érdekes volt, hogy minden vérebtest a nációja szerinti bíró bíralt, és egy sajátos pontozás alapján értékelték a munkákat. Nekünk az első nap egy stráflövéses tehén, a második nap egy süldő utánkeresése jutott, amelynek a fogát lötték ki. Ha maradtunk volna, szerintem lett volna esélyünk egy gerinctüske-lövéses is kifogni. Mindezek ellenére mindkét munkát mintegy 2 kilométer hosszan tudtuk igazolhatóan követni, ami jó teljesítmény volt, csak épp nem hozott pontot. Lengyel kollégáink igyekeztek kitenni magukat, mindenről gondoskodtak, segítőkészek voltak, ehelyütt is köszönet jár érte. Az első díj kiadására nem került sor, a másodikikat Ryszard Stoniak, a harmadikat Mariola Orzelska vihette haza, mindketten hazai versenyzők voltak. Nekünk azonban a közelgő vaddisznóhajtások előkészületei miatt időben haza kellett indulnunk. Az út visszafelé is jól telt – igaz, a GPS-t kikapcsoltuk.

Zilai János

Postabontás

A „Szerkesztői üzenetek” című rovat témája a vadászati közélet, valamint minden olyan vadászattal, vadgazdálkodással kapcsolatos felvetés és kérdés, amire az olvasók kíváncsiak. A rovat a nyilvánosság erejére támaszkodik, és ha a Magyar VADÁSZLAP olvasóinak bármilyen észrevétele van, azt igyekszünk közölni. Reméljük, nem lesz túl sok tabutémánk...

Nem a szőlő savanyú

A napokban egy „céges” próvad-vadászaton vehettem részt, mint „harmadrendű” vendég. Íme, egy új szó: „céges” vadászat. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy egy jól menő vállalkozás „szakmai nap” címén a partnereit és üzletfeleit vendégül látja egy félnapos vadászatra és az azt követő ebédre. A vendéglátómon kívül alig volt egy-két ismerős személy. Csupa vadonatúj ruhába öltözött, csillogó, új puskákkal megjelenő vendég. Szándékosan írok puskát, mert szerintem fegyver katonák kezébe való. A terület vadban gazdag és a szervezők kifogástalanul látták el a feladatukat. A vendéglátó vadásztársaság vezetői, hivatásos vadászhai, tagjai tették a dolgukat – igaz, kimérten, egy mosoly, egy jó szó nélkül. Nyilván azért, mert ritkán láttak együtt ennyi tudás és tapasztalat nélküli puskás embert. Vagy, ahogy én nevezem őket: vadászót, vadlövőt...

Az első hajtásban, elállóként, rá kellett szólnom mindkét oldali szomszédomra, hogy ha vadat akarnak látni, lőni, fejezzék be a hangos beszélgetést. (Nem is jött ránk vad.) Ebben a hajtásban én végül is lőttem egy szajkót, amire a szomszédom azért nem lőtt rá, mert hasznos énekesmadarat vélt felismerni benne. Itt a legnagyobb élményem egy tőlem 70-80 méterre keresztbe húzó erdei szalonka volt. Nem mindennapi látvány, hiszen jobbára szürkülletben láthatjuk, ezen pedig csodálatosan csillogott az erős napsugár. Lelkendezve meséltem valakinek, aki közömbös arccal megjegyezte, hogy náluk a vizek mentén, nyáron ebből a fajta madárból nagyon sok van...

A nyulakra tett 70-80 m-es távlövéseket se álltam meg szó nélkül, de azt a magabiztos választ kaptam, hogy ezzel a puskával lőtt már ilyen messziről nyulat. Ám itt csak hibáztattam vagy beszélttem... A tizórainál egy becsukott puskát tulajdonosát kellett figyelmeztetnem. A válasz az volt, hogy üres. Elegánsan hátra is nyúlt, kinyitotta – és ekkor kiesett belőle két patron...

Ezeket a vadászokat vajon ki, hol vizsgálhatta? Én bizony visszasírom azokat az időket, amikor a vadászok túlnyomó többsége még hajtóként kezdte... Bizonyos ideig tartó, számon kérhető és igazolható ismerkedési, tapasztalatszerzési gyakorlati időt ma is meg lehetne és meg is kellene követelni a vadászvizsga részeként, illetve előfeltételként. A gyenge lőtelpontmennyen is lehetne javítani a koronglövő pályákon.

Mi lesz veled magyar vadászat? A vadgazdálkodás, úgy ahogy rendben van, hiszen azt szakemberek végzik. De az úgynevezett sportvadászok elméleti, etikai és gyakorlati képzettsége sok kívánni valót hagy maga után, még akkor is, ha vannak üdítő kivételek...

Felhígul a magyar vadásztársadalom. Az idősebb generációk sok tagja vagy anyagiakkal, vagy fizikailag nem bírja már, vagy „csak” nem érzi jól magát ebben a vadászati kultúrát nélkülöző vadászatban. Szinte minden a pénzről szól. Az újságunkban olvasom, hogy már lehet kapni 137 000 Ft-ért vadászkabátot, nadrágot 93 600 Ft-ért, lézer lámpát 69 900 Ft-ért... Az éjjellátó távcsövek, - céltávcső-remek, digitális vadmegfigyelő kamerák, vadcsali kence-ficék és a „trendi” puskák áráról nem is beszélve. Lassan semmi esélye sem lesz a vadnak. Valószínű, sokan meg tudják mindent fizetni, de ettől még nem lesznek jó vadászok és nem lesznek szívvel-lelkel gyönyörködő vadászok, amikor a természet minden apró rezdülését észre vesszük, örülünk neki.

A vadászatba bele kell nőni, lehetőleg nagyon fiatalon, egy jó mentor segítségével. Igaz, később érés esetén is lehet valakiből jó vadász, de ezért sokat kell tenni.

Sajnos, a vadászok túlnyomó többsége nem olvas. Se szakirodalmat, se vadász szépirodalmat, sőt még vadászújságot sem. Írni viszont meglehetősen sokan írnak. Most olvasom egy novellában, hogy van vadászati szezon és az élő bika trófeát hord a fején...

Kedves Vadászok! Tanuljunk Széchenyitől, Kittenbergertől, Nádlertől, Maderspach Viktortól és még hosszan sorolhatnám!

Dr. Lami András

Még egyszer a vadászijásatról

(Avagy a tények makacs dolgok, de úgy tűnik, az indulatok még azoknál is makacsabbak...)

A vadászijásatról a VADÁSZLAP-ban megjelent cikkek tényeket írnak le, az azokra reagáló levelek viszont indulatokat tükröznek. Mégpedig sommásan megállapítható, hogy míg dr. Balázs István cikkei szinte felsorolászerűen tényeket tartalmaznak, addig több olvasói levél a túlfűtött indulatok megnyilvánulását tükrözi. Tény, hogy az ijászat, ezen belül pedig különösen a vadászijászat szabályozása gyakorlatilag nem létezik. Pontosabban szólva, a vonatkozó szabályok (ami csupán néhány mondat) nem tekinthetők a dolog súlyának megfelelő szabályozásnak...

A versenyszabályokat, az ijászati rendezvényekre vonatkozó szabályokat és a BTE intézményét ilyen értelemben nem tekinthetjük az ijással történő vadászat, az ijártás és -használat szabályozásának (vö. a lőfegyver tartására és használatára vonatkozó szabályok).

Félreértés ne essék: megítélésem szerint nem azért kellene ezt szabályozni, mert a lőfegyverrel vadászókra rengeteg, adott esetben túlbonyolított és értelmetlen, illetve (tisztesség ne essék szólván) blőd szabály vonatkozik, hanem az eszköz és a tevékenység fokozott veszélyessége okán.

Vegyük tudomásul: ma az emberek egy része sajnos általában fegyelmezetlen – legalábbis a személyes tapasztalataim szerint! Az olyan helyzetben, mint a vadászat, a legkisebb fegyelmezetlenség, a (nem létező) szabályok legcsekélyebb be nem tartása tragédiákat okozhat.

Magam évtizedek óta puskával és hat éve már íjjal is vadászom, versenyszerűen íjászokodom, immáron nemzetközi versenytapasztalatokkal is. Az íjászversenyeken van szerencsém találkozni rengeteg veszélyes helyzettel, amely helyzetek a fegyvelmeztlenségéből és adott esetben meg gondolatlanlanságból alakulnak ki, annak ellenére, hogy rendkívül szigorúak a szabályok, a rendezők pedig rendre mindent megtesznek a biztonság érdekében.

Az eddigiek alapján számomra az is világos, hogy elsősorban nem (csak) arról van szó, hogy ne legyen olyan vad, „melynek hátsó combjából egy letört nyílvevő állt ki”, hiszen puskával is sebezhet a vadász, hanem arról, hogy az íjhoz (bármilyenhez) „bárki, bármikor hozzájuthat” és ezzel gyakorlatilag következmények nélkül, tulajdonképpen bármit tehet. (Az idézetek a szerkesztő válaszából vannak.)

A dolog vadászeti vonatkozásait most nem taglalnám...

Száz szónak is egy a vége: véleményem szerint nem vezet sehova sem, illetve csak a helyzetet nehezíti és talán el is lehetetleníti az, amikor egy ilyen „vitában” a tényekkel szemben indulatokkal lépünk fel és elfelejtjük, hogy ugyanannak a közös töről fakadó szenvedélynek, hovatovább életformának (mármint a vadászatnak) vagyunk követői. Meg kellene találnunk – legalábbis nekünk, vadászoknak – a közös hangot, ami viszont csakis a közös érdekeken alapuló, a tényeket mérlegelő és azok alapján megnyilvánuló vélemények ütköztetése, azaz igazi, nemes viták során lehetséges.

Minden olvasó megértését és KÖZÖS gondolkodást remélve üdvözlettel:

Koltai László

(Érdekes indulatokat váltott ki olvasóinkból az íjászat jogi szabályozásáról szóló cikkünk. Egy azonban tény: amíg a fegy-

verek tartása, használata, szállítása a normálist sokszorososan meghaladó mértékben agyonszabályozott – hogy a 8 cm pengeshosszt meghaladó bugylibicska közbiztonságra veszélyes fegyverré nyilvánításáról ne is beszéljünk – addig az íj és a számszeríj bárki számára szabadon hozzáférhető sporteszköz. Talán nem kell senkit külön győzködni arról, hogy az a sporteszköz, amivel féltonnás vadat egy pár dekás nyílvevővel meg lehet ölni, az bizony fegyver – nem is akármilyen. Persze, nem az íjászat agyonszabályozása, pláne betiltása a cél, hanem minden eszköz használata esetében a törvények és rendeletek normalizálása, az ésszerű biztonsági szabályok betartásának kényszerével korlátozott használat lehetőségének elérése. A Szerkesztő)

Kongasd le!

Még soha nem ért személyes inzultus vadász mivoltom miatt. Soha nem szégyelltem a zöld ruhát, sem a fegyvert a vállamon. Nem is kérkedtem vele, egyszerűen természetes volt, nem találtam benne kivetnivalót. A közelmúltban sajnos a saját bőrömon is megtapasztaltam, milyen az, amikor a pofon „fogadó” oldalán áll az ember. Noha jól tudom, a vadászat megítélése megosztja az embereket, nem gondoltam volna, hogy egy teljesen ismeretlen ember azonnal támadásba lendül egy számára is ismeretlen ember ellen, csak azért, mert vadászik. Az eset egy havas vasárnap reggel, a hajdúszoboszlói Földgáz Vadásztársaság területén történt. Dúvadazni indultam, a frissen hullott hó és a szép reggel csábításának engedve. A területre érve kocsimat hátrahagytam és cserkelni indultam. Csendben ballagtam egy dűlőúton, vállamon .222-es, billenő csövű puskámmal. Egy akácfiatalos mellett ácsorgó őzeket távcsöveztem, amikor három futó alak tűnt fel, előttük egy fekete kutya

szaladt. Az őzek elugrottak, én tovább indultam. Mivel szembe jöttek, találkozunk kellett. A kutya jóval előttük futva, elsőnek érkezett hozzám. Barátságos volt, megsimogattam. Ekkor ért a döbbenet, mert a három ember közül az egyik kiabálni kezdett: - Kongasd le! Kongasd le!!! Miért nem kongatod le?! Zavarodottan álltam, nem értettem mi a baja. Ahogy hozzám értem, én köszöntem, de ő köszönés helyett így folytatta: - Íjjal gyere b..meg! Az a fair! Közben kocogtak tovább, így a többi már nem hallottam. Megdöbbenően álltam, vajon mit csinálhattam, amivel okot adtam erre?! Nem is ismer, nem is láttam soha, nem bántottam sem őket, sem a kutyát! Szó nélkül tovább indultam. Elmúlt a jó hangulatom, elmúlt a szép téli varázs. Mérheterlen az emberi ostobaság.

„Kongasd le!” Csak ez ismétlődött bennem. Talán őt kellett volna lekongatni? Ilyen nagy bűn vadásznak lenni? Bűn az örökségünk, amit Hunor és Magor hagyott ránk? Mi lett volna, ha éppen egy őzet zsigerelek? Talán meg is vernek! Mit is lehetne erre mondani? Biztosan valami véres kezű gyilkosnak néztem ki. Keserűen visszasétáltam a kocsimhoz, kivettem belőle egy fél zsák tört szemet és a közeli etető alá borítottam.

Bérczesi Márton

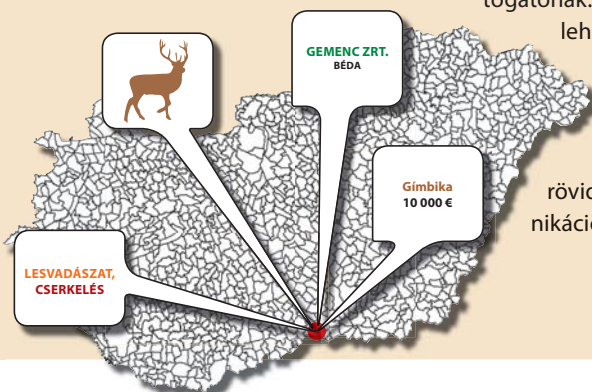
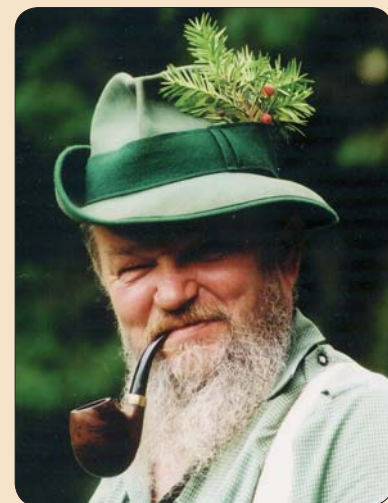
(Feltételezhető, hogy a kulturált kapcsolatteremtéssel nem vádolható „sportoló” a lekongatás alatt a kutya lelövését érthette, bár egy kutyát megsimogató vadászt normális ember nem provokál annak megölésére. Ez az eset is bizonyítja, hogy az esztelen gyűlölködéshez nem kell kiváltó magatartás, mert rosszindulatú, műveletlen, buta ember mindig volt és mindig is lesz. Ez azonban nem lehet akadálya annak, hogy büszkén vállaljuk tisztességes vadász-mivoltunkat – s „lekongatni” sem kell az ilyeneket, elég túllépni rajtuk és szemléletükön. A Szerkesztő)

Mivel idén is én vagyok a VADÁSZLAP „arca”, annyi előnyöm van Önökkel szemben, hogy tesztelhettem a www.vadaszlap-online.eu honlapot, azaz az internetes – négy nyelvű és napi frissítésű – információs magazint. Alakul, de még dolgoznak rajta. Különösen tetszik az „okos térkép”, amely – a feltöltés után – minden hazai vadászatra jogosult területét, adatait, szolgáltatásait bemutatja a látogatóknak. Névre, vadfajra, vadászati módra és tarifára

lehet majd benne keresgélni. Az okos térkép első bemutatója Veszprémben megtörtént és – ezen nem csodálkozom – nagyon pozitív volt a fogadtatása.

Nekem úgy tűnik, hogy az online magazin rövidesen tényleg „berobban” a vadászok kommunikációjába.

Zilai János
Gemenc Zrt.
bédai fővadász

Álcaruha
(kabát-nadrág)

Pinewood 25 620 Ft

vadaszat-szabadido.hu

Digitális vadmegfigyelő kamera

59 900 Ft

Elem és SD kártya
nélkül értendő

ORIZO

Vajolet bakancs

Tavalyi áron:
23 500 Ft

Canicom 200
kutyaidomító
nyakörv

52 080 Ft

CANICOM
200

NUM'AXES
Nature & Technologies

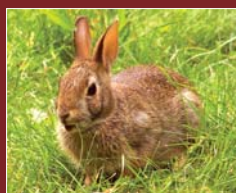
Magyarországi forgalmazó:
Silver Kiss Kft.

7557 Somogytarnóca,
Károlyi Mihály u. 12.

Tel./fax: +36-82/461-693
+36-30/947-1265

AKCIÓ

Továbbtenyésztésre alkalmas,
immunizált üregi nyulak
kedvezményes áron
megrendelhetők.

Üregi nyúl vadászati lehetőség,
görényes ugrasztással:

06-30/855-1828

DIANA SIÓFOK
VADÁSZBOLT

Blaser ruházat

Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352

e-mail: diana1@internet.hu

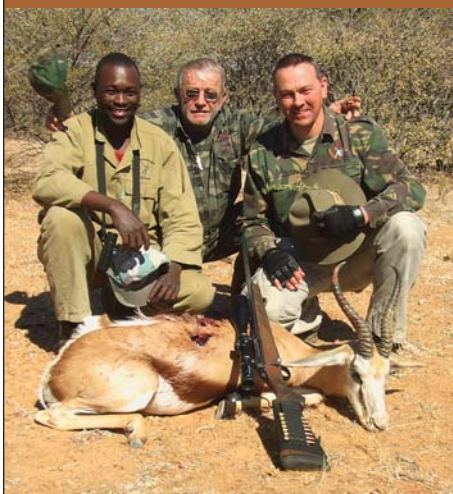
8600 Siófok, Szent László u. 39.

ZEISS

Blaser
márkakereskedés

OSHINGULU HUNTING SAFARIS CC. NAMIBIA

ÉRTESÍTEM RÉGI
ÉS ÚJ VADÁSZVENDÉGEIMET,
HOGY 2011. FEBRUÁR 12.
ÉS 2011. FEBRUÁR 25. KÖZÖTT
LESZEK MAGYARORSZÁGON.
(BUDAPEST, BAJA, KAPOSVÁR)
IDŐPONT EGYEZTETÉS TELEFONON:
+36-30/369-3680
BANK JÓZSEF
PROFESSIONAL HUNTER

Molnár Vadászati Kft.

Afrikai vadászatok:

Dél-Afrika:

a fantasztikus régi területek mellé
kiemelkedő minőségű
új területekkel bővültünk.

Namibia, Botswana, Tanzánia, Zimbabwe

Európai vadászatok:

Spanyol ibex vadászatok
a 2010 évben 100% sikerrel!

Ausztria, Szlovákia, Lengyelország,
Szerbia, Finnország

Ázsiai vadászatok:

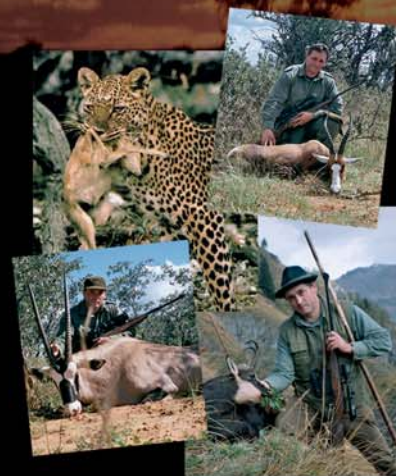
Oroszországi fajdvadászatok
már 6 éve 100% sikerrel!

Szibériai bak, medve,
Európai és óriásjávor

Kanadai medve,
és kombinált vadászatok

Ausztrália és Új-Zéland
kísért vadászat 2011-ben!

Grönlandi kutyaszánós pézsmatulok
vadászatok

Elérhetőségünk:

tivadar.gabor@molnarjagd.hu

bea.molnar@molnarjagd.hu

Telefon: +36-30/995-0239

www.molnarjagd.hu

Iroda: +36-85/560-128 fax: +36-85/560-129

Vadászatról, vadgazdálkodásról szóló cikkek szemléje

Határon innen és túl

Megváltó?!

Semjén Zsolt, a KDNP elnöke a vadászat méltóságának helyreállítása és a vadászokat érő méltánytalanságok megszüntetése érdekében jogszabály módosításokat javasol. A kormányfő helyettese – akit nemrég választottak meg az Országos Magyar Vadászati Védegylet elnökének – a méltánytalanságok közé sorolta a fegyvertörvény abszurditását.

Semjén szerint „túl kell lépni” a régi beidegződéseken, hiszen statisztikai tény, hogy vadász-fegyverrel nem követnek el bűncselekményeket”

Az OMVV elnöke elmondta: megállapodott Pintér Sándor belügyminiszterrel arról, hogy az év elején szakértői tárgyalásokat kezdeményeznek ez ügyben.

Forrás: MTI, 2011. 01. 06.

Fegyver- arsenál

II. világháborús fegyverarsenál találtak azoknál az orvvadászoknál, akiket január 6-án fogott el a Nógrád megyei rendőrség. Az öttagú banda világháborús helyszíneken, fémdetektorokkal kutatta fel és találta meg a fegyvereket, majd ezeket vadászati célra megjavították. A rendőrség a házkutatás során éles lőszerket, gránátokat és rakétatölteteket is talált.

**Forrás: Tv2, Tények
2011. 01. 06.**

1141 faj a kihalás szélén

Minden negyedik emlősfaj a kihalás szélén áll – olvasható a Nemzetközi Természetvédelmi Unió Vörös Listájában. A veszélyeztetett fajokat tartalmazó össze-

sítésből kiderül, hogy a világon élő 5487 emlősfajból legalább 1141 a kihalás szélén áll. 76 már el is tűnt az 1500-as évek óta. Ám az eredményekből az is kitűnik, hogy megfelelő védelmi munkával a kihalás szélén álló állatfajokat meg lehet menteni, ugyanis a veszélyeztetett emlősfajok 5 százalékánál jelentős javulást értek el a megmentésükre indított programokkal.

**Forrás: www.greenfo.hu,
2010. 12. 26.**

Bíróságon a VIP vadorzók

A vád: „csoporthoz, előre megfontolt szándékból elkövetett, nagy kárt okozó orvvadászat nem vadászható vadfajra, légi jármű igénybevételeivel.” Az orosz BTK e cikkelye alapján idén folytatódik a 2009 augusztusa óta tartó büntető eljárás az egykori altáji kormányfő-helyettes, egy üzletember és egy moszkvai főiskola igazgatóhelyettese ellen, miután helikopterről argali vadjuhokra vadásztak.

**Forrás: newsru.com,
2010. december 29.**

Rend a lelke mindennek

Az elmúlt év novemberében egy Saar-vidéki állami erdőben rendezett „erdővédelmi” vadászatot a szervezők gondoltak a szabadon véleményt nyilvánító vadászatellenzőkre és a standokon kívül számukra is külön állóhelyet jelöltek ki. Sajnos azonban a mostoha időjárás megakadályozta a tiltakozók személyes megjelenését, és arról sem a szó a „fáma”, hogy netán a vadászatot követő vacsorán is részt vettek volna.

**Forrás: Unsere Jagd,
2011. januári szám**

Tigristámadás a Távolszelesten

Szibériai tigris támadt egy vadászra Oroszország távoli-keleti részén, a Primorszki területen, decemberben. A férfi – csodával határos módon – kéz- és lábsérülésekkel megúszta a támadást. A fiatal vadász két kutyájával hazafelé tartott a vadászatról, amikor a tigris a bokrokból ráugrott. A férfi kórházba került ugyan, de sérülései nem veszélyesek. A körülményeket a veszélyeztetett fajokat védő orosz állami szervezet, a Tigr Különleges Szolgálat vizsgálja.

**Forrás: ihunter.ru,
2010. december 22.**

A mókus nem vad

Egy autós az országúton egy „nyúlmeéretű” fenevaddal ütközött, majd azt követően az árokban kötött ki. Személyi sérülés nem történt, de az autóban 7000 eurós kár keletkezett. A helyszínen talált szőrszálak vizsgálata kiderítette, hogy a „szörnyeteg” egy mókus volt. A károk megtérítését a casco biztosítás nem vállalta, így az autós kénytelen volt igazát bíróság előtt keresni. A bíróság azzal az indoklással utasította el a kárigényt, hogy a mókus nem vad, mivel nem tartozik a német vadászati törvény hatálya alá.

Nem várt támogatás

A bajor környezetvédelmi miniszter végső lehetőséget javasolva vadászati engedélyt adott a hódokra. Véleménye szerint célszerűbb egy szabályozott vadászat, mint a kártérítési kérelmek végtelen sora. Bajorországban évente 250 ezer eurós keret áll a hódok okozta károk enyhítésére.

Forrás: Jäger, 2011. január

Az év madara a széncinege. A faj nem veszélyeztetett, nem csökken az állománya; alkalmazkodóképes, mesterséges odúkkal jól telepíthető. Szükségünk van egy olyan pozitív példára, ami igazolja, hogy mindannyian tehetünk az élőhelyrombolás, a fajok eltűnése ellen – olvasható a Magyar Madártani Egyesület honlapján.

V. évfolyam, 1. szám

Az Egyesült Nemzetek Szervezete a tavalyi év után (2010 a Biodiverzitás Nemzetközi Éve) most az erdők fontosságát, azok fenntartható kezelését és megőrzését szeretné kiemelni a nemzetközi évvel. Az erdők létfontosságú területek az emberiség és az élővilág számára: bolygónk felszínét 31 százalékban erdőségek borítják, itt él a szárazföldi fajok 80 százaléka és közel 1,6 milliárd ember függ közvetlenül ezektől a területektől.

V. évfolyam, 1. szám

Befejeződött és eredményesnek bizonyult a tűzifagyújtó közmunkaprogram a NYÍRERDŐ Nyírségi Erdészeti Zrt.-nél. Az erdőgazdaság négy egységénél dolgoztak a hátrányos helyzetű munkanélküliek. A térségben 17 komoly munkanélkülséggel küzdő településre jutott a tüzelőanyagból. A foglalkoztatást az állam finanszírozta, a programhoz kötődő tevékenységet az erdőgazdaság önköltségi áron végezte, így átmeneti időre munkahelyeket teremtett és szociális bajokat is orvosolt.

V. évfolyam, 1. szám

November 17-én a kormány sürgősségi rendelettel módosította a román vadászati és vadvédelmi törvényt. Május 15-től az új törvény értelmében tilos lesz a siketfajd vadászata és a hazai vadászati idény időintervalluma az európai vadászati idényhez igazul. Az új törvény egyik legfontosabb módosítása a vadállomány kezelésével kapcsolatos eddigi monopólium helyzet megtörése.

V. évfolyam, 3. szám

Csipkerózsika

Dúcz László

Amiről szó lesz, az nem a mese, vagy csupán a mese, hanem a balett. Mi köze ennek a vadászathoz? Azt hittem, semmi. De mint anynyiszor, megint tévedtem, mert egy vadászaton minden megeshet. Sőt, még annál is több!

Dúcz, jössz vadászni? – nézett a szemembe várakozóan az egyik barátom azok közül, akik még hívnak vadászni. A kérdés felesleges volt.

Megyek hát. Mikor indulunk?

Holnapután, délután kettőkor. Este már fenn ülünk a lesen, melegen öltöz!

A felszólítás felesleges volt. A hó már jó két hónapja tartott a még nappal is kemény mínuszok miatt, én meg fázós vagyok, ezért ilyenkor felveszem a sötétkék WC ajtót is. Aztán mégis fázom... Nézttem sok meleg holmit, s megállapítottam magamban, ezt a mennyiséget csak a helyszínen vehetem fel, mert odáig az autóban megüt a guta a melegtől.

- Úri emberként öltözöm! – döntöttem, s pantallót, félcipőt, utcai kabátot kanyarítottam magamra. A többi gúnyját a csomagtartóba gyömöszöltem.

- Te is hoztad a ruhásszekrényt? – vigyorodott el a társam, amikor átpakoltam a terepjáróba. – Még jó, hogy csak ketten megyünk. Így elférünk...

Az autó engedelmesen gördült a tömegbe a sózott, latyakos úton nyüzsgő többi autó közé. A nagy forgalom miatt elég soká értünk a városon kívülre.

- Hová megy ez a sok marha?! – idéztem apósomat, aki a zsúfolt út láttán gyakran teszi fel ezt a költői kérdést, miközben ő is ott ül a volán mögött. – Mert mi vadászni, ami fontos, és halaszthatatlan. De a többiek? – bosszankodtam a szinte örökké pirosan világító forgalomirányító lámpák előtt várakozva.

- Ha ugyan időben odaérünk! – festette társam fal híján az ólom-szürke felhőkre az ördögöt, akkor még nem is sejtve a csalóka jövőt.

A kilométereket lassan falták az új terepgumik, melyeket barátom nem győzött dicsérni, csak akkor krákokogott kissé, amikor az áruk felől érdeklődtem. Mondott is valami cifrát és elmarasztalót a kapitalistákra, mert semmi tekintettel sincsenek a csóró magyar vadászokra.

- De mi legalább vadászunk! – vigasztalta magát jókedvre derülve, ám a jókedv hamar elfogyott. A sor – mely előttünk kigyózott – egyre lassult, majd végleg megállt.

- Odaérünk? Ha így megy, itt fog ránk sötétedni! – aggodalmaszkodtam, s minden okom megvolt rá.

- Te, miért ülünk mi terepjáróban?! – csapott a homlokára – Még a végén tényleg itt sötétedik ránk! – de ő is tévedett. A sötét nem ott ért minket...

Hirtelen gondolattal és mozdulattal lekanyarodott az útról a hóborította vetésre, és boldog mosollyal hagytuk magunk mögött a hosszú autókígyót. A torlódás után vissza a műútra... azaz... a boldogan örvendező vezető az árok előtt bekapcsolta a felezőt, az meg annyit mondott, hogy „Nyekk!“. Így, két kával – és nem mentünk sehová. A motor üresben pörgött, az autó az árokparton gondolkodott, mint aki ugrana, csak a távolságot mérlegeli.

- Kidobta a sebességet, váltás újra! – szóltam bele a vezetésbe meggondolatlanul. Megrovó pillantással megsúztam. Újabb kapcsolás, majd a váltókar rángatása, sűrű káromkodás közepette.

Azt hiszem, a barátom nem fog a mennyországba kerülni. Oda az ilyen csúnya beszédűeket nem engedik be. De mit is keresne ott nélkülem? Néhány perc kattogás, rángatás, dühöngés után – a kattogás az autóból jött – gyöngyözni kezdett a homloka.

- Te, minek hoztál annyi ruhát, már most szakad a víz rólad?!

Elsötétült képpel fordult felém, mély lélegzetet vett, majd leeresztett. Nem mondta ki amit gondolt, aztán meg közbeszóltam – Oda nem megyek, ne is küldj!

- Jó. De most mi legyen?

- Tedd üresbe, felejtse el a felezőt, normál helyzetben talán megy. Grimasz, vállvonogatás, majd újabb kattogás, amely szintén nem a csüggedő gépkocsivezetőből jött, s az autó elindult hátrafelé, a sima havas, fagyott vetésen.

- Na, megy ez! – vidultunk fel, de korai volt az öröm, mert hamar kiderült: nincs felező és „elveszett” az első fokozat is. A maradék arra elég, hogy hazamenjünk. Arra viszont nem volt tömeg az úton. Minden rosszban van valami jó!

Hosszas tűnődés és homlokráncolás után megszólalt.

- Szereted a balettet?

A téma kissé váratlanul érintett, de miért kellene mindig a vadászatról, vagy a nőkről beszélni?

- Hát... vadászni jobban szeretek. – nyögtem ki pirulva. Hazudhattam volna, de minek? Még a végén megnézet velem valami klaszszikust. Az meg nem biztos, hogy jó az amúgy is rakoncátlankodó vérfenomásonak; jobb, ha megmaradok az eddigieknél: „Nem írok, nem olvasok, én magyar vadász vagyok!”

- Nem baj. Színházba megyünk, amúgy is pantallóban vagy – vigyorgott a képeembe, oldalról, sandán.

- Melyikbe?

- Az Erkelbe. A Csipkerózsikát adják.

- A Piroska és a farkasban legalább vadász is van.

- Abból nem írtak balettet.

Ez igaz. De hol itt az összefüggés? Nem értettem, viszont nem kell nekem mindent érteni. Rosszmájú barátaim szerint amúgy is nehéz

a felfogásom. Majd kiderül, mit akar a haver... biztosan ugrat... akkor meg jobb, ha nem szólok. Az autó amúgy is az Erkel színház elé kanyarodott.

- Egy óra múlva kezdődik. – huppant vissza az ülésre, a pénztárnál történt érdeklődés után. – Megyünk a lakására.

- Kinek?

- Ja, nem mondtam, a másik barátom azért nem jött, mert a gyerekének szülinapja van, s ide kellett jönnie a Csipkerózsikára.

- És?

- A terepáróját nem viszi be az előadásra. Elkérjük tőle. Megyünk a lakására.

Na végre, értem, nem nekem kell beülni... pedig a balett is szép, csak más mint a vadászat.

A csengetésre egy idős néni nyitott ajtót. Az édesanyja.

- Már elmentek a színházba! – mosolygott ránk. – Csak nincs valami baj?

Elmondtuk. Azonnal vette a kabátját, és jött velünk. – Hátha mégsem marad a lánnyal. Ott álltunk az előtérben, amíg a két autótulajdonos egymásnak magyarázott. Az egyiknek az volt a baja, hogy elromlott, a másiknak meg az, hátha elromlik... Vadászni szívesebben jött volna, de a lánya csak egyszer ünnepli a tizedik születésnapját. Különben is a felesége szeme vészjóslóan villogott... bár nem rám, de mégis kényelmetlenül éreztem magam. Kissé félrehúzódva, némán álltunk a mamával. Igyekeztem közömbös képet vágni, s a tömeget bámultam. Az ajtón berobogott egy gyereksereg, valamelyik iskolából. A tanárnőjük meg rám köszönt.

- Szia Laci! – tekintetével végigmért, majd a mellettem álló néniire nézett, s vidáman rikoltotta: - Lebuktál!

- Le. Szervusz! – köszöntem vissza a feleségem kolléganőjének, majd sorban a fél tanári karnak. Mindannyian jól megnéztek maguknak, és nagy feltűnéssel visszaköszöntek, látszott az arcukon, jó téma lesz a kolléganő férje a színház előtérben egy idegen nővel. Fehér hajú, kicsit bizony idősebb nálam, de téma. Szaftos ügy! A nebulók és tanerők elvonultak, s mi ketten maradtunk a barátom barátjának édesanyjával, aki szigorú tekintettel nézett rám.

- Megkérdezhetem ki volt ez a kedves hölgy?

– és a kedves szót erőteljesen megnyomta.

- A feleségem munkatársa. Tanárnő. Hozta a gyerekeket színházba.

- Ja, persze, maguk most vadásznak, itt az Erkel színház előcsarnokában...! – és kicsit sajnálkozva nézett rám. – Mit fog otthon mondani?

Egy pillanatra elméláztam és elképzeltem az asszonyt, amint a kedves kolléganők arról akarják meggyőzni, hogy egy idősödő nénival a Csipkerózsika balett változatát akartam megnézni – vadászat helyett! Ezt inkább én mesélem el neki... a nőknek ezt úgysem fogja elhinni.

- Azt hiszem az igazat. Én is kíváncsi vagyok, hogyan fogadja a hírt.

- Bátor ember – mosolygott rám.

Az autócseré megtörtént, átpakoltunk, s máris száguldottunk tovább vadászni. Igaz, a délután s az este már elúszott. A késés miatt már telefonálni sem tudtunk, mert a hegyek között álló vadászháznál nincs térerő. Sebaj, majd észreveszik, hogy később érkezünk! Emlékeim között felderengett egykori hivatásos vadászati időszakom, amikor megterített asztallal vártuk a vendégeket, de nem jöttek...

- A gondnokasszony még nem ismer, de máris utál – jegyeztem meg, a vezetésre figyelő vadásztársamnak.

- Miért aggódsz, nem először fordul elő ilyen, eleinte valóban nyugós volt, de már megszokta. A szobában cserépkályha van, be lesz fűtve, vacsorát meg nem rendeltem. Nyugi!

Igaza lett, de ágynemű sem volt... azt kifelejtette... Szóval aludtam már jobban is. A vetett ágy az más. Na de mi vadászok vagyunk, nem aludni mentünk, az egy szőke kislány, a Csipkerózsika feladata. Mi vadászunk. Azaz, az élet nem olyan egyszerű, hát még a modern technikával kiegészített vadászat.

Hajnalban egy rigó kísérletezett a saját nászindulójával, de néhány trillánál többre nem futotta. Azt hiszem, a hideg belefojtotta a dalt. Öröm volt felkelni. A kényelmetlen alvás és a közelgő vadászat reménye könnyen emelt ki az ágyból. A sötétben nem figyeltünk a gumikra, amik bitumenen igen jól szolgáltak, de ott az erdőn másra van szükség. Az út már jól kijárt volt, s „Járt utat járatlanért el ne hagyj!” – mondja a közmondás. Mi ezt be is tartottuk, pedig de szeretünk volna másfelé menni! Ám a mély keréknyomok és a magas bakhát nem engedett. Húztuk, vontuk, toltuk – ketten – azt a dög nagy autót, a négyezer kétszáz köbcenti meg itta az üzemanyagot. Mit törődik az a benzinárakkal?

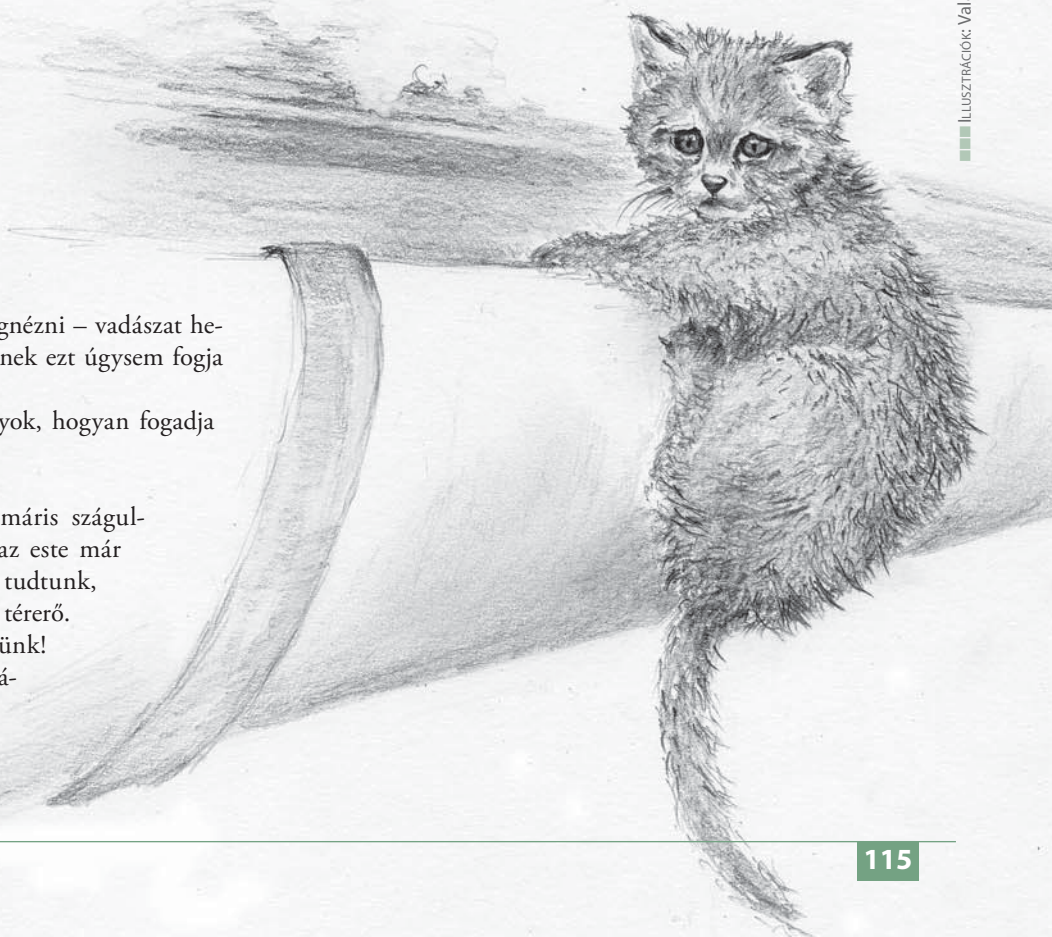
Eszembe jutott az öreg meg a fiatal kandúr esete, el is mondtam autótologatás közben. Vendéglátó barátom ismerte e szakállas viccet, ezért úgy délelőtt tizenegy tájban, izzadó homlokát törölgetve megszólalt:

- Te Laci, eleget vadásztunk, menjünk, hívjunk egy traktort, aztán autózzunk haza ezzel a döggel, ha eljutunk egy benzinkútig!

- Hát, a Csipkerózsikán nem szenvedtünk volna ennyit!

- Mi több, már a magyarázkodáson is túl lennél...

A „vadászatot” egyedül az asszony élvezte; amikor elmeséltem neki, a könnye folyt, pedig nem síratott minket. ♡

Elbúcsúztattuk az óévet, köszöntöttük az újat. Ahogy ilyenkor rendszeren, a zsíros lakomák, borok, pálinkák nemcsak a testet, de a lelket is meggyötrik. A hajnalig tartó mulatozás, a rendetlen alvás – magyarul a másnaposság –, kiváltképp a zsörtölődő asszony nép arra sarkallja az emberfiát, hogy a konyhától távol találjon magának elfoglaltságot. De mit?

Így január első napján odakinn hideg van. A pince, ahol fel lehetne melegedni, a hordók látványa miatt most éppen nem kívánatos. A szomszéd meg hajnalra annyira megbetegedett, hogy inkább orvosra szorulna, mint látogatóra. Ebben a lehetetlen állapotban szólalt meg a telefon. Józsi hívott.

Azzal a nagyszerű mentőötlettel állt elő, hogy menjünk ki vadászni.

Öltözetesen, menetkészen nézegettem az előszobai órát, majd mikor egészre billent a nagymutatója, óvatosan tettem be a bejárati ajtót. Kívülről. Józsi nagyon pontos. Már várt. A következő percben felszabadulva kanyarodtunk ki az utcából, kívántunk egymásnak boldog újévet. A rövid tanakodás után megszületett döntés beíró-könyvbe rögzített adminisztrációját követően már a hóval borított kaptatón autóztunk fel a vadföldön keresztül, az erdőn át. Az öreg erdő és a fiatal fenyves találkozásánál álltunk meg. Kipakoltam a holmimat. Vadászszokás szerint egy-egy kalappal kívántunk egymásnak, majd mielőtt indított volna, Józsi még kiszólt az ablakon:

- Ott baloldalt, azt a galagonyás-kökényes kiszögellést tart-sad keményen bátyám, ott van a legjobb disznóváltó.

Oszt' ráérünk az idővel, tartsunk csak ki alaposan!

- Elindul, én meg állok a magasles mellett a hóban, hosszan nézek utána. Rendes gyerekek, jó és szenvedélyes vadász. Nem környékbeli, ez a szaván érződik.

Nem ismerem régóta, de megbízható, főleg pontos.

Nálam ez érték.

Egy tölgy életútja

Mengyán Ferenc

Kicsi volt és gyenge akár többi társa.
De kemény gyökere jövőjét formálta.
Teltek múltak évek, s magoncból legény lett.
Amit Ő láthatott csak a képzeletben élhet.

Kapott vihart erről, forgószelel jött arról.
Talpon maradt mindig mikor vihar tombolt.
Kihulltak társai. Nem voltak erősek?
Eddig tartott éltük, s nincsen már jövőjük.

Derékba tört törzsük, lehullott levelük,
és egy idő után elkorhadt gyökerük.
De Ő talpon maradt, több mint évszázada.
Biztatja a jövő, nem adja fel soha.

Famatuzsálem lett, rajta századok nyoma.
Megedzett törzsét, több ember sem éri át soha.
Szeretne még élni, koronája zöld.
Hullatja magvait, tele van vele a föld.

Körötte gyermekei, nagytól a kicsiig.
Örülhet az Öreg, hiszen mind rá hasonlít.
Egy-két korhadat ága, melyen harkály kopog
Sírhatja a múltat, s jelzi az öregnek: az idő elballagott.

Tervei még vannak, bárhogy telnek is a napok.
Késő Őszi estre, vár mindig egy új lélegző virradatot.
Ő egy nagy főbérlő, tudják az állatok.
Tisztelik is érte, s emelnek kalapot.

Mókus, ki odvában vígan áttelelt.
Újszülött Őzgida, ki árnyában nyugalomra lelt.
Ezer apró madár, kinek Ő a vára.
Biz amellet az éléskamrája.

Szereti az egér, makktermésből megél.
Éjjelente bagoly, lombja közt jól megfér.
Ezer apró hangya várat épít benne.
Minden apró fakusz igaz örömére.

Távolban motor bög, oly goromba hangja.
Sok-sok sorstársának megreteg a hangja.
Minden állat rémült, félti az öreget.
Ki fog majd a bajban neki adni kezét.

Tudja ezt a mi fánk, ezért nem is remeg.
Ha lejárt az idő másképp ad meleget.
Piciny gyermekeknek, öreg anyókáknak.
Lángoló testétől biztos, hogy nem fáznak.

A magaslesen aztán szétpakolom a készségeimet. A puskát megtöltöm, távcső jobb kézről, lámpa balról kerül az ülésdeszkára. Rágyújtok. Még egyszer ellenőrzöm a széljárást, miattam kezdődhet az előadás.

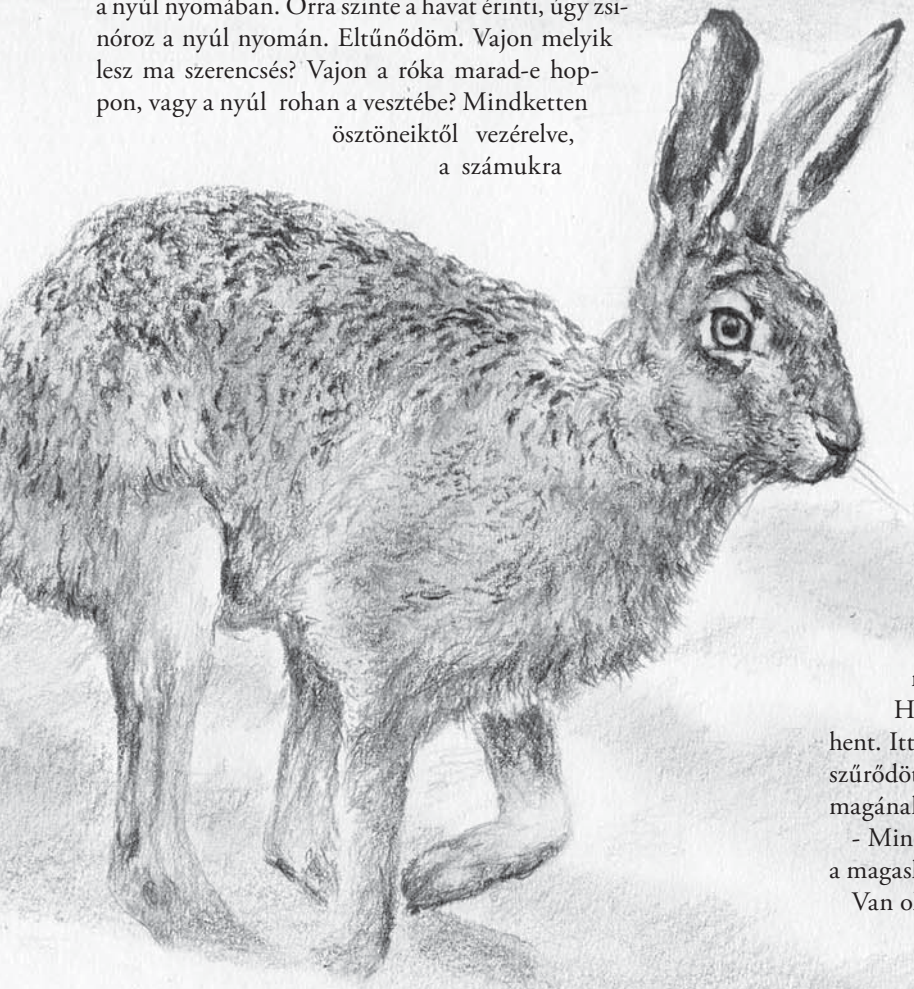
Tetszik ez a hely, tulajdonképpen egy hármás útkereszteződés. Balkéz felől több nyiladék van a fenyvesbe vágva, szemközt velem vagy harminc méter széles kitöretett rész, jobbra egy erdei út a fiatal fenyves és a szálerő közt. Jóleső csend van. Lassan kezd alkonyodni, a bokrokat, a szélső fákat már alig tudom megkülönböztetni.

A fenyves nyiladékainak egyikén sötét jelenik meg, távcsővemben a folt özzé alakul át, majd követi még egy. Kitaposott csapáson haladnak, széllal szemben. A következő nyiladékon már távcsővel várom őket, erre kell, hogy vigyen az útjuk. Meg is érkeznek, és hangtalanul, komótosan lépkedve tűnnek el kanyargó váltójukon.

Nézegetek, hallgatózok. Távolról furcsa hangok ütnek meg a fületem. Leghangosabb egy öblös férfihang, halkabb szavú kísérelője is akad. De hiszen ez nótaszó! Hol erősödik, hol elhalkul. Amikor szünetel a nóta, csak harmonikaszó hallatszik. Úgy tűnik, a hegyben folytatják a szilvesztert. Most meg rikkantás, hangos kacarászás hangja az erősebb. Eszerint asszonyfán is elkél a bor. Ki lehet ez a jókedvű társaság? Nem vagyok itt ismerős, hiába is találhatnék.

Szopora, de finom ropogásra leszek figyelmes. Erőltetem ugyan a szemem, de semmit sem látok, hiszen teljesen besötétedett, csak a havas, üres részek szürkülnek az erdőszélekhez képest. Kapom a távcsövet, próbálom befogni vele a ropogás irányát, valóban egy fekete folt közeledik sebesen. Egy nyúl. A jobb oldali kerékcspában trappol az istenadta, a szíronyos hó serceg a talpa alatt. Már túl is haladt a magaslesen. Mielőtt visszatenném az ülőkémre a távcsövet, még egy pillantást vetek arra, ahonnan a nyúl jött. Ismét valami sötét, mozgó alak közeledik. Egy róka kocog a nyúl nyomában. Orra szinte a havat érinti, úgy zsinóroz a nyúl nyomán. Eltűnődöm. Vajon melyik lesz ma szerencsés? Vajon a róka marad-e hoppon, vagy a nyúl rohan a vesztébe? Mindketten

ösztöneiktől vezérelve,
a számukra

biztonságosnak, vagy éppen eredményesnek vélt utat járják, amely lehet közös is, s ami sorsukat meghatározza.

Valamikor számomra is jelöltek ki utakat, nekem is volt választásom, hogy melyiket járjam végig, melyikről forduljak vissza. Amelyiken legszívesebben jártam, az nem volt mindig könnyű, de bizvást állíthatom, hogy szép volt és egyenes. Voltak rajta kaptatók, voltak lejtők és voltak kereszteződések, választási lehetőségekkel.

Hogyne lett volna szép, amikor réteken, mezőkön, fenyveseken, bükkösökön keresztül vezetett. El is jutottam rajta jó messze, míg nem elkezdett posványosodni, alig győztem kerülgetni a kátyúkat, majd egy lelakatolt sorompónál találtam magam. Tehát nincs tovább...

Úgy döntöttem, nem fordulok vissza. Lekényszerültem a megszokott útról, addig-addig tévelyegtem, amíg egy szűkebb, de kifogástalanul gondozott utacskára nem leltem. Ez az út is dombokon, völgyeken, erdőkön, berkesen át vezetett. Segítséggel ugyan, de elindultam rajta.

Elmélkedésemben hirtelen világosság zavar meg. Fénycsóva ötlék elő az erdőből, széleset fordulva pásztázza végig az apró fenyvest, majd velem szemközt bólogatva közelít.

- Ez a Józsi autója, de miért jön ilyen korán?

Eddig jutok gondolatomban, mikor a galagonyás-kökényes erdőszélből öt jókora disznó robban bele a fénykévébe, hogy azon lendülettel a jobb oldali apró fenyőben el is tűnjön.

- A hétszentségit! - mormolom a szitkot összeszorított fogam között.

Az autó megáll a les mellett, összeszedem a holmimat, és bosszúsan ereszkedem alá a létrán.

- Láttad a disznókat? - kérdi Józsi, a világ legártatlanabb pofájával. Bepakolok a hátsó ülésre, majd bekászálódok mellé. Elindulunk. Forr bennem a méreg, de hallgatok. Ő sem szól semmit, lassan haladunk át az erdőn, át a vadföldön, le a kaptatón, le az aszfaltos útig. A faluban megáll, majd bűnbánóan megszólal.

- Hát bátyám! Nem sokáig ültem a lesen, amikor meghallottam a hegyről a harmonikát, a nótázást. Kis idő múltán már nem volt maradásom. Átboráztam a patakon, oszt' föl a domboldalba, ahol már odalátni a pincékhez, onnan már ki tudtam venni, melyikben van világosság. Sőt azt is megláttam, hogy két autó áll a pince mellett. Tehát a komám nem egyedül mulat. A menyecskék kacagása meg teljesen megbolondított. Hát én úgy határoztam, hogy menten indulok. Azokat a disznókat meg ne bánd', hogy elmentek, úgyis a Lucifer teremtette oda a bosszantásunkra őket.

Erre már semmit sem tudtam válaszolni. Nézett rám olyan hamiskásan, talán azt várta, hogy zsörtölődök vele. Elnevettem magam. Indított és hamarosan a girbe-gurba hegyi út vezette az autót. A havas, jeges úton meg-megfarolt a kanyarokban, szinte jelezve, hogy nem az egyenes utat járjuk.

Hamarosan elérjük a pincét, mellette valóban két autó pihent. Itt már tisztán hallatszott a nótaszó, s az ablakból sárgás fény szűrődött ki. Józsi megnyitotta az ajtót, de nem szállt ki, csak úgy magának morogta, de azért jól hallhatóan:

- Mindenki tudja, aki ért hozzá, hogy nem mindenik vadat lehet a magaslestről meglőni.

Van olyan, amelyikre rá kell cserkenni... ♡

Hubertus Kereszt gyémánt fokozata

Maczik Mihály Békés megyei Vadászszövetség
dr. Balázs István VKE

Hubertus Kereszt arany fokozata

Anga Tibor Tiszanánai Vt.
Balla Tibor Burjas Környéki Gazdák Ftk.
Bán György Észak-mo-i Vadászszövetség
Bártorfi József Mezőcsokonyai Rákóczi Vt.
dr. Bazsó Péter Észak-mo-i Vadászszövetség
Blaumann Ödön VKE
dr. Bodnár István OMVK Baranya megye
Bodnár Mihály Észak-mo-i Vadászszövetség
Botka István Móra Ferenc Vt.
Brunner János Gyótai Vt.
id. Buga Imre Körösladányi VE
Burkhard Karl August Oppermann Hód Vt.
Chikán István Kőbérc Vt.
Christian Oswald OMVK Baranya megye
Czindricz Károly OMVK Baranya megye
Czorn Ervinné Karasica Völgye Vt.
Csizmadia Gábor Kab-hegy 2004 Nonprofit Kft.
Csizmadia Sándor Észak-mo-i Vadászszövetség
Csontos Csaba Gerje Menti Vt.
Csőnge Károly OMVK Baranya megye
Dankó Béla Kondorosi Gazdák Vt.
Demeter Zsolt Ménes-patak Ftk.
Dobos Ferenc Bakonymenti Vt.
Dúl Attila Észak-mo-i Vadászszövetség
Duro Decak OMVK Baranya megye
Ekmann Ernő Szép Zala Vt.
Éles József Hajdúnánási Természetbarát Vt.
Fábián Máté Ménes-patak Ftk.
Farkas Elemér Marcal-Bitvaközi Vt.
Fazekas Péter Széchenyi István Vt.
Filipovits István Nagyvázsónyi Kinizi Vt.
Filó Gábor Észak-mo-i Vadászszövetség
Forintos László Szent Benedek Vt.
Füri János Bakony Környezetvédelmi VE
Gál István Észak-mo-i Vadászszövetség
dr. Geszti Szilárd Somogyvár és Környéke Ftk.
dr. Grónás Tibor Szikra Vt.
Győre Károly OMVK Baranya megye
Győri Márton (posztumusz) Bösörmeényi Bérkilövő Vt.
Győrvári László Nagylengyeli Olajbányász Vt.
Hábereiter Tibor Szigetköz Vt.
Hajzer Szabolcs OMVK BAZ megye
Helmut Hamböck Északerdő Zrt.
dr. Hodula Attila Tapsony és Vidéke Petőfi Vt.
Hohn Miklós OMVK Baranya megye
Holmi Miklós Dunaföldvári Vt.
Horváth László Somogyi Hunor Vt.
Horváth Tibor Tapsony és Vidéke Petőfi Vt.
Hudák József Észak-mo-i Vadászszövetség
Jakab László Kittenberger Kálmán Vt.
Janurik János Kondorosi Gazdák Vt.
Jobbágy András Bajai Szakszervezeti Vt.
Joó Zoltán OMVK Baranya megye
Kalapács Sándor Tessedik Sámuel Vt.
Karsai Péter Jánoshalmi Vt.
Kerekes István Szigetszentmiklósi Gazdák Vt.
Kiss Lajos Pelikán Vt., Sarkad
Kiss László Gilián Vt.
Kokovai Árpád Várbükk Vt.
Kolontár Gyula Délbakonyi Vt.
Kontó Sándor OMVK Vas megye
Kósa Ferenc Vadcoop Bérkilövő Vt.
Kovács Ferenc Dózsa Vt., Battonya
Kovács János Tapsony és Vidéke Petőfi Vt.
Kovalik István Széchenyi Zsigmond Vt.
Kozics József Ősi-Sárrét Vt.

Kriston Nándor Észak-mo-i Vadászszövetség
Kugyela György Tánácsis Vt., Szarvas
dr. Lévai László Észak-mo-i Vadászszövetség
Lorászó Károly Csabacsúdi Vt.
Ludvig Pál Tamási Széchenyi Vt.
Madarasi Ferenc Észak-mo-i Vadászszövetség
Majoros Pál Kondorosi Gazdák Vt.
Matetics Imre Aranypatak Vt.
dr. Matos László OMVK Bács-Kiskun megye
Mester András VKE
dr. Mészáros István OMVK Bács-Kiskun megye
Mészáros István Kőbérc Vt.
Mészáros Kálmán OMVK Baranya megye
Mosonyi Alajos Nagylengyeli Olajbányász Vt.
Nagy András Helvécia-Köncsőg Vt.
Nagy Károly Egererdő Zrt.
Prof. dr. Nählik András VKE
Németh Imre Széchenyi Zsigmond Vt., Kardoskút
Németh István Mosonszentjános Vt.
Németh József Kanázsvar Vt.
Németh Tibor Tánácsis Vt., Szarvas
Ózdi Árpád OMVK Baranya megye
Palkó András Észak-mo-i Vadászszövetség
Parragh István Nimród Vt.
Pásztor Zoltán József OMVK Bács-Kiskun megye
Peter Lewis Horn Pannonvad Kft.
Póczak László Pacsai Vt.
Podina Milos Battonyai Dózsa Vt.
Potonyi István Darány és Térsége Vt.
Povázsán Pál Pilisi Petőfi Vt.
Pozsgai Gábor Győrszentiváni Vt.
Puskás Zoltán Helvécia-Köncsőg Vt.
Rádóczy László Bocsos Vt.
Répas István Hubertus Vt., Csólyospálós
Siffer Géza Délbakonyi Vt.
Simon Pál Szigetszentmiklósi Gazdák Vt.
Sipőcz István Balatonkenese és Környéke Ftk.
Somogyi József Bakonyerdő Zrt.
Söveges Szilveszter Zala Megyei Vadászszövetség
Sulyok Ernő Tabán Völgye Vt.
Szabó Lajos Tapsony és Vidéke „Petőfi” Vt.
Szabó Miklós Centenárium Bérkilövő Vt.
Szabó Zoltán Ecseny és Környéke Ftk.
Szalánczy Zoltán Tündértó Vt.
Szekercs János Pelikán Vt., Sarkad
Szép József Kölesd-Dalmand Vt.
Szigeti László Rigóci Baráti Vt.
Takács Andor Marcal-Bitvaközi Vt.
Tarjányi Gyula Harkakötői VE
ifj. Tóth Ferenc Dunamenti Kossuth Vt.
Tóth Lajos Szép Zala Vt.
Vaspöri Ferenc Járípatakmenti TVKHE.
Vertkovci László Darány és Térsége Vt.
Zelenka Pál Gerjementi Vt.

Hubertus Kereszt ezüst fokozata

Albert István Zempléni Hubertus Vt.
Bálint Dániel Kőtegyáni Vt.
Bárkai Mihály Csemő községi Vt.
Bartó Márton Petőfi Vt., Köröstarcsa
Bausz Sándor OMVK Baranya megye
ifj. Bertalan Attila Három Fenyő Vt.
Birkás Lajos Ftk és Természetbarátok Látványi VE
Bokor Sándor Petőfi Vt., Köröstarcsa
Borsodi Vadászkiért Egyesület VKE
Boszkovics János Mezőcsokonyai Rákóczi Vt.
Czentnár Ferenc VKE
Csémy Lajos Tokodi Aranykalász Vt.
Csizmadia Gábor Tapsony és Vidéke Petőfi Vt.
Csontos Gyula Kistúl-Mágori Ftk., Szeghalom
Demeter Sándor Tabán Völgye Vt.

dr. Detky Jánosné VKE
Dibusz József Bácsbokod-Bácsborsod Egyesült VE
Farkas Gyöngyi VKE
Fazekas Endre Békésszentandrás Tessedik Vt.
Fehér Tamás VKE
Fridel Károly Egererdő Zrt.
Gál István VKE
Gerner Gábor Völgysegi Természetbarát Ve.
ifj. Gyenei Ferenc Dalmandi Vt.
Hegyi Zoltán Lókosvölgye Vt.
dr. Hortobágyi Ottó Drávamenti Diana Társult Ftk.
Horváth Károly Marcal-völgyi Sólóym Vt.
Hüber János Szent Benedek Vt.
Ivanics Sándor Békésszentandrás Tessedik Vt.
dr. Ivicz Vilmos OMVK Bács-Kiskun megye
Jakab István Darány és Térsége Vt.
Juhász Milán VKE
Kalafusz Viktor VKE
Kálmán József Nimród Vt.
Kismarton Szilárd VKE
ifj. Kiss László Békési Kittenberger Vt.
Koczor István Alpokalja Vadászati Közössége Vt.
Kocsis Imre Turul Vt.
Kontó Sándor NIMRÓD Vt.
Kovács Béla Szigetszentmiklósi Gazdák Vt.
Kovács Imre Pilisi Petőfi Vt.
Kovács László Szigetszentmiklósi Gazdák Vt.
Kovács Tibor OMVK Vas megye
Kovács Zoltán Kanázsvar Vt.
Körösi Ernő Székkutasi Petőfi Vt.
Lehner Antal Tapsony és Vidéke Petőfi Vt.
Loósz István Drávamenti Diana Társult Ftk.
Mányokiné Hoffer Katalin Turul Vt.
Mayer Sándor Tokodi Aranykalász Vt.
Mészáros Ferenc Tokodi Aranykalász Vt.
Nagy Dezső Pásztó-Szurdokpuspöki Ftk.
Nagy László Rába-menti KKHVE
Nagy László Soproni Fertőalja Vt.
Paár Ferenc Diósjenői Ftk. és Őstermelők Vt.
Papp László Hajdúnánási Természetbarát Vt.
Pintér Károly Pilisi Petőfi Vt.
Ranga János Nagydorogi Újbarázda Vt.
Rónaszéki Lajos Nagykőrösi Nagyerdei Vt.
Rozgonyi Tibor Észak-mo-i Vadászszövetség
Sáfrány Zoltán VKE
Sárdi László Tapsony és Vidéke Petőfi Vt.
Szabados István Kékhegyi Vt.
Szávu Tibor Tabán Völgye Vt.
Szelei György Nagykőrösi Nagyerdei Vt.
Széll Szabolcs Dalmandi Vt.
Széll Zoltán Pilisi Petőfi Vt.
Szőke János Kőtegyáni Vt.
Szűcs Endre Lajos Ft. és Tb. Látványi Ve.
Szűcs Róbert Három Fenyő Vt.
Tóth József Jánoshalmi Vt.
Varga Gábor Kossuth Vt.
Virág János Csemő községi Vt.

Hubertus Kereszt bronz fokozata

Barna László Törökvölgye Vt.
Beregszászi József Drávamenti Diana Társult Ftk.
Csák Roland Mezőcsokonyai Rákóczi Vt.
Fazekas László Zempléni Hubertus Vt.
Fodróczy Gábor Fertő-menti Vt.
Gerencsér Ferenc Tapolca-Medence Körny. Vt. KHE
Ipacs Zoltán Észak-mo-i Vadászszövetség
Kamasz László Törökvölgye Vt.
Komjáthy Éva Tolna megyei Vadászszövetség
Kovács Jenő Döbrönte Váralja Vt.
Marton András Diósjenői Ftk. és Őstermelők Vt.
Molnár Péter Észak-mo-i Vadászszövetség

Molnár Zsolt.....Egererdő Zrt.
Pálffy Péter.....Döbrönte Váralja Vt.
Pergel Tamás.....Diósjenői Ftk. és Östermelők Vt.
Plöchl Máttyás.....Soproni Fertőalja Vt.
Ratatics Gábor.....Fertő-menti Vt.
Sabján Tibor.....Pacsa Vt.
Saitz János.....Nagykamarási Vt.
Szabó István.....Nagykamarási Vt.
Szabó József.....Marcal-völgyi Sólyom Vt.
Szánóczy László.....Diósjenői Ftk. és Östermelők Vt.
Töpfner József.....OMVK Baranya megye
Várfi András.....Békés megyei Vadászszövetség
Viszok János.....Békésszentandrás Tessedik Vt.

A kitüntetetteknek ezúton is gratulálunk!

A Hubertus Keresztet 1993-ban alapította a Vadászati Kulturális Egyesület azzal a céllal, hogy a magyar vadászatért tevékenykedők egy demokratikus elismerésben részesülhessenek.

A kitüntetés négy fokozatban (bronz, ezüst, arany, gyémánt) bármely vadászati közönség javaslata alapján – amelyben a kitüntetésre felterjesztett neve és a kitüntetés indoklása kell, hogy szerepeljen – a VKE jóváhagyásával adható.

A Hubertus Kereszt kitüntetést megkaphatják mindazon hivatásos- és sportvadászok, akik etikus viselkedésükkel, életútjukkal, munkásságukkal kiérdemelték környezetük elismerését.

A kitüntetés költsége, amely a javaslattevőt terheli:
Bronz: 14 000 Ft + áfa
Ezüst: 24 000 Ft + áfa
Arany: 34 000 Ft + áfa
Gyémánt: 100 000 Ft + áfa

A kitüntetésre a javaslatokat a VKE címére kell írásban eljuttatni.

1031 Budapest, Rozália utca, 59/a.,
Fax: 06-1/242-0042
e-mail: vke@vadaszatkultura.hu

5...4...3...2...1...

Csapatunk harcban állnak – e híres mondat erejét használjuk most arra, hogy magyarózkodás és bocsánatkérés helyett őszintén tájékoztassuk olvasóinkat szerkesztőségünk legbelsőbb ügyeiről. Ám mindenek előtt a tény: ígéretünk és rengeteg munkánk ellenére nem sikerült tartanunk vadonatúj online oldalunk bemutatásának január harmadikai dátumát.

Aki maga is készített már egyszerűbb vagy netán bonyolultabb honlapot – esetünkben egy eddig még ki nem próbált, sehol nem működő, újításokkal telezsúfolt portálról beszélhetünk – pontosan tudja: a technika ördöge az internet világában éberebb talán, mint bárhol másutt. Nem fárasztanánk az olvasókat bitek és bajtok, jáva szkriptek és php kódok szakzsargonjával, szinkronizálásra váró adatbázisokkal, és még ki tudja mi mindennel – aminek egy részét magunk sem értjük, ráhagyjuk inkább a programozó csapatra. Annyit mindenesetre kijelenthetünk: megújuló portálunk már – lapzártánk idején – épp áttörni készül a működőképesség határát. Cikkek, információk és képanyag kerül rá, korábbi évek lapszámainak anyagaival gazdagodik az archívum.

Talán ezen a ponton tenni kéne még egy ígéretet. Mint a füllentésen rajtakapott nebuló, aki szüleinek fogadkozik: soha, de soha többé, ígérem! Mégis inkább elkerülnénk ezt a helyzetet, két okból is. Az első: egyszer már elkövettük azt a hibát, hogy olyan ígéretet tettünk Olvasóinknak, amelynek betartása nem csupán rajtunk múlik, ám – mint most is – csak saját becsületünk a tét. A második (s tán ez a fontosabb, de csak halkán merjük leírni): mire e rövid írás végére ér a tisztelt Olvasó, tán okafogyottá is válik mindez.

Csapatunk tehát valóban harcban állnak. Azért küzdünk, hogy a magyar vadászsajtóban először olyan internetes felületet alkossunk, amely megfelel a XXI. század támasztotta elvárásoknak és virtuális ablakot nyit Európa és a világ felé egyaránt. Folyamatos hírszolgáltatást a vadászat iránt érdeklődőknek és családtagjaiknak, zöldeknek, szakembereknek és döntéshozóknak. Nem titkolt célunk közösséget alkotni: most is arra biztatjuk vadásztársainkat, hogy a nyomtatott lapból már jól ismert Teritéken rovat internetes változatába is küldjék fotóikat, történeteiket. Legyenek aktív részesei egy olyan vállalkozásnak, amely csak javíthat a vadászat és a hozzá szervesen kapcsolódó kulturális örökség társadalmi megítélésén.

Várjuk Önöket. A visszaszámlálás elkezdődött...

www.vadaszlap-online.hu; .eu; .com

HOLDNAPTÁR		FEBRUÁR		28 nap		
A hó napja	A hét napja	A nap névnapja	Nap		Hold	
			kel (h.min)	nyugszik (h.min)	kel (h.min)	nyugszik (h.min)
1	K	Ignác	07.11	16.44	06.03	15.16
2	Sze	Karolina	07.09	16.46	06.33	16.23
3	Cs	Balázs	07.08	16.47	06.57	17.29 ●
4	P	Ráhel	07.07	16.49	07.19	18.34
5	Szo	Ágota	07.05	16.51	07.38	19.38
6	V	Dóra	07.04	16.52	07.56	20.41
7	H	Tódor	07.02	16.54	08.15	21.44
8	K	Aranka	07.01	16.55	08.35	22.48
9	Sze	Alex	06.59	16.57	08.58	23.52
10	Cs	Elvira	06.58	16.58	09.24	--
11	P	Bertold	06.56	17.00	09.57	0.57 ☾
12	Szo	Livia	06.55	17.02	10.38	02.01
13	V	Linda	06.53	17.03	11.28	03.01
14	H	Bálint	06.52	17.05	12.30	03.55
15	K	Kolos	06.50	17.06	13.42	04.41
16	Sze	Lilla	06.48	17.08	15.00	05.20
17	Cs	Donát	06.47	17.09	16.22	05.52
18	P	Bernadett	06.45	17.11	17.46	06.20 ○
19	Szo	Zsuzsanna	06.43	17.12	19.09	06.46
20	V	Aladár	06.41	17.14	20.31	07.11
21	H	Eleonóra	6.40	17.16	21.53	07.37
22	K	Gerzson	06.38	17.17	23.13	08.06
23	Sze	Alfréd	06.36	17.19	--	08.39
24	Cs	Mátyás	06.34	17.20	00.28	09.19
25	P	Géza	06.32	17.22	01.37	10.06 ☽
26	Szo	Edina	06.31	17.23	02.36	11.02
27	V	Ákos	06.29	17.25	03.25	12.03
28	H	Elemér	06.27	17.26	04.04	13.08

MIRE SZABAD VADÁSZNI?

Februárban: gímszarvas tehén, ünő, borjú – dámtehen, ünő, borjú – őzsuta és gida – muflon – fácánkakas – balkáni gerle – házi görény – nyest – borz – aransakál – dolmányos varjú – szarka – szajkó

Márciusban: vaddisznó – róka – pézsmapocok – nyestkutya – mosómedve. Somogy megyében egész évben lőhető az aransakál

Egész évben: vaddisznó – róka – pézsmapocok – nyestkutya – mosómedve. Somogy megyében egész évben lőhető az aransakál

Híreinkről részletesen
a www.vadaszlap.hu
és a www.vadaszlap-online.hu,
www.vadaszlap-online.com,
www.vadaszlap-online.eu
honlapokon olvashatnak!

Láblövés

Nem vadász, hanem egy hajtót ért baleset január 8-án, egy vaddisznóhajtáson a Vas megyei Szemenye térségében – nyilatkozta a szombathelyi rendőrség képviselője. A társas vadászaton egy idős osztrák vadász adott le lövést a felé közeledő vaddisznóra. Eltalálta a vaddisznót, de a lövés után az egyik hajtó, egy 19 éves fiatalember feljajdult, hogy eltalálták. Az egyébként vadászengedéllyel rendelkező hajtó térdét találta el a feltételezhetően gurulaton kapott lövedék. A mentők a súlyos sérültet a szombathelyi kórházba szállították, ahol megoperálták. A vadász-baleset körülményeit a rendőrség szakértők bevonásával vizsgálja.

Kommentár

Vadászlap lévén - úgy gondoltam - nem kellene csak a sajtóban megjelent, rádióban elhangzott, televízióban bemutatott információkra hagyatkoznom, ha egy vadász-balesetről többet szeretnék megtudni és az eset körülményeit, elfogulatlan tanulságát tovább adni Olvasóinknak. Természetesen felhívtam telefonon a Rózsamajor Vadásztársaság elnökét, Lengyel Évát, aki nem csapta le a telefont, kedves hangon közölte, hogy az elnökség úgy döntött, a rendőrségi vizsgálat lezárásáig nem adnak ki a balesetről információt. Hiába erősködtem, hiába kérleltem, hiába magyaráztam, hogy nem a bulvár sajtótól keresem, állhatatos maradt. Mit tagadjam, azért kissé „kiakadtam”, mert vadász-ként, segítő szándékkal próbáltam tájékozódni és nem erre számítottam. Az elmúlt harminc évben ilyen, a vadász-sajtóra is érvényesített – csak egyetlen jelzővel minősíthető – érthetetlen be-, és elzárkózással még nem találkoztam, pedig – sajnos – évente egy-két halálos kimenetelű vagy súlyos sérülést okozó vadász-balesetről volt alkalmam tudósítani, háttér-információt gyűjteni a rendőrségi vizsgálatról függetlenül.

Tisztelt Rózsamajor Vt. elnöksége, kedves Lengyel Éva!

Az ellenség, akitől félni, akitől tartani kell, nem én vagyok! És nem is a vadász-sajtó! Most már mindegy, másszanak ki a bajból, ahogy tudnak. Nem a vadászok fogják Önöktől számon kérni a vaddisznóhajtás megrendezésének valamennyi előírását, hogy „fogást” találjanak, valamilyen formában ismét „elverhessék a port” - Önökön keresztül - a vadászokon. A végén mindig ez a legszomorúbb. Hiába prédikáljuk évtizedek óta, hogy fel kell készülni a vadászatot érő támadásokra, az álhírekre, a hírek félremagyarázására, a szemétkedő kommentárookra... amíg nem alakítjuk ki a magyar vadászat kommunikációs stratégiáját, amelynek része lenne az okos (!) nyilatkozók képzése, addig kénytelen vagyok elfogadni a valami oknál fogva velünk szemben is „bezárkózó” elnök asszony álláspontját. Ha valamiről nem beszélünk, azért az van!

csékő

Egy átgondolatlan rendelet margójára

Váratlanul érte az EU-tagállamok vadászai közül az érintetteket, hogy 2010. szeptember 14-ei hatállyal felfüggesztette az Orosz Föderáció területén elejtett barnamedvék trófeáinak az EU tagországokba történő behozatalát. A „miérteket” most hagyjuk, hiszen 2010. december 4-ével a tilalmat feloldották. Ám az eset mégsem ilyen „következmény nélküli”...

Arra utalok, hogy az átgondolatlansága és kidolgozatlansága miatt a rendelkezés azokat a sportvadászokat is sújtotta, akik szeptember 14-e előtt ejtettek el medvéket, még a kiléptetési engedélyre váró trófeáikat is előre kifizették. Ők a rendelet feloldásáig várhattak jogos tulajdonuk birtokbavételére. Vajon nem lehetett volna egyetlen feltételhez, mégpedig az elejtés tiltás előtti dátumának

igazolásához kötni a trófeák behozatalának ideiglenes tilalmát?

Ki gondolta végig, hogy milyen versenyhátrányba került több száz európai vadász-szervező iroda, amelyeknek egyik legfőbb vonzerejét az orosz tajga medvevadászatai és kombinált medve-, jávor- és vaddisznóhajtásai adják és most ezeket – ellentétben a nem EU tagállamban működő irodákkal – őszi, téli kínálatukba nem építhetik be? Hasonló rendeletek bármelyik percben szülehetnek és szülessenek is, hiszen a földünk vadvilágának átlátható szabályozott védelme érdekében hozzák őket. De a végrehajtási utasítás hibái ne vetüljenek törvény- és jogkövető európai vadászokra és vállalkozásokra.

Dedics Imre

Folytatás a 73–75. oldalról

A belvízi helyzetet tárgyaló szakmai konferencia zárónyilatkozata

A hazai apróvadgazdálkodás helyzetét tovább súlyosbította a szélsőségesen csapadékos és hűvös időjárás, majd a több százezer hektáros belvíz. A tavaszi és a nyár eleji belvíz főként a fácán- és fogolyállomány szaporodási sikerét gátolta, de nem kedvezett a mezei nyúl populációjának sem. Az őszi-téli belvíz leginkább a fácán és a mezei nyúl téli túlélési arányát csökkentette, mely a vadászati hasznosítással együtt tovább apasztotta a két faj állománylétszámát, nehezítette a vadászatok szervezését, lebonyolítását. Az apróvadás vadászárságok vadföldjeinek egy része is víz alatt van, így a betakarításuk, illetve a további fenntartásuk (több éves vadföldek) komoly problémává vált.

A szakmai tanácskozás az apróvadállomány védelme érdekében fel kívánta hívni a figyelmet a belvíz okozta vadgazdálkodási gondokra, segítséget kívánt nyújtani a vadgazdáknak a belvíz okozta károk felmérésében és javaslatokat fogalmazott meg a károk elhárítási módjaira.

A konferencia megállapításai:

- 1 Példátlan károkat okoz a belvíz az alföldi apróvadállományban.
- 2 A vadászható vadfajokon kívül további számos védett és nem védett állatfaj (pl.: emlős- és hüllőfajok) is érintettek.
- 3 A jelenlegi belvízhelyzet az év további hónapjaiban is jelentős gondokat fog okozni, átrendeződik a vadállomány területi elhelyezkedése, a belvízzel borított területekről eltűnik, elvándorol a vad.
- 4 A helyreállítás költségeit a vadászatra jogosultak önállóan nem tudják fedezni, vadászársági szinten kevés esélye van az élőhely javítására, az állományok pótlására fordítandó összegek kigazdálkodására.
- 5 Az erősen vízzel borított vadászterületeken a vadállomány eltűnése, elvándorlása miatt az érintett vadászatra jogosultak gazdálkodása ellehetetlenül, működőképessége jelentősen csökken, de azt sem lehet kizárni, hogy a vadászárság megszűnik.

A szakmai vitában megszületett javaslatok:

- 1 Fel kell hívni a közvélemény és a törvényhozók figyelmét az alföldi vadállományt ért károokra, a csapadékos és hűvös időjárás, valamint az ár és belvíz katasztrófális következményeire.
- 2 Fel kell hívni a belvízzel sújtott területekkel szomszédos vadászatra jogosultak figyelmét, hogy gyakoroljanak önmérsékletet az átvándorolt vadállomány fokozott védelme érdekében, kerüljék a fácán, a mezei nyúl és az őz zaklatását, ugyanakkor gondoskodjanak a folyamatos etetéséről.
- 3 A tudományos megalapozott felméréseket követően javaslatot kell készíteni az érintett területek minőségének és vedeltartó képességének megváltozása miatti kompenzációra, azaz csökkenteni kellene a területbéreket a vízzel borított részek arányában, illetőleg a munkáltatói költségek csökkentése is segítség lehet.

Foto: Somfalvi Ervin

- 4 A tavaszi, kötelező törzsalománybecsléseket későbbi időpontban, a területek járhatóvá válása után kellene elvégezni, fokozott hatósági ellenőrzés mellett. Ebbe a munkába javasoljuk bevonni a vadgazdálkodási közép- és felsőfokú oktatási intézmények kutatóit, hallgatóit.
- 5 A fácán és a mezei nyúl szaporodási sikerének felmérésére az őszi állománybecslésekre is szükség van, melyeket ki kell egészíteni az első vadászatok során végzett kormeghatározásokkal, és ezek eredményétől függően kell a hasznosítási terveket felülvizsgálni, melyekben a mértéktartás és a kímélet élvezzen előnyt.
- 6 Az apróvadállomány további csökkenésének megállítása érdekében az egyetemek bevonásával szükség van államilag finanszírozott térségi kutatásokra.
- 7 A belvízzel érintett területeken a vaddisznó, valamint a ragadozók létszámnövekedésére lehet számítani, ezért feltétlenül szükséges az állományuk visszaszorítása, egyes fajok esetében a védelem indokoltságának felülvizsgálata.
- 8 Újra szükség lenne az élőhely-fejlesztési pályázatok kiírására, észszerű, vissza nem térítendő támogatások elnyerésére, és a végrehajtás szigorú ellenőrzésére.
- 9 Mivel az államháztartási törvény értelmében a vadászegyesületek nem kaphatnak költségvetési támogatást, ezért életre kellene hívni az érintett megyékben egy pályázati alapot, amely képes lehet a károk enyhítésére, a gondok megoldására. (pl.: az Országos Kármentesítési Alap terhére)
- 10 Országos akció keretében kellene megszervezni a vízzel borított területek vadászainak, vadászatra jogosultjainak differenciált megsegítését: anyagi támogatások felajánlásával, meghívásos vendég-vadászati lehetőségekkel, és a víz levonulása után élő vad pótlásával.
- 11 Az apróvadállományt érintő problémák megoldását csak az iskola-rendszerben képzett vadgazdálkodási szakemberek bevonásával tartja megoldhatóknak a szakmai tanácskozás.

(Debrecen, 2011. január 11.)

Évzáró ünnepség

Sok éves hagyomány már és a vezérigazgatói értékelésnek a része a „Gyulaj Zrt.-ért” aranygyűrű átadási ünnepsége, amelyet december 22-én, az Óbíródi vadászházban rendeztek meg.

A Gyulaj Zrt. kollektívája ezzel honorálja egy, a részvénytársaságért átlagon felüli áldozatot hozó tagját. Tavaly ezt a kitüntetést a Hőgyészi Erdészeti erdőművelési és fahasználati műszaki vezetője, Gál László erdőmérnök vehette át. A Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. központi- és erdészeti irányító alkalmazottai karácsony előtt tartották a szokásos, évzáró összejövetelüket, mely ünnepség Göbölös Péter vezérigazgató szakmai értékelésével, köszönetével kezdődött. Munkásságát elismerve, január elsejétől a vezérigazgató Gál Lászlót a részvénytársaság erdőművelési- és közjóléti ágazatvezetőjévé nevezte ki.

A teljes cikk a www.vadaszlap-online.hu oldalon olvasható

Gálos Csaba
vadászati ágazatvezető

Digitális archívum

A Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárban tavaly, december 8-án Nagy László, az Ipoly Erdő Zrt. főmunkatársa átadta Sárvári Jánosnak, a könyvtár öréke az Erdészeti Lapok digitális archívumát külső fizikai adathordozón. Az adatbázis összesen 1 terrabyte terjedelmű, melyből fél terrabyte az Erdészeti Lapok folyóirat számainak nyers digitalizált master képanyagát jelenti. Az adathordozó a böngheszhető archívum változatot is tartalmazza. Az Országos Széchényi Könyvtár emellett még egy biztonsági master másolatot tárol. Az Erdészeti Lapok digitális archívuma az interneten immár több mint egy éve bárki számára hozzáférhető.

Lomniczi Gergely

Tévé a lesen

Érdekes látvány fogadott két vadászt a Zala megyei Orosztony területén karácsony előtt. Esti disznólesre indultak, s a leshez érve, legnagyobb meglepetésükre, a magaslesen egy televíziókészülékkel találtak. Nem voltak restek, a nemrég esett hóban jól látható nyomokat visszafelé követve, a kulcsos turistaházhoz jutottak, amit feltörve találtak. Az elkövető nyilván elfáradt a több tíz kilós készülék cipelésébe, s a lest gondolta ideiglenes rejtékhelynek a zsákmányhoz. A történet csúcsa, hogy a tévé azóta is a lest „ékesíti” – de ez a szórót látogató disznókat nem zavarja... **-SE**

Mennyi az annyi?

A vadállomány becslésének, hasznosításának és főbb jellemzőinek aktuális kérdései

dr. Bíró Tibor és prof. dr. Csányi Sándor

a populáció és a környezet közötti hatásokra, tehát az úgynevezett öko-indikátorokon alapuló és alkalmazkodó gazdálkodást kell folytatni.

Kovács Krisztián, a Heves megyei MgSzH erdőfelügyelője az új erdőtervényt a vadászat vadgazdálkodási szemszögéből mutatta be, majd ismertette a vad által az erdőkben okozott kár típusait és bemutatta a kárfelvételezés gyakorlati alkalmazását.

Duska József, a Bükk Nemzeti Park igazgatója beszámolt az élőhely, fajok, gazdálkodás kapcsolatainak hatásait vizsgáló kísérletekről.

„Az erdőfelújítás és a vadgazdálkodás összefüggései az Egererdő Zrt. területén” címmel Urbán Pál vezérigazgató-helyettes tartott beszámolót. Először az erdőgazdaság területét mutatta be, majd jellemezte a vadállomány minőségét, mennyiségét.

A félórás szünet után Kelemen József rektori tanácsadó és dr. Berke József főiskolai tanár tartott kettős előadást. Egy új, teljesen magyar fejlesztésű technológia bemutatását tárta fel a két szakember: a hőkamerák alkalmazási lehetőségét. Egy kisméretű, gps-szel felszerelt helikopterről 150-200 méter magasból lefotózva, nagyság szerint elkülöníthető, hogy milyen vadfajt látunk.

A hetedik előadó Vadász István, a Borsod megyei MgSzH osztályvezetője volt, aki a nagyvadállomány helyzetét értékelte Borsod megyében a vadgazdálkodási adatok tükrében.

- Szomorú a helyzet – állapította meg Kovács István Heves megyei vadászati felügyelő a „Megkondult a vészharang!” című beszédében, ahol az apróvadállomány Heves megyei helyzetét ismertette. Kitért a ragadozógazdálkodásra és felsorolta, hogy milyen okok vezethettek oda, ami miatt drasztikusan megváltozott a vadgazdálkodásunk.

A záró előadást prof. dr. Orosz László egyetemi tanár tartotta az agancs kialakulásának genetikai alapjairól.

- Már magzati korban megfigyelhető az agancsfejlődés, a növekedés központja az agyban található. Ismertette az agancsépítés menetét és annak hatását a vad szervezetében, végül ismertette az e témában folyamatban lévő kísérleteit.

Az elhangzottakat értékelve azt állapíthatjuk meg, hogy siralmas helyzetben van az apróvadállomány és teljesen elvesztettük a(z) (ön)kontrollt a nagyvadgazdálkodásban, tehát jogos a konferencia címének választott mottó: „Tehát mennyi az annyi?” A jövőbeni kutatások talán megadják rá a választ.

Farkas Bertram

Jubileumi akciók!

Keresse akciós

- lakás-
 - gépjármű-
 - élet-
 - betegség- és baleset-
- biztosításainkat!
www.uniqa.hu

SilverLine – 20 év tapasztalat*

* Az UNIQA Biztosító jogelődjei révén 1990 óta van jelen Magyarországon. Colonia Biztosító, AXA Colonia Biztosító, AXA Biztosító, majd 2003 novemberétől UNIQA Biztosító néven.

UNIQA

Superbrands²⁰¹⁰

Szarvasagancs – lasszóva

Szarvasbikák agancsaira dobta lasszót a német tűzoltók, akik január 5-én, a vördei Tendering-tó jegén rekedt szarvasbikákat igyekeztek kimenteni. A bányató befagyott felületén két állat feküdt magatehetetlenül, öt másik alatt pedig beszakadt a jég. A cowboy-módszereket is bevető tűzoltóknak így öt szarvast sikerült megmenteniük, a három vízest pokrócokkal törölték szárazra, kettőt viszont már csak elpusztulásuk után tudtak kihúzni a vízből.

MTI

FOTO: WOLFGANG RÜHL/MTI GALÉRIA

Könyvbemutató a gödöllői egyetemen

A tudományos ismeretek széles közönséggel való megismertetése a Vadvilág Megőrzési Intézet egyik fontos célja. Erre kiváló lehetőséget adott „A tudomány eredményei, az eredmények közlésének tudománya a Szent István Egyetemen” című TÁMOP-4.2.3-08/1/KMR-2008-0004 jelű európai uniós pályázat által biztosított támogatás. Ez tette lehetővé, hogy 2010 őszén „Vadbiológiai olvasókönyv” címen egy ismeretterjesztő, és „Emlős ragadozók Magyarországon” címmel egy tanulmánykötet is elkészüljön. Mindkét könyv a Mezőgazda Kiadó gondozásában jelent meg. A könyveket 2010. december 13-án mutatták be az intézet „Dr. Bertóti István” tantermében. A bemutató során először prof. dr. Csányi Sándor egyetemi tanár köszöntötte az érdeklődőket, majd Vajai László, (képünkön) a VM erdészeti, halászati és vadászati főosztályvezetője mutatta be a köteteket. Ismertetőjében kiemelte, hogy a „Vadbiológiai olvasókönyv” olyan kötet, ami jól érthető, célratoró fogalmazással a vadgazdálkodás legfontosabb kérdéseire ad tudományosan megalapozott válaszokat. Véleménye szerint minden, a vadgazdálkodásban dolgozó szakember polcán ott kellene lennie a kötetnek. Az „Emlős ragadozók Magyarországon” című kötetéről kiemelte, hogy a széles körű hazai és nemzetközi irodalmi forrás felhasználása megkönnyíti a jövőben azok dolgát, akik ezeket a fajokat szeretnék alaposabban megismerni. Fontosnak tartotta azt is, hogy a kötetben minden egyes fajjal kapcsolatban kezelési célok vannak meghatározva, melyek nagyban megkönnyítik a szakmai irányítás munkáját. Vajai László ismertetői után dr. Szemethy László egyetemi docens a Vadvilág Megőrzési Intézet kutatási programjait és azok ismeretterjesztéssel való kapcsolatát mutatta be. A könyvbemutató kötetlen beszélgetéssel, dedikálással és egy kis fogadással zárult.

FOTO: PUNK JÁNOS

Pályázati felhívás

A Safari Club International Közép-magyarországi szervezete pályázatot hirdet „Ifjú vadászíró” címmel. A pályázatra a vadvilágról, a vadról, a vadászatról, a természetéről szóló valós, vagy elképzelt élmények alapján megírt írásműveket várunk. A pályázatokat szakértő zsűri bírálja el. Az írásmű terjedelme maximum ötezer karakter lehet, szóközökkel, írásjelekkel.

A pályázatot három korosztály részére írjuk ki:

I. kategória: 6-10 éves korig

II. kategória: 11-13 éves korig

III. kategória: 14-16 éves korig

A pályázat beadási határideje: **2011. február 28.**

Az ünnepélyes eredményhirdetés és a díjak átadása az idei FeHoVa Kiállítás és Vásáron történik, ahova a nyerteseknek és családtagjaiknak meghívót küldünk és belépőt biztosítunk. A részvételről minden pályázó oklevelet kap, amelyet postán küldünk el a pályázatok elbírálása után. A pályázatokat a www.safariclub.hu oldalra kell elküldeni, a tárgy rovatban a „pályázat” címszót kell feltüntetni. A pályaműről a jelentkezők kérjenek elektronikus visszaigazolást. A győztes pályaműveket többek között a hazai vadászsjajtóban jelentetjük meg.

Szentpéteri István
alelnök

Vadászkürtös tanfolyam

A VKE Magyar Vadászkürt Egylet által szervezett, bentlakásos vadászkürtös tanfolyam indul március 21-26. között a Karasícavölgye Vt. vadászházában, Martonfán (Baranya megye). A program: kürtölés napi hat órában, esténként előadások a vadászkürtös és a vadászati kultúra tárgyköréből, neves előadók részvételével. A részvételi díj teljes ellátással, napi háromszori étkezéssel 40 000 forint. A tanfolyamon a VKE Magyar Vadászkürt Egylet, valamint a Baranya Vadászkürt Együttes tagjai készítik fel a hallgatókat.

Jelentkezés: Agyaki Gábor +36-70/702-5007, agyaki.gabor@digistar.hu

A „Szent Gellért” Bérkilövő Vadásztársaság az állampolgárok jövedelme 1%-ának felajánlását – a társaság részére – tisztelettel megköszöni, egyben tájékoztatásul közli, hogy a felajánlott összeget – a jogszabályban meghatározottak szerint – hasznosítja.

Nagy változásokra számíthatnak a vadászok

Nagy változások elé néz a vadásztársadalom – derült ki a Veszprém megyei Vadászkamara decemberi rendezvényén, a Vadászkamarai esték soron következő eseményén.

dr. Bognár Lajos

Sikerült 2011 első felére a kormányprogramba illeszteni a vadászati törvény módosítását, amely így polgárbaráttá válhat – jelentette be a rendezvényen Szabó Ferenc, a Vidékfejlesztési Minisztérium vadászati osztályvezetője. A szaktárca a továbbiakban a vadászat és a természetvédelem között is jobb együttműködést tervez és kezdeményezi a Nemzeti Vadászati Stratégia megalkotását, amelyet tavasszal egyeztetnek a kamarákkal. Dr. Bognár Lajos, az élelmiszerlánc-felügyeletért és agrárgazdaságért felelős helyettes államtitkár a vadkísérő jegyről szólva elmondta, hogy mostani formájában sem a vadászok, sem a hatóság nem elégedett vele. A 2011-ben tervezett változások szerint a vadra csak egy plomba kerül, míg a húst dokumentum kíséri. A követhetőséget az eladónak és a vevőnek továbbra is biztosítani kell.

A 2007 óta, az ország több területén gondot jelentő sertéstepistírról dr. Bognár Lajos úgy tájékoztatott: a betegséget 2010-ben már nem regisztrálták, így remélhetőleg rövidesen megszűnnek a korlátozások. Ami a veszettséget illeti, ettől hazánk 2008 óta gyakorlatilag mentes, de az országos monitoring természetesen folytatódik. Csehkis Imre, a VADEX Zrt. vadfeldolgozási ágazati igazgatója a vadhúsforgalmazásról szólt. Mint mondta, az unióban nálunk a legmagasabbak a költségek és rendkívül bonyolult az adminisztráció. A vadhúsból jóval kevesebbet fogyasztunk a nyugat-európai átlagnál, pedig ez igazán „bio” élelmiszer. Az utóbbi években hazánkban évente 8800-9900 tonna a vadhúsmennyiség, amelyből több mint 8000 tonna a nagyvad. Ennek fele export, 40 százaléka vadászrész, vagy saját felhasználás, a fennmaradó pedig a feketekezeskedelemben kerül forgalomba.

Mikor – Mi – Mennyiért

Erdőgazdaságok tarvad-vadászati árai

Szarvastehén, ünő: 28 600–32 000 Ft

Sebzés: 11 000–16 000 Ft

Szarvasborjú: 16 200–22 000 Ft

Sebzés: 8500–11 000 Ft

Hibázás: 3500–6000 Ft

Dámtehén, ünő, borjú: 14 300–25 300 Ft

Sebzés: 7000–11 000 Ft

Hibázás: 3500–6000 Ft

Őzsuta, őzgida: 6500–17 350 Ft

Sebzés: 1300–8250 Ft

Hibázás: 3500–5000 Ft

Tarvad-vadászati csomag

Egy erdőgazdaság ajánlata: négynapos vadászati csomag, amely három vad elejtésére jogosít. Az ár tartalmazza a szállás, ellátás, teherjáró használat, a kísérlet díját, valamint az elejtés egyéb költségeit.

1. félpanziós ellátással: 140 ezer Ft/vadászsvendég, 50 ezer Ft a nem vadászó kísérő

2. teljes panziós ellátással: 145 ezer Ft/vadászsvendég, 55 ezer Ft a nem vadászó kísérő

Két vad elejtése esetén a vadászsvendég számára visszatérítendő: 20 ezer Ft

Egy vad elejtése esetén a vadászsvendég számára visszatérítendő: 40 ezer Ft

Teljes sikertelenség esetén a vadászsvendég számára visszatérítendő: 60 ezer Ft

A sebzést és hibázást elejtésként számolják fel. Egyéb, illetve további vad elejtése árjegyzék szerinti áron lehetséges.

F. B.

Vadon élő állatok karácsonya 2010.

A XII. „Vadon Élő Állatok Karácsonyát” 2010. december 17-én, valódi téli időben tartottuk Jászkarajenőn. A kemény fagy miatt a reggeli vadetetésen csak a hideghez, nagy hóhoz és nehéz terephez hozzászokott vadászok és a mindenre elszánt nagyobb gyerekek vettek részt. Kukoricát és napraforgót helyeztünk az apróvadetetőik környékén várakozó fácánoknak.

Piros arccal és átfagyva érkezünk a szabadplatós autóval 10 órakor a Kósa József térre, ahol már gyülekeztek a Gróf Széchenyi István általános iskola tanulói. A téren felállított fenyőfát a sok gyerekkézz gyorsan feldíszítette az általuk készített és hozott díszekkel. A szokásos karácsonyi műsor következett, minden osztály egy-egy állatos verset, történetet és karácsonyi éneket adott elő a feldíszített fenyőfa körül. Persze mindenki kapott egy kis ajándékot, csokoládét, szaloncukrot.

Zsidainé Katinak, a kultúrház vezetőjének ötlete bevált. A nagy hideg miatt a gyerekeket most nem vittük ki a területre, hanem minden osztály más-más városi helyszínre ment gyalog. Az udvarokon a madarakat etettük meg, feltöltöttük a madáretetőket, madárpogácsákat kötöttünk a fákra és az osztályok itt is kedves betlehemi műsorokkal kedveskedtek.

Visszatérve a kultúrházba, már forró tea és szaloncukor várta a gyerekeket és mindenki kapott egy VADÁSZLAP-ot is. Visszamenet az iskolába, a kultúrház udvarán még örülhettek az egyik vadásztársam jópofa vadászgörény-bemutatójának is.

Ismét egy szép és hasznos napot töltöttünk el a szabadban a gyerekekkel és megalapoztuk a pár nap múlva kezdődő karácsony hangulatát. 2011-ben 20 éves lesz a Vadászati Kulturális Egyesület és remélem, hogy karácsonykor egy nagyszabású ünnepséget is tudunk tartani.

A decemberi vadászlapban felhívást tettünk közzé, hogy minél több vadásztársaság tartson vadon élő állatok karácsonyát. Örömmre szolgált, hogy Zsibriken is tartottak ilyent, sőt Bakos András vadászbarátunk tudósított is róla.

Első alkalommal valósulhatott meg a Mőcsényi Szent Hubertus Vadásztársaság zsibriki vadászházában a „Vadon Élő Állatok Karácsonya”. December 16-án Bakos András és Hüse Zoltán vadásztársunk szervezésében, a Pécsi Tudományegyetem Illyés Gyula Karának Gyakorló Általános Iskolájából a 2. c osztály tanulói és tanáraik vettek részt az eseményen. A program a vadászházban Hüse úr élvezetes előadásával kezdődött, amelynek során átfogó képet kaphattak a tanulók az erdei állatok életteréről, életmódjáról, természetes élőhelyükről, valamint az erdőgazdálkodásról. Ezt követően a csapat elsétált a másfél kilométerre lévő vadetetőhöz, ahol immár a felállított fenyőfát díszítették fel a gyerekek sárgarépával, krumplival, kukoricával és almával. A karácsonyfa alá frissen morzsolt kukorica is került. A díszítést követően a tanulók elmentek együtt a társaság egyik tagjának telephelyére, ahol vaddisznókat, őzeket, szarvasokat láthattak.

Mészáros Iván

A hagyomány kötelez

November 22-én, negyedszerre rendeztük meg a kistérségi trófeamustrát a Börcsök család tulajdonában álló Róna Kft. dalmadi kúriájának kertjében. Öt vadásztársaság és földtulajdonosi közösség vezetőit, valamint a kiállított agancsok és agyarak viselőinek szerencsés elejtőit hívta gyülekezésre az Agyaki Gábor vezényelte Baranya Vadászklub Egyesület szignálja. Börcsök Zoltánnak, a Kocsolai Ftk. közös képviselőjének megnyitó beszéde után valamennyi terület vadászmestere ismertette a 2010. év eredményeit, a tavaszi bakvadászat, az őznász, a szarvasbögés és a barcogás ideje alatt terítékre került vad minőségének, az állomány és a trófeák jellemzőinek felsorolásával. Bár az egész nap szemerkélő és meg-meg-eredő eső kellemetlenné tette a szabadban tartózkodást, a résztvevők száma közel félszáz volt, képviseltette magát a Tolna megyei Vadászklub és a megyei Dianák is.

A jeles nap reggelén meglótt fél-lapátú, agancstő-sérült dámbikát Király Attila gyulaji fővadász véreibeivel eredményes utánkeresés során hozta terítékre, s a program végén, a trófeakiállítás helyszínén lett felavatalozva. Méltó környezetben, töretátadás közben szólt a dámbika tiszteletére a szignál. A közös fotózás és a pohárköszöntő után kellemes hangulatban fogyasztották el a résztvevők a Modric Darko által főzött remek vacsorát, melyet a kúria pincheideg vörösborával búcsúztattak.

A kiállított trófeák:

Kocsolai Ftk. (2 gímbika, egyik bronzérmes, 16 dámbika, ebből 4 aranyérmes, 3 bronzérmes, 1 ezüstérmes kanagyar)

Döbrököz Ftk. (3 gímbika, 2 ezüst, 1 bronzérmes, 5 őzbak)

Dombóvári Ftk. (1 bronzérmes gímbika, 8 őzbak, ebből 1 aranyérmes)

Attala Gazda Vt. (2 gímbika, 11 őzbak, 1 ezüstérmes kanagyar)

Dalmand Vt. (5 őzbak, 2 kanagyar)

Bán Béla sportvadász

Wass Albert:

Mese a tavaszébredő kis cinegéről (részlet)

Amikor az állatok és madarak irigykedése és rosszasága miatt büntetésből az Erdő Angyala elővarázsolta a telet, és a madarak sorra fölkerelkedtek, és útra keltek déli, melegebb vidékek felé – kivéve a mátyásmadarat, meg még egy másik madár is ott maradt. Egy egészen apró, fekete fejű, kékesszürke tollazatú kis madárka, akinek cinege volt a neve. Felborzolta tollacskáit a hideg ellen, és ugrált ide, ugrált oda, bokorról bokorra, fáról fára, és éles kis csőrével ügyesen kiszedegette a hideg elől megbúvó pondrókat a fakéreg alól.

- Hát te miért maradtál itt, amikor mindenki más elment? – kérdezte az angyal.

- Mert én szeretem itt, szeretem, szeretem! – csivitelte a kismadár vidáman.

- Nem félsz a hótól, hidegtől?

- Szeretem itt, szeretem! Ami kukac van, meglelem! – felelte a kismadár.

- S mi a neved? – mosolygott rá az angyal.

- Cinege! Cinege!

- Hát ide figyelj, kis cinege – mondta az angyal, elkomolyodva –, nagy szeretet s nagy hűség lakozik benned, bármilyen apró is vagy. Jutalmat érdemelsz. Tudod-e, mivel jutalmazlak meg? Rád bízom a tavaszt!

Erre már abbahagyta a kis cinege az ugrándozást.

- Hát azt hogyan? – bámult az angyalra.

- Azt úgy – felelte az angyal –, hogy a tavaszt, aki fák gyökere alatt alussza most álmát, semmi egyéb nem ébresztheti föl, csupán egy kis aranycsöngettyűnek a csilingelése. Semmi egyéb, érted? Amíg az a kis aranycsöngettyű meg nem szólal, addig hó borít és fagy dermedt itt mindent. Azt a kis aranycsöngettyűt pedig neked kell megkeresned, cinege!

- Keresem én! Keresem én! – csivitelte lelkesen a kis cinege. – Csak azt mondd meg, hogy hol keresem!?

- Hát ez nem olyan egyszerű ám, kis cinege – mosolygott az angyal –, mivel mindössze egyetlenegy ilyen aranycsöngettyű van az egész világon, és azt a hóvirág tündérkéje őrzi. Ő pedig, mint a többi virágtündérké is mind, bemenekült a tél elől a föld melegébe, hóvirágok gyökerébe. Azt kell hát megtalálnod először is, a hóvirág gyökerét....

- Keresek, keresek! Kis csengettyűt keresek! Hóvirág, hóvirág, merre vagy, hóvirág?

Végül is egy vén erdőszéli tölgyfa megsajnálta.

- Ne keresd a hóvirágot, kicsi madár, hiába keresed! Jég alatt, hó alatt meg se hallja szavadat!

- Honnan tudod? – kérdezte megütközve a kis cinege.

- Onnan, lelkecském – felelte az öreg tölgyfa -, hogy itt alszik a hóvirág alattam. Hó takarja, avar takarja, fekete föld takarja.

- Itt van alattad? – örvendezett a kis cinege. – Hol? Hol?

- Látod azt a kis száraz gallyat a hó tetején? Pontosan ott. De hiába szólítod, úgyse hallja meg.

A kis cinege azért mégis alászállt a hóra, pontosan oda, ahol az a kis száraz gally hevert. Apró kis csőrével húzni, rángatni kezdte a gallyat, míg csak el nem mozdította onnan. Aztán apró kis karmaival kaparni kezdte a fagyott havat, kaparta, kaparta, míg belefájdultak a lábcskáit, és még mindig csak alig kaparászta meg a hó tetejét.

Arra jött a szarvas.

- Hát te mit kapirgálsz a havat, kis madár? – kérdezte jó szívvel. – Lefagy a lábad, lefagy a szárnyad. Fönt a fákon van a te helyed, nem itt a hóban.

- Fel kell ébresztenem a hóvirágot! Lelkendezett a kis cinege. – Nála van az aranycsöngettyű, mely meghozza a tavaszt! Azért próbálom megkaparni a havat, látod, hogy leszólhassak hozzá, a fagyott föld mélyére!

- Hát ha csak ennyi a baj, azon könnyen segíthetünk – mondta a jószívű szarvas, azzal fölemelte az első lábát, és nagyot kapart vele a havon. Újra kapart egyet, és csak úgy repült csülke alól a hó mindenfelé. Még egyet kapart, és már nem is maradt semmi hó azon a helyen, csak fagyott falevél és a fagyott falevél alatt fagyott fekete föld. Még rá is lehelt a jó szarvas néhányszor a fagyott földre, hadd olvadjon hamarabb.

- Most aztán csak várnod kell, míg kibúvik a hóvirág a föld alól – mondta végül is –, többet már én se tehetek.

Azzal elment ennivalót keresni a fagyott erdőben.

A kis cinege pedig odaszállt a földre, ahonnan a szarvas elkaparta volt a havat, a nagy tölgyfa lábánál.

- Hóvirág! Hóvirág! Ébredj, ébredj, hóvirág! Kikelet! Kikelet! Csengetni kell, kikelet!

S hát bizony csak addig-addig ugrált, szökdelt, kapirgált és csivített ott egy helyben, amíg egyszerre csak elődugta kis sápadt fejét a föld alól a hóvirág. Álmosan nézett körül.

- Ki ébresztett föl? Ki zavarta meg álmomat? – kérdezte durcásan. – Hiszen még hideg van! Havat látok mindenütt!

- Én ébresztettelek föl, én! – csivitelte vidáman a kis cinege. – Elég volt a télből, elég volt a hidegből! Rázd meg csengettyűdet, szép kicsi hóvirág, hadd legyen tavasz!

- Hát ha már fölébresztettél, kis madár – mondta a hóvirág-tündérke dideregve –, vessünk bizony véget a télnek, szaporán!

Azzal elővette nyakából kicsi aranycsöngettyűjét, és megrázta ügyesen.

- Csiling-csiling! Csiling-csiling!

S lám, egyszerre csak ránevetett a nap a hóra, és a hó olvadni kezdett tőle mindennütt! Megmozdult a patak, széttörte jégbilincsét, csobogni, dalolni kezdett megint, és amerre csak vitte a tavasz hírért, kipattant ott nyomban a fűzek selymes barkája. Megelevenedett ám az erdő is! A hóvirág csilingelésére előbb a kis kakasmandikó dugta elő ügyelve rózsaszín fejét, majd példáját követte a vadbarack és a kökény. De akkor már ott volt a kis pacsirta is, és meghirdette a világnak a tavaszt. Nagy volt az öröm, akkora nagy, hogy a kis cinegéről meg is feledkezett mindenki.

De te nem feledkezel meg róla, ugye?

Hideg téli időben, ha ablakodon kinézel, és odakint meglátsz egy kis fekete fejű, kékesszürke tollazatú madárkát ide-oda szökdösni a bokrokon, jusson eszedbe, hogy ő az a kis cinege, aki meg kell lelje számodra a tavaszt! Ha jól odafigyelsz, meg is hallod, amint vidáman mondogatja: „Kerese! Kerese! Kis csengettyűt kerese!”

Jól teszed, ha ablakpárkányodon enni is adsz neki, mert bizony nagy felelősséget hordoz ám szegény kis cinege, hiszen őrajta múlik a tavasz! S ha nem kell közben még ételmet is keresnie, hamarabb megleli a hóvirág bújóhelyét, és korábban lesz tavasz megint. ...

Kék cinege (*Parus caeruleus*)

A színpompás kis madár nevét világoskék fejtetőjéről és kékes szárny- és farokvégéről kapta. A faj igen hasznos kis rovarpusztító, kedvelt táplálékát lepkehernyók, pókok, poloskalárvák, lószúnyogok, bársonylegyek képezik. Állandó madár, telente kényszerűségből magvakat is fogyaszt, ilyenkor rendszeresen felkeresi a madáretetőket, akár más madárfajok társaságában is. Magyarországon védett. Természetvédelmi értéke 10 ezer forint.

Az év madara: Széncinege

Ki ne ismerné ezt a színes kis madarunkat, amelyről annyi gyerekdalunk és versünk szól. A legismertebb talán Móra Ferenc „A cinege cipője” című verse. A széncinegével találkozhatunk kint a természetben az év minden hónapjában, de a téli hónapokban, a falvakban, városokban is. A széncinege népies elnevezése a „nyitnikék”, és a „széncinke” is. A tavasz egyik hírnökének is nevezett madarunk „nyitnikék” éneke sem ismeretlen senki számára. Rovarevő életmódját tekintve fontos kiemelni a hasznosságát is.

Hazánk egyik leggyakoribb énekesmadara, amelyet a legtöbb, természet kicsit is kedvelő, figyelő ember ismer, ha nem is névről, legalább látásból. Feje zömmel fekete, nagy pofafoltja viszont fehér. Háta olajzöld, szárnya és farka kékesszürke, szárnyán fehér csík húzódik. A fekete csuklyából fekete szalag fut le a sárga has közepén végig. Ez az öreg hímeknél a hastájékon határozott, széles fekete foltot alkot, míg a tojóknál itt szakadozott, gyenge a szalag, színe is halványabb. A fiatalok színezete az öreg tojóéhoz hasonló, de sokkal fakóbb.

Hazánkban állandó fészkelő, de a költésidő utáni kóborlás során nagy távokat megtehet. A fás élőhelyekhez kötődik, így a kertektől a parkokon át a zárt erdőkig szinte mindenütt találkozhatunk vele. A Börzsönyben is nagyon gyakori, párját nagyon változatos énekével hívja, melyet már tél végétől hallani. Ősztől aztán egyre inkább vegyes táplálkozó csapatokban, más cinegefajokkal, csuszkákkal, fakúszokkal, néha harkályokkal együtt járják az erdőt és az erdőszéli kertet. Becslések szerint Magyarországon 1 050 000–1 350 000 fészkelő territórium található. Fészkelő helyének megválasztásakor rendkívül találekony: legtöbbször természetes faüregekben és harkályodúkban költ, de ember által készített üreges tárgyakat, pl. függőleges, csöves kerítésoszlopot, postaládát, kapcsolószekrényt is elfoglal, és persze szívesen költ a számára kihelyezett műodúkban is. Évente egy, néha két fészkaljat rak, amely 6-13, fehér alapon rozsdapettyes tojásból áll. Az éhes fiókák a rovarok és pókok nagy pusztítói, egy-egy család egy év alatt

több tízezret fogyaszt el belőlük. Télen előszere-
tettel látogatják az ember által készített
etetőket finom falatok után kutat-
va. Hazánkban védett.

ROVATVEZETŐ:
ELEK SZILVIA
eleksylvia@freemail.hu

Fenyvescinege (*Periparus ater*)

Mint neve is mutatja, elsősorban fenyőerdőkhöz, főleg lucosokhoz kötődik. Rokonaihoz hasonlóan, elsősorban ízeltlábúakat fogyaszt. Étrendjében különösen aknázómolylegyek és araszolók hernyói, levél- és szövőda-
razsak szerepelnek. A mérsékeltéghajlatú vidéke-
ken állandó madár lévén, a téli időszakban magvakkal,
bogyókkal egészíti ki étrendjét. Magyarországon vé-
dett. Természetvédelmi értéke 10 ezer forint.

Barkós cinege (*Panurus biarmicus*)

Európában ritka és rendszertelenül költő madár. Szorosan kötődik a nádasokhoz. A madár társas viselkedésű és tartós párkapcsolatban él. Táplálékát nyáron rovarok, télen magvak alkotják. Az ivarérettséget egyéves korban éri el. A költési időszak április-július között van. Magyarországon a nádasokkal szegélyezett tavaknál fordul elő, a Fertő-tó nádrengetegében nagyobb számban fészkel. Természetvédelmi értéke 50 ezer forint.

HA ANNYI EGYÜTTÉRZÉS VAN BENNÜNK MINT A VADLIBÁKBAN, AKKOR		1		BŐSÉGES				<small>ILLUSZTRÁCIÓ: Kelemen István</small>		
ÜGYIRAT	ERŐSEBB HAJTÁS	KÁRÁL								
LEVITT "A" HANG SZÁRMAZIK										
RABSÁG			ÉPÜLET-SZÁRNY		SELYEM-SZÖVET		INDIAI PÁLINKA		2	
CIPEL			FRANCIA ÉLETMŰ		VÁLTOTT EVEZŐ					
KÉSŐI NAPSAZAK					KÜLSZÍN					
LEVEGŐ, TRÉFÁSÁN			NAGYON RÉGEN							
ELGÁZOL			GYÓRI KLUB		CSATORNA					
					MADARAK KIRÁLYA					
ÉSZAKI FÉRFINEV	KAKAS, MÁSKÉNT				KIKÖTŐ-HÍD				FEDEZÉ-KÉBŐL	
	SULFUROS				BORÍTÓ-KOSÁR		MADRIDI NAPILAP			
			BÜTOR-FELE				REJTÉLY			
TŰZ, LÁNGOLÁS			LEHÁR-OPERETT							
RAGASZTÓSZER					JAPÁN ŐSLAKOS					
					SÍLÉC-MÁRKA					
LEVÉL-FÉLE					AFELŐL					
JOBBRA, ŐKÓRI					AZ ELŐBB		INDÍTÉKA			
			BÉCSI PIAC				TANÁCS, NEMETŰL			
			CSUKÁS						HÁRMAS BETŰNK	
ÖRDÖG, GONOSZ	TAKARMÁNY						ANGOL BECENÉV			
	GONDOZOTT						ELI BETŰI			
JÁTSZMA					MŰVEL, ELKÖVET					
PERSZE					JOBBRA-BÁLRA		MOTOR-MÁRKA			
							ILLENDŐ			
LESEL-KEDIK					BOLONDÉRIA				DONG, NÉPIESEN	
ETIÓP AUTOJEL					HÁBORÚ, NEMETŰL		KÁD SZÉLEI!			
							RÉGI IDŐSZAK		ÉSZAKI APRÓPÉNZ	
NAHÁTI, TYÚHA!	IGEN, NEMETŰL		É		ABLAK-REDŐNY					
					ERZSIKE					
			TENGER, ANGOLUL				ARANY, OLASZUL			
ÉPPHOGY							AKNA			

Szemfüles olvasó...

A február – játék rovatunkban – kicsit az év madara körül forog, így néhány feladványunk megfejtése vele kapcsolatos. Itt van például „Kiegészítő” játékunk, melyben képek alapján kell felismerni az állatokat, és tudományos nevükbe beírni a hiányzó betűket. Ha helyesen töltik ki, a pótoltt betűket összeolvasva, máris az év madarának nevét kapják. „Szentől szembe” nevű játékunkban a hat képkockán hazai vadfajok szemével nézhetnek farkasszemet... Megfejtésként tehát a hat állat nevét várjuk. Állandó „szereplőnk”, a keresztrejtvény, ezúttal egy vízi vadhoz kapcsolódó mondást rejt fősoraiban.

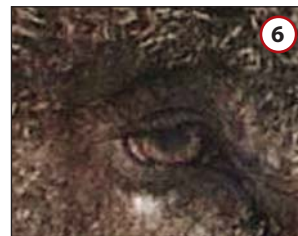
A megfejtéseket 2011. február 8-áig várjuk szerkesztőségünk címére vagy az mjudit@vadaszlap.hu e-mail címre. A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

Előző havi megfejtések: Keresztrejtvény: Halász, vadász, madarász, üres tarisznyában kotorász; „Fülön csípve”: Borz, dám, vaddisznó, gímszarvas, nyest, őzbak; Kakukktojás: fácán

Nyertesek:

Larzinger Péter (Homorúd), Kósa Lajos (Szamosszeg), Csete György (Győrsg)

„Szentől szembe”

Hibakereső

Az alábbi képen elrejtettünk 6 feltűnő és kevésbé észrevehető hibát. Az se keseredjen el, aki nem találja meg a különbségeket, mert február 10-én a www.vadaszlap-online.hu honlapunkon közzétesszük a hiányzó részleteket.

„Kiegészítő”

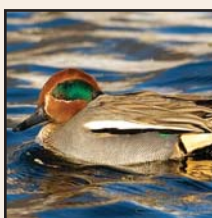
Corvus_orax

Felis_s_ivestris

Accipiter_isus

Anas_cracca

_arullus_glandarius

Mustela_ermin_a

Betűrejtvény

1.									
	2.								
3.									
		4.							
	5.								
		6.							
		7.							
8.									
		9.							
		10.							

- Milyen színű a széncinege háta?
- A cinegék táplálékát mikor teszik ki legfőképpen a magvak?
- Mi a népies elnevezése a széncinegének?
- Milyen erdőkben él a fenyvescinege?
- Hol találkozhatunk télen a széncinegével?
- Milyen molyokat fogyaszt a fenyves cinege?
- Milyen színű folt található a széncinege hátán?
- Hogyan hangzik a széncinege éneke?
- Milyen hernyókat fogyaszt szívesen a kék cinege?
- Hány évesen lesz ivarérett a barkós cinege?

Válaszolj a kérdésekre és ha helyes a megfejtésed, akkor a keretben található betűkből egy értelmes szót tudsz kirakni.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

NAGY TELJESÍTMÉNYŰ

Z4i. A KLASSZIKUS 4-SZERES ZOOM-MAL

A világitóponos Z4i a tradicionális 4-szeres zoom-mal, elegáns formájával, tökéletes kiegészítője a népszerű Z6, Z5 és Z3-as szériának.

KÖNNYŰ ÉS ROBUSZTUS

Z4i 2,5-10x56 a rossz fényviszonyokra
Z4i 3-12x50 a változatos vadászatokra
Z4i 1,25-4x24 hajtóvadászatokra

BRILIÁNS

szűrőületben is nagy fényáteresztő-
képesség a pontos találat érdekében

PRECÍZ

finom világitó szálkereszt a második
képsíkban a precíz célzáshoz

SWAROVSKI
OPTIK

SEE THE UNSEEN
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

SWAROVSKI OPTIK KG
Daniel-Swarovski-Strasse 70, 6067 Absam, Austria
Tel. +43/5223/511-0, Fax +43/5223/41 880
info@swarovskioptik.at

NIGHT VISION SLOVENSKO s.r.o.

ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEK SZAKKERESKEDELME EXPORT-IMPORT

**ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEINKET A LEGKEDVEZŐBB ÁRAKON
A LEGMAGASABB MŰSZAKI MINŐSÉGBEN FORGALMAZZUK.**

Minőségi árak megdöbbentően alacsony áron.
A világ legnagyobb gyártóival állunk közvetlen kapcsolatban a legnagyobb választékot kínálva.

Társucégünk a magyar NIGHT VISION HUNGARY.
Áraink a legversenyképesebbek.
Megrendelésüket azonnal teljesítjük.

MI FELKÉSZÜLTÜNK A VADÁSZATI IDÉNYRE!

Választékunk
Közép-kelet Európában
is egyedülálló.

www.nightvision.hu

Legyen résen!
Figyelje reklámjainkat és weblapunkat!

Cégünk választékát folyamatosan bővítjük.
Forgalmazunk legalább
230 féle éjjellátó készüléket.

MINDEN INFRAIGÉNYT MEGOLDUNK
TAKÁCS LASZLÓ
cégvezető

06 70 200 7132

14 éves éjjellátó szakmai gyakorlattal, 6 éves tervezési és gyártási tapasztalattal rendelkezünk.
Éjjellátók értékesítése nagy térségben a világ bármely részére.

MOST MEGMUTATHATJA!

**Készítsen olyan vadász-videókat,
amit megosztana másokkal is!**

A felvételt küldje el az info@vadaszlap.hu e-mail címre
vagy juttassa el CD-n, illetve DVD-n szerkesztőségünkbe
és mi – a szerzői jogok tiszteletben tartásával – feltesszük
a www.vadaszlap-online.hu honlapunkra.

Bármilyen téma: hazai vagy külföldi vadászat, vadászbál,
vadásznap, egy-egy vadászat humoros, vicces jelenete,
vagy egy vadásszá avatás meghitt pillanata is.

Minden hónap utolsó csütörtökén értékeljük a beküldött
etűdöket. Az adott hónapban a három legnézettebb videó
beküldőjét egy fotós-videós szakmai táborban látjuk
vendégül, ahol neves szakemberekkel konzultálhatnak
az alkotók.

Carplove PontyShow 2010.

Az elmúlt évtized jelentős változást hozott a ponty horgászatában. Ez nem csak a bojlis és feederes módszerek kiteljesedésében mutatkozott meg, hanem a szakirodalomban is. Egyre másra jelennek meg a korszerű pontyhorgászatról szóló kiadványok és az sem véletlen, hogy 2009-ben megrendezték az első PontyShow-t is. Tavaly volt a második a Carplove rendezésében, új helyszínen, nagyságrenddel nagyobb érdeklődés mellett.

A Budapark Expo területe kiválóan alkalmas az ilyen nagyszabású rendezvény lebonyolítására, szinte mindenki itt volt november 26-28. között, aki számít a hazai pontyhorgászatban. A honi pontyos sztárok mellett jelen voltak: az angol Frank Warwick, Jason Cann, Ross Honey, a holland Ardy Veltkamp, a belga Ronny de Groote, a francia Leon Hoogendijk, az osztrák Michael Komuczki – túlzás nélkül mondhatjuk őket világsztároknak –, akik ma meghatározók horgászatuk, szaktudásuk, írásaik, filmjeik révén a világ pontyhorgászatában.

A PontyShow kiállítói elhozták a legújabb termékeiket, így a pontyozás iránt érdeklődők első kézből láthatták azokat. A pontyhorgászat idehaza is meghatározó, a magyar pecások nagy többsége elsősorban pontyozik, így aztán nem volt meglepetés, hogy a hatalmas csarnokot dugig megtöltötték a látogatók. A tavalyi évben sok szemrehányást kaptak a szervezők a büfék rabló árai miatt, az idén ezt sikerült normálisan megoldani.

Ross Honey szinte már hazajár Magyarországra, az általa szervezett WCC a pontyhorgászat legnagyobb rendezvénye. A legutóbbi versenyen 1200 személy jelentkezését kellett elutasítania a világ számos országából.

Elfogult vagyok az osztrák Michael Komuczkival, akit régen ismerek, de csak az utóbbi években tudtam meg, hogy készíti nagy sikerű filmjeit. Hasonlóan a mi Koós Ferinkhez, ő is magányos farkas, többnyire egyedül forgatja (időnként a felesége segítségével) a dunai holtágakban, mellékágakban játszódó filmjeit, amelynek első számú szereplői természetesen a pontyok, de remek márna- és dévérfogásokat is láthatunk tőle. Előadása „Hatékony pontyhorgászat: a horgászhely előkészítése és az ideális hely kiválasztása” címmel lett beharangozva, mely a Pontyshow egyik legizgalmasabb produkciója volt. Minden mondatán átsütött a magányos farkas temérdek tapasztalata, így lett

Nagy tömeg állta körül a Volkswagen új családtagját, az első pick-up kisteherautóját, amelyet többek közt horgászok és vadászok számára is kínálnak, és amely az Amarok nevet kapta. A kocsit mellett három napon át csinos hostessek várták a látogatókat – a fotót nézve nem volt véletlen az állandó tülekedés

életszerű, tanulságos, szórakoztató és kedvcsináló!

Jól időzítette az Energofish Kft. is a „Csakis pontyhorgászat” című könyv piacra dobását, melynek szerkesztője Csontos József, kiadója a Fish-Line fő támogatója, az Energofish Kft. Az igényes kivitelű kötet tartalomjegyzéke imponáló: Bojlizás és környéke, hajszálképzés, süllyedő csalis szerelékek, pop-up szerelékek, félig lebegő csali-felkínálása, stiff rigek, PVA eszközök – különféle módszerek és számos más érdekes tudnivaló.

Régen látott kedves vendéget köszönthettek a pontyozás iránt érdeklődők Ardy Veltkamp személyében, aki „A híres vizek pontyóriásai” címmel tartott látványos előadást. Ronny de Groote „Egy európai horgász-vándor” című előadása is számos nézőt vonzott. Különleges figurája ő a mai európai horgászatnak, négy országban fogott már húsz kiló feletti pontyokat. Rá is jellemző a sokat tőprengő, az egyéni módszereket előnyben részesítő magányos horgász teóriája. Nekem is úgy tűnt, hogy a számos közszájon forgó bojlis technika, etetőanyag, ezerféle bojli, dipp és annyi minden más mellett legalább ekkora szerepe van a sikeres halfogásban az egyén mindenki mástól eltérő gondolkodásának.

A Haldorádó hozta a szokott formáját, Döme Gábor három napon át állta az érdeklődők ostromát. Speciális eljárással készített etetőanyagai az elmúlt hónapokban már bizonyítottak, de Gábort ismerve, ezzel még koránt sincs vége a Haldorádó kísérletező, fejlesztő munkájának. Boszorkánykonyhájukon már készülnek az újabb meglepetések!

Jó volt találkozni az Országos Halvédő Egyesület tagjaival. Végre lett egy civil szervezet, amely komolyan veszi a halgazdálkodás civil ellenőrzését, a természetes vizek védelmét és minden fórumon fellép a haltalvajlás ellen.

Több mint száz kiállító termékeiből válogathattak az érdeklődők, nagyszerű standdal rukkolt elő a Walterland, az Abu Garcia, a Korda, a Maritime hajósbolt, a Grabmayer, a Keen Carp, a Carpmánia, a Rod Hutchinson, a Tiger Baits, a Dynamite Baits, az Energofish és még sokan mások.

Remek hétvége volt, köszönet érte Kracsál Ferencnek, a Carplove ügyvezető igazgatójának, aki évek óta szívén viseli a hazai pontyhorgászat ügyét.

ZÁKONYI BOTOND
zakonyi.botond@gmail.com

Stefán Vadászcentrum

Szekszárd, Kossuth L. u. 32.
T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:
H-P: 8-17-ig
Sz: 9-12-ig

VADÁSZBOLT:

- vadászfegyverek
- maroklófegyverek
- gáz-és riasztófegyverek
- légfegyverek,
- vadászati felszerelés
- vadászruházat

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:

- javítás
- távesőszerelés
- belövés
- barnítás
- fegyvervizsgáztatás

FÖLDALATTI LŐFOLYÓSÓ TEREPLŐTÉR

Kiemelten foglalkozunk
Blaser vadászfegyverekkel,
Schmidt & Bender, Zeiss távcsövekkel,
Blaser CDP, és Norma lőszerekkel.

Vadászjelöltek figyelmébe!

8x4 órás (péntek délutánonként megtartott)
vadász- és fegyvervizsgára előkészítő
tanfolyamokat indítunk.

A tanfolyam nálunk a legolcsóbb, 50 ezer forint.
A tanfolyam résztvevőinek a vizsgalövszert
és a vadászvizsgát is megszervezzük.

A sikeresen vizsgázóknak terület nélküli
vadásztársasági tagságot és apróvadász
vadászati lehetőségeket biztosítunk.

A tanfolyamok – létszámtól függően –
kéthavonta indulnak.

Jelentkezés

és további felvilágosítás:

Vadászati Kulturális Egyesület
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: 06-1/242-0042
e-mail: vke@vadaszatikultura.hu
Tanfolyamvezető: dr. Balázs István:
06-70/702-5041, 06-30/492-8962

Engedélyszám: 1/620020

DIANA Vadász-felnőttképző Alapítványi Szakképző Iskola

OKJ-s képzéseink:

- fegyverműszerész nappali tagozat; államilag támogatott (16-23 éves korig)
- vadgazdálkodási technológus (2 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés (1,5 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés és érettségire való felkészítés (3 év)
- vadgazdálkodási technikus (1 vagy 2 év)
- fegyverműszerész (1 év)
- vadászpuskaműves szakképesítés (1 év)
- vadászpuskaműves mesterképzés (1 év)
- természet- és környezetvédelmi technikus (2 év)
- halász, haltenyésztő (1 év)
- lovastúra-vezető szakképesítés (1 év)
- lőtartó és -tenyésztő szakképesítés (1 év)
- belovagló szakképesítés (1 év)
- vízkútúró (1 év)
- erdésztechnikus (2 év)
- erdészeti szakmunkás (motorfűrészelő, fakitermelő)
- aranykalászos gazda szakképesítés
- méhészt (1 év)
- panziós, falusi vendéglátó (1 év)

Államilag akkreditált képzéseink:

- vadászati preparátor (1 év)
- vadászvezető (1 hét)

Érdeklődni:

6640 Csongrád, Jókai Mór u. 14.
Tel.: 06-63/483-790, 06-30/437-0923,
06-30/857-4245

e-mail: dianaszk@vnet.hu
www.dianaszk.hu

Tanúsítványi szám:

06-0015-05

Nyilvántartásba

vételi szám:

00199-2009

www.papp-gumi.hu

MAGYAR TERMÉK, MAGYAR MUNKAHELY!

Nehézterep

TRB-EVO IV.

TRB-EVO IV.w

Karo Plus

Féltérep

Universal

Universal Plus

Holland Karo

A Pápan megrendelt
gumiabroncsok
Budapesten
is átvehetők:
GROPA Kft. 1113 Bp.
Budafoki út 113.
(Keltex raktár)

8500 PÁPA, Jókai u. 62.
info@papp-gumi.hu
89-313-882; 30/680-9848

HAGYUNK NYOMOT MAGUNK UTÁN!

Ficsor Autóház Kft.

1106 Budapest, Fehér út 7. • H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
Tel.: 06 1 260 11 22 • Fax: 06 1 262 66 10
E-mail: terepgumi@ficsor.hu • Web: www.ficsor.hu

13 éve áruljuk, a minősége-garantált!

**TEREKGUMIK
ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEL!**

2 olasz terepgumi-specialista
gyár kizárólagos forgalmazójától
Ahol eddig el-
akadtatok, ott
most nem
fogtok!

Simec Minta
Újdonság!

Kaiman Terrain Mpc

Nehéz terepre - sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Kougar Country Kobra Trac

Amikor sok a víz...

Vízivad a tepsiben

A lassan véget érő vadásziidény nemigen kedvezett az apróvadat sütő-főző vadászoknak vagy feleségeiknek, hacsak nem voltak olyan szerencsés helyzetben, hogy vízivadas területen vadászhattak. Akár vadrécét, akár libát sikerült terítékre hozni, mindkettő igen alkalmas kiváló, sőt különleges étkek elkészítésére.

-som

Kacsa húsos milánói makaróni

A kacsák elkészítésének hagyományos módjain (ragu, húsleves, sült és pörkölt) kívül egy szokatlan, de egészen egyedi ízhatású olaszos étket tudunk varázsolni belőle:

Hozzávalók: 25 dkg makaróni, 10 dkg gomba, 15 dkg vadkacsa (pörköltből, kicsontozva, megdarálva), 1 nagy doboz paradicsompüré, 10 dkg reszelt parmezán (jellegű) sajt, 7 dkg vaj, 1 kis fej vöröshagyma, 1 marhahúsleves-kocka, 1 teáskanál cukor, 1-1 púpozott mokkáskanál szárított bazsalikom, rozmarin és kakukkfű, 1 mokkáskanál törött fekete bors, ízlés szerint só.

Elkészítés: A makarónit megfőzzük. A hagymát finomra aprítjuk, a gombát metéltre vágjuk. A felforrósított vajon a hagymát fedő alatt megfonnyasztjuk, majd hozzátesszük a gombát. Sózza, borsozza, saját levében puhára pároljuk. Ha már zsírjára sült, hozzáadjuk a paradicsompürét és a megdarált kacsa húst, ezután együtt pirítjuk tovább még néhány percig. Rászórjuk az összes fűszert, és másfél deci vízzel felengedjük, kevergetve összeforraljuk, ezután beleforgatjuk a főtt makarónit. A fele reszelt sajtot rászórjuk és jól összekeverjük. A kitalált milánói makarónit ki-ki még külön is megszórhatja a megmaradt reszelt sajttal.

Vadlibamell birsalmával

Aki szerencsés libázó, az fiatal libát hoz terítékre. Nem szerencse kérdése azonban a kezdő, „első bálós” libavadászok ama gyakorlata, akik nagy nekigyürközéssel megcélozzák az ék elején húzó vezérgúnárt, s legnagyobb megdöbbenésükre kipottyan a sorból a harmadik, vagy a negyedik liba. A szerencse ebben az, hogy egyáltalán eltalálták valamelyiket, az már csak hab a tortán, hogy az áldozat várhatóan fiatalabb – kvázi, puhább húsu – lesz, mint a másfélszer akkora sornyító liba. Persze, akkor sem kell elkeseredni, ha éppen egy matuzsálemi korú „libasénior” kerül az asztalra, erős húslevesben megfőzve parádés ludaskását, vagy húsát ledarálva remek libafasírtot, esetleg pástétomot készíthetünk belőle. Ha azonban zsenge húsu, fiatal libafit tudunk a konyhasztalra juttatni, egy különleges ínycsiklós étel készíthetünk belőle.

Hozzávalók: 4 személyre: vadlibamell 80 dkg, birsalma 4 db, só, bors, kakukkfű, rozmarin 1-1 szál, fokhagyma 2 gerezd, szegfűszeg 6 db, csillagánizs 1 db, cukor 20 dkg, méz 0.5 dl, lime 1 db, Tokaji Aszú 1dl

Elkészítés: A libamellet érdemes 1-2 nappal sütés előtt bepácolni, így zamatosabb és finomabb lesz. A vadlibamellet célszerű a beirdalt, bőrös felével elkezdni sütni, mert akkor hamarabb kiolvad belőle a zsiradék. A bőrénél beirdalt libamelleket befűszerezzük (kakukkfű, rozmarin) sózzuk, borsozzuk, bőrös felével nagy lángon megpirítjuk, majd megfordítjuk. Hozzáadjuk a fokhagymát, és lassan készre sütjük. Az igazi gourmand rózsaszínűre sūti a vadlibamell közepét, így szaftosabb is, míg a teljesen átsūlt (mint a bélszínél is) szárazabb.

A birsalmákat elnegyedjük, kimagozzuk. Egy lábasban felforralunk vizet, hozzáadjuk a cukrot, szegfűszeget, csillagánizst, a lime lereszelt héját és amikor jól összeforrt, beletesszük az almákat és félpuhára főzzük. Egy serpenyőben felmelegítjük a mézet, hozzáadjuk a bort, a lime levét és átforgatjuk benne az almákat. Tálaláskor a felszeletelt hús mellé tesszük az almákat, krokettet vagy burgonyapürét adhatunk hozzá.

VADÁSZLAP Kft.

Cégjegyzékszám: 13-09-102825

Adószám: 13468426-2-13

Kiadó-főszerkesztő: **Csekő Sándor**
sandorcseko@vadaszlap.hu

Szakmai lektor: **Homonnay Zsombor**
homonnay@vadaszlap.hu

A kiadó titkára: **Farkas Bertram**
farkasb@vadaszlap.hu

Hirdetés: **Barikád Reklámügynökség**
barikad@invitel.hu

Terjesztési igazgató: **Mészáros György**
terjesztes@vadaszlap.hu

Webáruház vezető: **Elek Erzsébet**
elekerzsi@vadaszlap.hu

Kapcsolat:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: +36-1/242-0042
flotta mobil: +36-70/702-5000
info@vadaszlap.hu

ISSN 1215-6159 (nyomtatott)

Megjelenik havonként a megelőző hónap utolsó hetében.
Ára: 850 Ft, Előfizetőknek: 750 Ft
Az előfizetési díj 2011 végéig: 7500 Ft

Előfizethető belföldi postautalvánnyal, átutalással a 65100149-11301439 számú számlára, a hírlapkézbesítőknél, a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt., a Magyar Posta Zrt. és az alternatív terjesztők.

A terjesztést gondozza: MédiaLOG Zrt.

Erdélyben terjeszti és az előfizetéseket fogadja a Krónika Kiadóház Rt.
Telefon: 0264-455-959
e-mail: difusarc@kronika.ro
Előfizetési díj havonta: 14 RON

Nyomdai előállítás: **Pharma Press Kft.**
Felelős vezető: **Dávid Ferenc**

Felelős szerkesztő: **Somfalvi Ervin**
somfalvi@vadaszlap.hu

Tervező szerkesztő: **Wéber Ferenc**
fefer@vadaszlap.hu

Főmunkatársak:
Agynki Gábor, agynaki@vadaszlap.hu
Bálint Elemér, balint-elemer@t-online.de

Munkatárs: **Mészáros Judit**
mjudit@vadaszlap.hu

információs magazin
ISSN 1588-1229 (online)

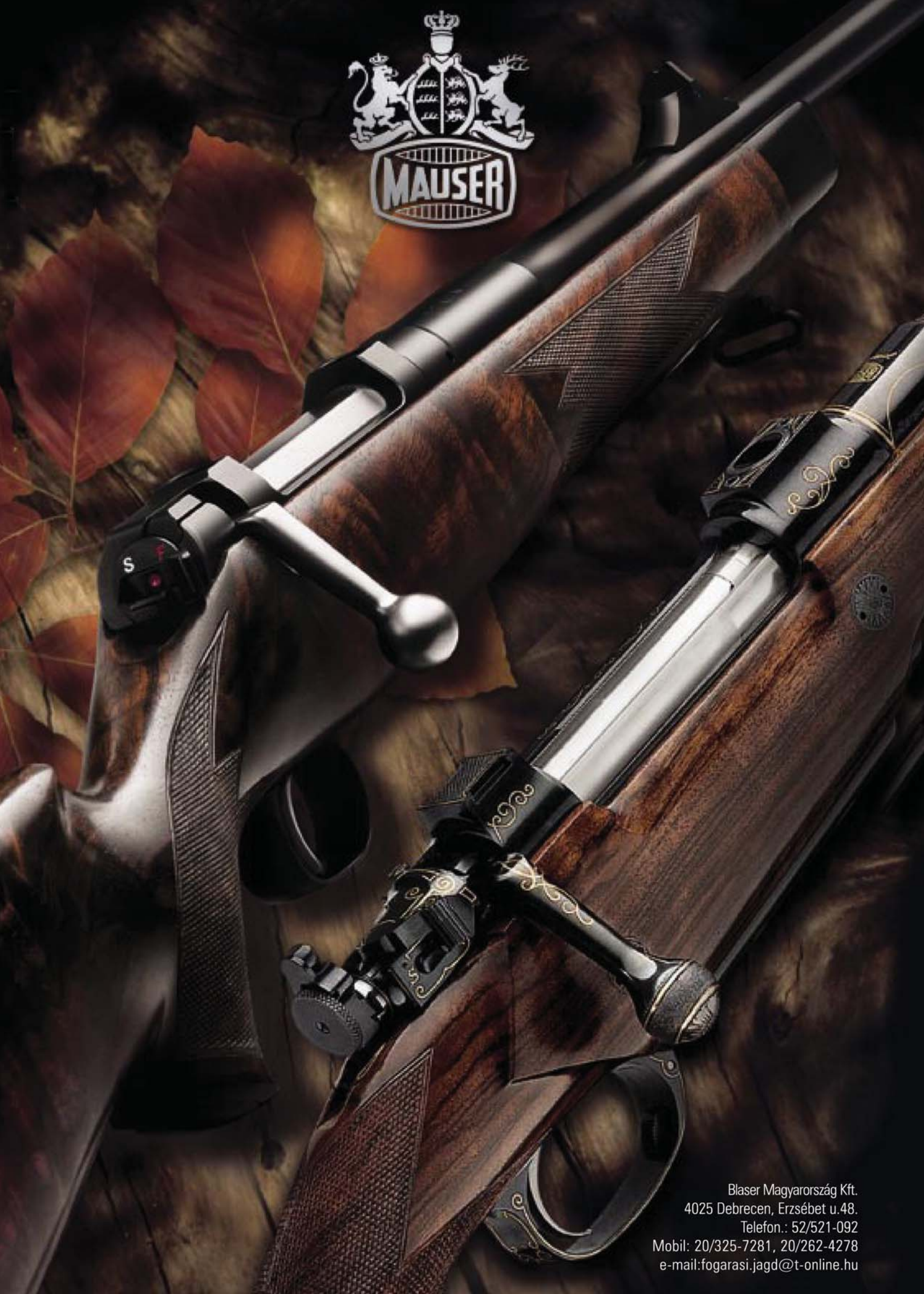
Kapcsolat:
www.vadaszlap-online.hu
www.vadaszlap-online.eu
www.vadaszlap-online.com

Felelős szerkesztő: **Trencsényi Dávid**
dtrencseni@gmail.hu

Munkatárs: **Földvári Attila**
attila.foldvari@vadaszlap.hu

Az Európai Vadászüjságírók Szövetségének tagja

Blaser Magyarország Kft.
4025 Debrecen, Erzsébet u.48.
Telefon.: 52/521-092
Mobil: 20/325-7281, 20/262-4278
e-mail: fogarasi.jagd@t-online.hu

Precíz és gyors mérés

Célpont korrekció

The ultimate visual experience

Célzás, Mérés, Lövés

Nagykereskedelmi képviselő:
Blaser Magyarország Kft.
4025, Debrecen, Erzsébet u.48.
tel: 52/521-092
email: fogarasi.jagd@t-online.hu

Victory RF: a kiváló ZEISS keresőtávcsövek kombinációja lézeres távolságmérővel és ballisztikai információs rendszerrel (BIS™). A Victory RF egy gombnyomásra jelzi a pontos távolságot és a célpont korrekciót.

www.zeiss.de/sportsoptics

We make it visible.